

Giới thiệu Em Gái Dễ Bắt Nạt

Truyện Em Gái Dễ Bắt Nạt của tác giả Lâm Tuyết Nhi thuộc thể loại truyện ngôn tình mà tác giả đã dành tất cả tâm tư tình cảm của mình vào câu chuyện.

Dương Hồng Hồng và Bành Hạo Luân là hàng xóm của nhau từ rất lâu rồi, chuyện giữa hai người họ chỉ có họ biết mà ngay cả gia đình cũng không biết mối quan hệ của họ đã đi tới đâu.

Rồi ngày tháng trôi qua, chuyện gì tới cũng đã tới. Mối quan hệ đã không diễn ra theo những gì mà họ muốn.

Bạn đang đọc truyện *Em Gái Dễ Bắt Nạt* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1

Hôm nay là ngày đầu tiên Dương Hồng Hồng trở thành người mới trong xã hội.

Tháng sáu cô đã tốt nghiệp đại học khoa ngoại văn, dựa vào nụ cười ngọt ngào vô địch cùng thành tích cũng không tệ lắm, qua năm cửa, chém sáu tướng, cuối cùng cũng chen vào cửa hẹp của giới hàng không.

Tuy rằng chiều cao của cô không đủ tiêu chuẩn, khiến cho cô không được làm nhân viên phục vụ ở trên bầu trời, nhưng mà ít nhất có thể được một phần lương không tệ, phúc lợi cũng siêu đầy đủ cho công việc của hậu cần mặt đất (bộ phận điều khiển ở mặt đất).

Hiện tại kinh tế không khởi sắc như thế, rất nhiều người thường nói “Tốt nghiệp tương đương thất nghiệp”, cô cảm thấy mình thật sự siêu may mắn, có thể được sự ưu ái của mấy người phỏng vấn, mà thuận lợi tiến vào công ty hàng không.

“May, chờ một chút cùng mọi người đi ăn cơm đi? Tôi đã hẹn những người khác, lúc này cũng gọi điện thoại đặt nhà hàng rồi, vài người đồng nghiệp cũng sẽ đến đó!”

Chạng vạng, chương trình huấn luyện nhân viên mới tiến vào công ty vừa chấm dứt, đồng thời anh chàng đồng sự cùng thi vào bộ phận hậu cần mặt đất của công ty hàng không đi tới nói chuyện với Dương Hồng Hồng. Anh chàng đồng sự này có bộ dạng cao cao cường tráng, cười rộ lên như ánh mặt trời, do huấn luyện cả ngày, nên Dương Hồng Hồng đã nhớ kỹ tên tiếng Anh của anh chàng.

“Jeff, tôi cũng muốn đi, tính tôi một phần đi!” Cô vui vẻ mà gật đầu.

Lần này bộ phận hậu cần mặt đất tuyển hai mươi người, và công ty quy định mỗi người đều phải nhận huấn luyện trong thời hạn một tháng trước khi nhận nhiệm vụ, tháng thứ hai còn phải đến quầy sân bay thực tập.

Cho nên nói, cùng đợt phải cùng nhau học tập, cổ vũ lẫn nhau, mà loại hoạt động “Ăn cơm liên lạc tình cảm” này lại tuyệt đối không thể không đi a!

Jeff cười đến mức lộ ra hai hàng răng trắng tinh, “Vây thì tốt quá, chúng ta cùng đi đi! Nhà hàng cách nơi này cũng gần, mọi người hẹn tập hợp ở dưới lầu.”

“Ừ! Anh chờ tôi chút!” Dương Hồng Hồng động tác nhanh chóng thu dọn đồ đạc trên bàn, đem máy tính bảng cùng với laptop nhỏ nhút vào trong túi lớn. “Chúng ta đi thôi!”

Jeff lại lộ ra nụ cười nồng nhiệt với cô, đáy mắt có tia sáng nhấp nháy, cố ý đi tới gần, sóng vai đi cùng với cô.

“Túi của bạn lớn thật, chắc là chứa rất nhiều đồ nhĩ, để tôi mang giúp bạn!” Anh chàng vươn tay.

Dương Hồng Hồng lắc đầu, “Không cần đâu. Tôi chịu khổ quen rồi, chút này mà nặng cái gì.”

“Là con trai thì nên vì con gái mà phục vụ, có thể phục vụ cho bạn, tôi rất vui.”

“A?” Dương Hồng Hồng ngẩn ra, có chút hiểu ra đây là ý gì, không khỏi nhướn mày chống lại cặp mắt tỏa sáng kia.

Không thể nào, anh ta có ý với cô sao? Bọn họ vừa mới tiến vào công ty mà thôi, vẫn là đừng nên gây ra tình cảm thì tốt hơn?

Có thể..... Là do cô suy nghĩ nhiều quá hay không?

Lúc này hai người đã đi ra khỏi cao ốc công ty, cô dừng bước chân, rồi cẩn cẩn mỗi đang muốn thử nói ra, thì có một chiếc xe hơi màu xám bạc kiểu dáng xinh đẹp chậm rãi chạy đến dừng ở trước mặt cô.

Cửa xe chỗ khách ngồi phía trước được người từ bên trong mở ra, người đàn ông ngồi ở ghế lái hơi cúi người xuống, liếc mắt nhìn Dương Hồng Hồng một cái, tiếp theo ánh mắt liếc qua về mặt nghi hoặc của Jeff.

“Tiểu Hồng, vị này là bạn của em sao?” Khóe miệng của người đàn ông mang ý cười, khuôn mặt anh tuấn rất có hương vị tao nhã nho nhã của Bae Yong Joon, ngay cả thanh âm nói chuyện cũng rất dễ nghe.

Khuôn mặt nhỏ nhắn của Dương Hồng Hồng cứng đờ, như là bị sự xuất hiện thanh lịch của người đàn ông này mà kinh sợ, nhưng vẫn cố gắng giữ bình tĩnh.

“Cậu ấy là đồng sự cùng đợt với em, Jeff.” Thở sâu. “Jeff, vị này là Ách, anh trai hàng xóm của tôi.”

Sau khi nói xong, da đầu của cô lại run lên một trận, cảm giác được hai luồng ánh mắt áp bức, trong lúc nhất thời không dám nhìn về phía bên trong xe.

Người đàn ông trong xe lại có biểu hiện rất tự nhiên hào phóng, thân thiện gật đầu với Jeff. “Xin chào.”

“Chào anh.” Jeff đáp ứng nói. Nếu so với người đàn ông ở bên trong xe, thì người mới ra xã hội làm việc như mình kém rất nhiều, thật sự quá non rồi!

Người đàn ông vẫn cười âm áp, hai mắt dời về phía Dương Hồng Hồng. “Tiểu Hồng, lên xe đi, anh đưa em về.”

“Không cần đâu, em sẽ tự về, cùng đợt bọn em muốn ăn cơm liên lạc tình cảm” Giọng nói của Dương Hồng Hồng nghe qua khàn khàn, như là rất cố sức nặn ra từ trong cổ họng.

“Lên xe!”

“Em không muốn! Em.....” Đột nhiên, Dương Hồng Hồng thất vọng mà cắn cánh môi. Không còn cách nào khác, vì vừa tiếp xúc với hai luồng ánh mắt sâu đen của người đàn ông kia, thì cô giống như bị kim châm, muốn nói phản kháng cũng không nói ra miệng được.

Cô ôm chặt túi lớn rồi trề môi, động tác giận dữ rất lớn ngồi vào bên trong xe.

“May.....” Jeff vẫn tình trạng ở ngoài lúc này rất cục cựa cũng hoàn hồn. “Bạn không đi sao?”

“Tôi..... Ách..... việc đó.....”

“Chỉ sợ là cô ấy không thể đi.” Người đàn ông cười cười trả lời thay Dương Hồng Hồng, lập tức vất cánh tay ngang qua đóng cửa xe cho cô, rồi giảm chân ga, xe tao nhã nhanh chóng lái đi.

Một lúc sau, bầu không khí bên trong xe đông lại, hai người cũng không nói chuyện.

Khuôn mặt nhỏ nhắn của Dương Hồng Hồng ngoan cố hướng về phía cửa kính xe, chính là không muốn liếc mắt nhìn người đàn ông bên cạnh một cái.

Cô nghe thấy tiếng cười thật thấp của anh, mang theo ý dung túng, giống như cô là trẻ con tức giận lung tung.

Đáng ghét! Cô mới không phải trẻ con, anh là trứng thối! Chỉ biết bắt nạt cô mà thôi!

“Bành Hạo Luân, anh cười đủ chưa?” Trong chốc lát cực kỳ bức bối, cô đột nhiên quay đầu trừng người.

Xe vừa vặn dừng ở trước đèn đỏ, mà người đàn ông hình như cũng lường trước cô sẽ chui đầu vô lưới, chờ cô quay đầu qua, thì một bóng đen đột kích đến phía cô, cái miệng nhỏ nhắn mềm mại đỏ hồng lập tức bị cướp, để cho hai cánh môi mỏng nam tính mút chặt lấy, mùi nam tính đột nhiên tiến vào miệng mũi của cô.

Đáng ghét! “Ừm.....ừm ừm.....” Cô sắp không thở được rồi!

Cô đưa tay muốn đẩy anh ra, cả người lại bị đè thật mạnh lên ghế ngồi, dù cho cô uốn éo như thế nào, anh cũng vẫn như bóng với hình hôn cô thật sâu, hôn đến mức mà cánh môi và đầu lưỡi của cô đều cảm thấy hơi đau.

Đây cũng không phải là lần đầu tiên !

Giữa cô và người đàn ông này có quá nhiều phức tạp, dây dưa nhiệt tình của anh có hương vị của trừng phạt, cô không muốn khuất phục, nhưng tất cả gây dựa đều vô ích, cô có thể làm thế nào?

Một nụ hôn sâu này là do Bành Hạo Luân chủ động chấm dứt.

Anh ngẩng đầu, hai mắt sáng lên, nhìn chăm chú vào khuôn mặt bị hôn đến mức hai gò má ửng hồng của cô, ngón cái mang theo tình dục nồng đậm vuốt ve môi hơi sưng của cô.

Dương Hồng Hồng vẫn trừng mắt với anh, thậm chí há mồm cắn ngón cái của anh một cái.

Anh cười ra tiếng, “Em muốn cắn, thì đêm nay anh sẽ cho em cắn đến thoả thích, em tha hồ cắn thế nào cũng được.”

Trái tim của cô nhảy dựng lên, khuôn mặt càng hồng hơn. “Anh..... trúng thối!”

“Em đã sớm biết anh xấu xa, không phải sao?” Anh nhíu mày cười nói, sờ sờ sợi tóc mềm mại của cô.

Đèn đỏ biến thành đèn xanh, phía sau bắt đầu có người ấn kèn.

Bành Hạo Luân không nhanh không chậm mà đạp xuống chân ga, thuận thực mà điều khiển tay lái, thân nhiên hỏi: “Tiểu Hồng, anh chàng đồng sự tên Jeff kia, muốn theo đuổi em à?”

Không nghĩ tới sự tình lại chuyển tới mức này, hô hấp của Dương Hồng Hồng hơi nghẹn, ôm túi lớn càng chặt. “Người ta theo đuổi hay không theo đuổi em, chuyện đó..... cũng không tới anh quản!”

“Phải không?” Anh vẫn là cười, hai mắt nhìn thẳng phía trước lại quét qua một tia sáng lạnh. “Tiểu Hồng thân yêu của anh, em xác định anh không xen vào sao?”

Dương Hồng Hồng hơi nhếch cánh môi, khuôn mặt nhỏ nhắn lại ngang ngược quay ra ngoài cửa sổ xe, mà không chịu trả lời.

Bành Hạo Luân thấy cô dỗi không lên tiếng, thì khước miệng chứa đựng ý cười nhạt, không trêu chọc cô nữa.

Thời gian tan tầm, lưu lượng của xe ô tô đông đúc hơn, nên anh phải tốn gần bốn mươi phút mới lái xe về chỗ ở được.

Xe hơi màu xám bạc lái vào bãi đỗ xe dưới đất của cao ốc hoa viên, anh lại đem xe lái vào ô dừng xe, động cơ cũng còn chưa có tắt, thì Dương Hồng Hồng đã nhanh chóng cởi bỏ dây an toàn mà “nhảy xe”, bỏ chạy giống như trốn là yêu ma quỷ quái vậy.

Đáng tiếc, tuy rằng hai chân của cô cũng coi như thon dài, nhưng so ra kém hai chân siêu dài thường hay vận động của Bành Hạo Luân.

“Tiểu Hồng, anh chở em về nhà, mà sao ngay cả câu cảm ơn em cũng không nói? Nếu như ba mẹ Dương mà biết được, sẽ nói em không biết lễ phép.” Anh tao nhã nhanh chóng tắt động cơ đi, khóa xe kỹ, rồi vài bước chân đã nhanh chóng đuổi kịp cô, sau đó bắt lấy tay nhỏ bé của cô và nắm chặt.

“Là anh tự mình kiên quyết muốn chở em về.” Giọng điệu của cô vừa tủi thân lại tức giận.

“Anh quan tâm em thôi!”

“Anh mới không phải! Anh..... Anh chính là không cho em sống dễ chịu!”

“Tiểu Hồng, em nói như thế giống như là anh đang làm tổn thương vậy!” Anh nói mà mặt không đỏ, hơi thở không gấp, nắm tay nhỏ bé của cô đi vào thang máy. “Em ngủ lại đi, hai nhà chúng ta cùng ở một tầng, làm hàng xóm nhiều năm như vậy, chăm sóc lẫn nhau là nhất định phải có.”

“Em sẽ tự chăm sóc mình, em đã trưởng thành rồi, không cần anh lo lắng!” Dương Hồng Hồng nghiêm túc nói rõ, bộ dạng phồng hai má lên thật đáng yêu.

Bành Hạo Luân nháy mắt mấy cái với cô, giọng điệu ái muội. “Tiểu Hồng, quả thật em đã trưởng thành rồi —— điểm này không ai hiểu rõ hơn anh.”

“Anh, anh.....” Nghĩ đến chuyện phát sinh giữa hai người, thì cô đỏ mặt lên, thân thể cũng nóng lên trong nháy mắt.

Cô muốn rút bàn tay nhỏ bé về, nhưng đành chịu vì đã bị anh nắm chặt, khiến cho cô làm thế nào cũng không thoát khỏi.

Lúc này, anh đột nhiên ấn phím một tầng lầu, thang máy vốn nên lên thẳng lầu bảy, lại bởi vì quyết định của anh mà dừng lại ở lầu năm trước.

“Đừng! Em không muốn.....” Dương Hồng Hồng kinh hãi hô lên, biết chú ý của người đàn ông này là cái gì.

Lầu năm là hai năm trước Bành Hạo Luân mới mua, nhà họ Dương và nhà họ Bành đều ở tại lầu bảy, sau có hai hộ gia đình ở lầu năm bán ra cùng lúc, nên Bành Hạo Luân mua toàn bộ, rồi đập hai hộ tu sửa lại thành một căn hộ mới ở lầu năm của toà cao ốc, kể từ đó không chỉ có thể ở gần chăm sóc cha mẹ, lại cũng có được không gian riêng tư, nhất cử lưỡng tiện.

“Bành Hạo Luân, em muốn về nhà của em, em không muốn đi theo anh!” Dương Hồng Hồng cố gắng giãy dụa, đáng tiếc trong thang máy trống rỗng, căn bản không có gì đó chắc chắn để cho cô bám trụ lại.

Cô đỏ mặt rồi lại kêu gào: “Ba mẹ em chờ em về nhà ăn cơm chiều, em muốn về nhà!”

“Tiểu Hồng, nói dối thì không tốt lắm nhé! Không phải mới vừa rồi em còn muốn đi liên hoan cùng với đồng sự sao? Nếu muốn đi liên hoan, thì làm sao ba mẹ Dương biết em phải về nhà ăn tối?”

Người đàn ông cười trầm thấp, rồi một cánh tay cường tráng kẹp cô ở bên người, cô giãy dụa cũng không có hiệu quả, và bị ôm ra thang máy dễ dàng.

Một tay kia của anh nhanh chóng lấy ra cái chìa khóa mở cửa, đem cô có ý đồ kêu la tiến vào trong chỗ ở của anh.

“Bành Hạo Luân, anh đừng..... ừm ừm ừm.....” Dương Hồng Hồng muốn mắng người, cái miệng nhỏ nhắn lại bị ngăn đứng lúc, cái cửa đồng màu hồng kia ở phía sau cô đã đóng lại, và cả người cô bị đặt lên trên cửa, hơi thở nam tính vô cùng nóng cháy lập tức nhào tới phía trước, hoàn toàn bao vây cô.

“Đừng..... Đừng..... Không thể ở đây”

Cô muốn đẩy thân hình đàn ông ra, thật sự rất muốn, nhưng mà lực hôn sâu của anh, luôn khiến cho đầu óc cô choáng váng, hai chân mềm giống như thạch hoa quả.

“Tiểu Hồng, đừng kháng cự lực hấp dẫn giữa anh và em, đàn ông và phụ nữ..... không phải là như thế này sao?” Giọng nói của anh khàn khàn, và tràn ngập tình dục, hơi thở nóng phật lên trên mặt cô.

Lại muốn xảy ra sao? Dục vọng này không thể ngăn cản.....

Dương Hồng Hồng cảm thấy chính mình đang bị cắn nuốt, cảm giác của cô, thân thể của cô, tim của cô..... hình như cũng không còn là của cô

“Đừng trốn anh, ngoan.....” Người đàn ông liên tục dụ dỗ cô, hai tay thu hẹp lại ôm lấy cô, dùng thân thể rắn chắc mà nóng hổi chống đỡ cô, hơi thở của hai người giao hòa.

Nữ tính ở giữa hai chân của cô kim lòng không đậu mà co rút lại, bụng lặn lộn một dòng nhiệt nóng kỳ dị.

Cô rất mất cảm, bị cái hôn nồng nhiệt cùng ôm kích thích của anh, thì dòng nhiệt nóng đã lặng lẽ chảy ra ở giữa hai chân, khát vọng được yêu, được lấp đầy.

“Bành..... Hạo Luân..... Chúng ta..... Chúng ta..... Ừ hừ.....” Cô thở hồng hộc, bị “Công kích” nên không hề có lực chống đỡ.

“Tiểu Hồng, em thích từ lần đầu tiên chúng ta ở cùng một chỗ, thì em đã thích loại tư vị này, thích làm chuyện này với anh, có phải không?” Anh hôn gáy mềm của cô, liếm làn da trơn mịn của cô. Trên người cô có mùi hương hoa oải hương nhạt, rất tinh khiết, tình dục làm cho khuôn mặt nhỏ nhắn của cô có vẻ khiến cho người ta muốn thương yêu.

Miệng ẩm áp của anh không ngừng dao động, không ngừng dụ dỗ, biết cô đã đứng không vững nữa, thân hình xinh xắn hoàn toàn cố gắng dựa vào anh, anh chen lên eo ôm lấy cô không còn ý chí nữa, mang cô tiến vào trong phòng ngủ.

Tiến vào phòng ngủ, Dương Hồng Hồng nằm ở trên giường lớn tản ra mùi nam tính nhẹ nhàng khoan khoái, mùi này cô lại quá quen thuộc, mà từng hơi thở giữa răng môi cô lúc này, cũng đã bị mùi nam tính chiếm lĩnh.

Cô nhin không được mà run rẩy, không tự chủ được mà phun ra một tiếng thở dốc mỏng manh.

Thân thể nóng bỏng của người đàn ông bao trùm lên trên người cô, sức nặng đè xuống.....Cô không còn đường để chạy trốn!

Vì sao khi gặp anh, thì cô bị đánh bại hoàn toàn?

Cái miệng nhỏ nhắn mềm mại bị hôn đến đỏ lại bật ra tiếng than nhẹ, đầu lưỡi của người đàn ông lại tiến vào một lần nữa, liếm hàm răng của cô, mút cánh môi của cô, sau đó lớn mật lấy lưỡi nóng thăm dò câu dẫn cái lưỡi của cô, một lần lại một lần quét qua bên trong gò má của cô, khiến cho cô bị cháng váng.

“Bành Hạo Luân.....” Cô uốn éo thân thể, cảm giác cả người sắp hòa tan.

“Em ngọt thật, Tiểu Hồng.....” Anh thì thầm, rồi ngón tay dọc theo đường cong tuyệt vời của thân thể cô và không ngừng âu yếm, làm cho làn da của cô càng nóng hơn, đối với anh dần dần phục tùng.

Anh khéo léo mà cời bỏ cúc áo của cô, đẩy áo ngực ra khỏi nụ hoa phấn hồng, bàn tay to lập tức phủ lên ngực vừa bật ra khỏi trói buộc của cô, khi chạm vào mềm mại kia lại khiến cho anh yêu thích không buông tay, lấy ngón tay cái nhẹ nhàng quẹt lướt, gầy ở trên đỉnh nụ hoa, khiến cho quả mam xôi đỏ nhỏ mẩn cảm kia mê người không thôi.

Dương Hồng Hồng đột nhiên hút không khí, đặc biệt là khi người đàn ông há mồm ngậm lấy bộ ngực của cô.

Đầu lưỡi của anh dùng phương thức đùa giỡn cô thật đáng giận, sau đó, một cổ sung sướng mang theo đau đớn hội tụ ở chỗ sâu trong bụng, cô đột nhiên trở nên cực kỳ đói khát, rất khát, rất trống rỗng, rất muốn, rất muốn bắt lấy cái gì đó, rất muốn leo lên siết chặt cái gì đó.

Thân thể của cô nóng lên và không tự chủ được mà đẩy về phía anh, bàn tay nhỏ bé thậm chí nòn nóng lòi kéo quần áo của anh.

“Tiểu Hồng, anh đã nói rồi, em có thể trốn đi chỗ nào? Em cũng muốn anh không phải sao?” Cô nghe được giọng nói trầm thấp khêu gợi của người đàn ông.

Có lẽ sau khi thần trí thanh tỉnh thì cô sẽ ảo não, nhưng giờ này khắc này cô đã muốn rơi vào trong tình dục, đã bị tầng tầng lớp lớp của mê hoặc và dục

vọng bắt làm tù binh, cô không còn quản được nhiều như vậy, thậm chí muốn được lấp đầy hoàn toàn, xua đuổi đi trống rỗng đáng sợ kia.

“Cho em..... Em, em muốn.....”

“Muốn anh sao?” Giọng của anh có áp lực và vui vẻ.

“Ừ.....” Khuôn mặt nhỏ nhắn ý loạn tình mê đỏ hồng lên hai gò má.

Bánh Hạo Luân lại cười nhẹ, “Ngoan cô bé, đừng nóng vội, chúng ta từ từ sẽ đến.”

Anh cầm hai cổ tay của cô, bắt nó cố định ở bên cạnh người cô. “Nằm đi, anh muốn hôn của em.”

“Anh..... A!” Đầu vú xinh đẹp của cô lại lọt vào trong miệng anh, lực đạo mát, liếm cắn kia sắp bức cô đến điên cuồng.

Cái miệng của anh ẩm ướt mà ấm áp như thế, bá đạo xâm phạm cô, hôn vô số lần lên làn da của cô, quần áo trên người cô đều bị cởi, ngay cả quần nhỏ cũng bị kéo ra, móc ở trên mắt cá chân của cô.

Cô như là một bàn đại tiệc lơ lửng xa hoa trình ở trước mặt anh, khiến người thêm nhỏ dãi.

Ánh mắt của Bánh Hạo Luân trở nên sâu thẳm, hô hấp đồng thời trở nên dồn dập, anh hoàn toàn hiểu được khát vọng và vội vàng của cô.

Dương Hồng Hồng bị loại ánh mắt ăn thịt người của anh nhìn đến toàn thân sắp cháy, không khỏi thẹn thùng, theo bản năng mà muốn khép chặt hai chân lại, nhưng anh không cho phép, ngược lại ngăn chặn ở hai bên đầu gối của cô, vận dụng chân của cô ra.

“Anh muốn làm gì..... Bánh Hạo Luân!” Dương Hồng Hồng sống lưng run rẩy, một tiếng thét kinh hãi lao ra khỏi miệng, bởi vì người đàn ông đột nhiên đem đầu chôn vào giữa hai chân cô, môi lửa nóng dùng lên mảnh lông mềm ở giữa hai chân của cô, liếm mát chỗ đoá hoa nữ tính đã sớm ẩm ướt kia.

Loại cảm giác này tựa như bị sấm đánh, cô nhìn không được mà run rẩy, luồng nhiệt nóng ở trong bụng chợt lao nhanh xuống phía dưới.

Cô nức nở, rên rỉ và nâng thân thể lên, muốn gần anh nhiều hơn, nhưng người đàn ông hình như có ý định muốn bức cô đến cực hạn, thất vọng của cô bị kìm chặt ở trên giường, hoa ở giữa hai chân lớn mật nở rộ với anh, chất lỏng mê người lại lọt vào trong miệng của anh, sau đó, anh tìm được viên ngọc nhỏ ẩn cảm giấu ở đỉnh, miệng ác độc lại không buông tha cô mà hung hăng nuốt lấy.....

Dương Hồng Hồng toàn thân đã sớm vô lực, ngọn lửa trong cơ thể gần như muốn thiêu đốt cô thành tro tàn, trong lòng mê man bỗng nhiên khát vọng --

Cho em đi..... Van cầu anh..... Trời ạ! Cho em đi.....

Lưỡi của anh lấy phương thức trượt tra tấn người, ở huyết khẩu kia cẩn thận di chuyển, tiến vào, lui về phía sau..... lại tiến vào, lui về phía sau..... Anh dùng lưỡi ẩm ướt giữ lấy cô, có khi rất dịu dàng, chậm rãi tham tiến, có khi hơi thô bạo, dùng sức tiến vào trong cái khe béo mập, sau đó xoay tròn ở bên trong.

Cô cảm thấy bén nhón đó không thể ngăn cản, như là cắt đứt thân thể của cô, lại mang đến sung sướng lạ lùng.....

Cao trào bùng nổ rồi! Cô hoàn toàn bị chinh phục ở giữa hỗn loạn, thần kinh căng thẳng, không tự chủ được mà run rẩy, ái dịch như thủy triều tràn ra, cô như bị vỡ vụn mà kêu la, làn da ứng lên màu sắc xinh đẹp.

“Tiểu Hồng, anh rất thích bộ dáng em đạt tới cao trào.” Hơi thở của Bánh Hạo Luân thô ách. “Thật đáng yêu, thật sự rất đáng yêu, đáng yêu đến mức làm cho người ta hận không thể một ngụm mà nuốt em.....”

Anh lại hôn xuống cái miệng nhỏ nhắn của cô, hôn rất sâu, dây dưa với cái lưỡi thơm tho của cô, giống như muốn hút hết toàn bộ hơi thở của cô.

Hôn cô đồng thời anh bỏ đi áo và quần dài của mình, thân thể lại đè xuống lần nữa, anh đã trần trụi giống như cô, và làn da trơn bóng nóng lên dán vào cô, anh kiên định tách chân của cô ra, đem nam tính đang dâng trào phần chân dán chặt vào cửa mỏng manh ướt át của cô.

“Tôi phiền anh rồi, Tiểu Hồng, em hãy làm cho anh khoái hoạt.”

Dương Hồng Hồng nghe thấy giọng của anh, mới mở mắt ra, và đột nhiên thờ hốc vì kinh ngạc --

Người đàn ông tiến quân thần tốc xông vào trong thân thể cô, phần tron sung mãn đang hoàn toàn giữ lấy cô, lối giữa tình tế kia bị sức lực lửa nóng của anh chống đỡ, cô tiếp nhận tiến vào của anh, hai người liên kết chặt chẽ.

“Còn đau không?” Bánh Hạo Luân thấp giọng hỏi, trong giọng nói không tự chủ mà lộ ra thương tiếc.

“Ừ.....” Dương Hồng Hồng cắn môi dưới đỏ mềm, đáng thương hừ nhẹ.

Cô rất nhỏ nhắn, mà dục vọng của anh lại rất kinh người, hai người ở cùng một chỗ cũng không phải là lần đầu tiên, mặc kệ huyết khẩu non mịn của cô đã hoàn toàn dễ chịu, nhưng anh vừa mới tiến công vẫn làm cho cô cảm thấy một chút đau đớn như xé rách. Nhưng mà, đau như vậy đã rất nhanh bị khát vọng thay thế, muốn càng nhiều, muốn đem ngọn lửa hùng hực kia cất chứa sâu hơn.....

“Ông trời.....” Bành Hạo Luân cắn răng thở gấp, bởi vì nữ tính ướt át đáng yêu kia đang xoắn chặt ở bên trong, đem bộ phận mẫn cảm nhất của anh vòng thật chặt, khoái cảm như làn sóng nổi dậy, làm cho người ta không thể cầm giữ.

“A.....” Dương Hồng Hồng không thể bất động, cảm thấy kích thích mạnh mẽ lại buông xuống lần nữa, cô không tự chủ mà nâng cái mông lên, muốn đi nghênh đón nguồn nhiệt kinh người kia của người đàn ông.

Cô bị hôn sâu, lưỡi lại lọt vào trong dây dưa của người đàn ông, bị chơi đùa, khiêu khích, trong miệng cô đều là hơi thở của anh, mà tay anh trượt đến dưới thân thể cô, nâng cô lên, giúp cô lật động.

“Bành Hạo Luân, làm ơn! Van cầu anh.....” Kích thích tới nhiều lắm, rất mãnh liệt, cô khát vọng mà khóc kêu, rơi vào trong vực sâu của dục vọng, thân thể run run không thôi, cầu xin an ủi.

“Đừng nóng vội, Tiểu Hồng, chúng ta mới bắt đầu, đừng nóng vội.” Anh âu yếm dán lên môi mềm của cô.

Hai người dán chặt vào nhau, anh cũng rất hưng, muốn từ từ sẽ đến.....

Đêm nay còn rất dài, để cho bọn họ hưởng thụ mỗi một khắc, ở trong thân thể ấm áp của nhau nếm trải tình ái tuyệt vời.

Bàn tay to thon dài của anh thô lỗ chậm rãi trượt vào giữa thân thể của hai người, trượt đến chỗ hai người kết hợp vô cùng thân thiết, ngón tay của anh xoa lấy của cô, tìm được nhụy hoa nhỏ nhỏ bị bao vây ở giữa đóa hoa, tà ác lại dịu dàng mà gây vân vân, và mang đến kích thích thật lớn, trừng trị cô bé đáng thương ở dưới người khiến cho khóc kêu lần nữa.

Anh hôn lên cái miệng nhỏ nhắn của cô, làm cho tiếng kêu kích tình của cô dấy vào trong đôi môi của mình.

Thân thể của anh bởi vì hưng phấn mà cong lên hướng về phía cô, để cho nam tính tráng kiện xâm nhập vào giữa hai chân của cô, làm cho lửa nóng cứng rắn mỗi một tác đều ẩn thật sâu vào trong cơ thể cô, bị cô bao vây hoàn toàn.

Bành Hạo Luân cũng rên rỉ theo, trong cổ họng xuất ra tiếng quát to khàn.

“Hồng Hồng, mở mắt nhìn anh.” Anh thấp giọng yêu cầu. “Ngoan, Hồng Hồng.....”

Anh không muốn buông tha nhìn thấy biểu tình gì trên khuôn mặt nhỏ nhắn mềm hồng kia.

Dương Hồng Hồng hít thở không xong, tách ra hai hàng lông mi, ánh mắt mê mê mang mang.

Anh nhìn ánh mắt của cô rất chuyên chú, giống như muốn nhìn vào chỗ sâu ở trong linh hồn cô, sau đó, anh giật eo ra, gần như muốn toàn bộ rời khỏi giữa hai chân cô, đột nhiên lại đẩy vào hoàn toàn, lại chui vào thật sâu.

Dương Hồng Hồng ngậm ra tiếng the thé, hai tay không khỏi nắm chặt cánh tay của anh, hai vú nở nang rung động theo.

Bành Hạo Luân cười nhẹ, bắt đầu lật động kinh người, đè ép cô, đem một luồng sóng nhiệt năng trút vào trong thân thể cô, đồng thời cũng làm cho cô cảm nhận được cổ tình dục kịch liệt lưu động ở giữa hai người.

Anh cúi đầu ngậm mút đầu vú lắc lư của cô, liên tục ưỡn eo, đè ép cô; Cô ở dưới người anh thét chói tai, thân thể run run kịch liệt, người đàn ông ở giữa hai chân ẩm ướt giữ lấy không ngừng phát ra thanh âm xấu hổ.

Vì sao lại như vậy? Cô hoảng hốt nghĩ, vì sao “anh hàng xóm” này từ nhỏ đã thích bắt nạt cô, rồi biến cô thành niềm vui tình dục của đàn ông?

Khi hai tay của anh ôm chặt cô, khi anh hôn cô, giữ lấy hơi thở cùng thân thể của cô, thì lý trí của cô bay hoàn toàn.

Cô thích loại tư vị này, nhưng cũng sợ mất đi không chế.....

Cô không biết..... cái gì cô cũng không biết

“Bành Hạo Luân.....” Cô gọi anh, cảm giác cả người treo ở trên cao, giống như sẽ ngã vào vực sâu vạn trượng.

“Đừng sợ, bảo bối, anh ở trong này, đừng sợ.....” Anh ôm chặt cô, lại hôn cô thật sâu.

Lưỡi và phân thân tráng kiện của anh cùng giữ lấy cô, lực đạo đột nhiên tăng lên tiến vào, anh yêu cô mãnh liệt, đem thân thể xinh đẹp run rẩy đặt ở dưới thân, mạnh mẽ xâm lược, liên tục va chạm.

Dương Hồng Hồng nức nở, khóc la, mông của cô bị nắm chặt, nước ở giữa nữ tính cuộn cuộn chảy ra như thủy triều, cô bị vét sạch, kèm theo tiếng thét chói tai, trong đầu hiện lên tia chớp màu trắng, tại một khắc thường gọi là tư vị của “Tình ái tử vong”.....

Thân thể của anh không tự giác mà run run, nam tính mạnh mẽ mà có lực ở trong cơ thể cô run rẩy co rút lại không thôi.

Bành Hạo Luân phát ra một tiếng rống như dã thú, bàn tay to nâng cao cái mông eo của cô.

Anh đẩy nhanh vào cô, một luồng nhiệt từ cửa khẩu bắn nhanh ra, trút ra toàn bộ nhiệt tình của anh vào trong cơ thể ấm áp của con gái.

“Hong Hong.....” Anh thở dốc kịch liệt.

Sau khi đã phát tiết xong, thì anh từ từ trầm tĩnh lại, hai thân thể trần truồng đầy mồ hôi cứ như vậy quấn quít lấy nhau, ai cũng nói không nên lời.

Bạn đang đọc truyện *Em Gái Dễ Bắt Nạt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2

Sau “Vận động” kịch liệt qua đi, thì hai người ôm nhau ngủ một lát.

Cảm giác sức lực vòng ôm cô đột nhiên biến mất, Dương Hồng Hồng mơ mơ màng màng mở to mắt, phát hiện ở trong phòng tắm truyền ra thanh âm, thần trí cô mới thanh tỉnh vài phần ——

Nơi này không phải nhà của cô..... không phải nằm ở trên giường của mình..... Cô..... Cô vẫn là không chống cự được mê hoặc, lại cùng người đàn ông kia lên giường một lần nữa.....

Thừa dịp Bành Hạo Luân chưa đi ra, thì cô chịu đựng uể oải, mà vội vàng mặc lên quần áo nhẵn nhúm, nhưng không thấy quần nhỏ, cũng không biết vứt xuống chỗ nào, sao tìm khắp nơi mà không thấy.

Quên đi! Cô cần rằng, cầm lấy túi lao ra khỏi chỗ ở lâu năm của Bành Hạo Luân, trở về nhà ở lâu bảy của mình.

Cô lấy từ trong túi ra cái chìa khóa, mở cửa vào nhà mà có chút lo lắng bất an, may mắn người nhà đều không có ở phòng khách, nếu như bị ba mẹ nhìn thấy bộ dạng tóc tai lộn xộn, quần áo nhiều nếp nhăn này của cô, khẳng định sẽ bị niếm thối.

Cô trốn vào trong phòng, thở dài một hơi, lúc bước qua gương to thì không tự chủ được mà dừng bước chân lại.

Cô kinh ngạc nhìn mình ở trong gương, môi bị hôn sưng như một đóa hoa hồng nở rộ, xương gò má đỏ bừng, ánh mắt lóe sáng như thể..... Tựa như một cô gái hoàn toàn được yêu thương.

Trong lòng cô bỗng nhiên cả kinh, hai tay không khỏi bưng lấy hai má nóng lên của mình.

Cùng với Bành Hạo Luân trải qua giai đoạn này, ngay cả ba mẹ đều không biết, sự tình phát sinh ở một tháng trước ——

Ngày đó, là buổi lễ tốt nghiệp đại học của cô, có bạn học đề nghị buổi tối đi câu lạc bộ đêm chơi đùa cho vui vẻ, mấy bạn học đều tán thành, vốn là cô không muốn đi, nhưng mấy người bạn gái bình thường có cảm tình tốt đã cứng rắn lôi kéo cô, vừa khuyên vừa dụ, làm thế nào cũng không chịu thả cô đi, cuối cùng cô đành phải ngoan ngoãn đi cùng với mọi người, với kinh nghiệm lần đầu tiên đến hộp đêm

Kinh nghiệm như vậy..... Một lần là đủ rồi, thật sự!

Bình thường cô không uống rượu, nhưng sau khi bước vào hộp đêm, thì cô mới biết được tư lượng của mình quả thực không khác với con kiến lấm, chính là chỉ mới mấy hóp bia lạnh thôi, cũng không đến một phần ba ly, thì cả người cô liền mờ mịt.

Sau này, cô có đi hỏi bạn học, thì mới biết được đêm đó điện thoại di động của cô vang không ngừng, và sau cùng có một bạn học nhận điện thoại giúp cô, cô tra ra người gọi điện thoại cho cô chính là Bành Hạo Luân.

Đêm đó, cô say khướt, say đến mức đi đường cũng không xong, là Bành Hạo Luân lái xe tới đón cô.

Cô mơ hồ nhớ rằng chính mình hô lung tung: “Không thể về nhà..... Không thể để cho ba nhìn thấy, ông, nếu ông biết mình điên đi đến hộp đêm, thì sẽ nói cho mình thối mặt luôn..... Ừm..... Không thể trở về đâu.....”

Tiếp theo, hình như cô còn la hét: “Bành..... Bành Hạo Luân..... tại sao anh tới đón em? Anh là người gian xảo nhất luôn đóng vai nhả nhặn ở trước mặt trưởng bối, nhưng kỳ thật là hư nhất..... Chúng ta làm hàng xóm nhiều năm như vậy, em sớm đã nhìn thấu trò lừa bịp của anh.....Anh, anh chỉ biết bắt nạt em..... quý đáng ghét..... Em muốn xuống xe, em không muốn ngồi xe của anh.....” Say đến mức hồ ngôn loạn ngữ. (nói tầm bậy tầm bạ)

Đối với Bành Hạo Luân, cảm giác của cô khá phức tạp, trước kia nếm qua rất nhiều tấm tối, luôn bị anh chinh đến thâm thối, nhưng quái dị là, cô và anh ở cùng một chỗ rất dễ chịu, muốn nắn người thì nắn chửi người, muốn bày sắc mặt thì bày sắc mặt, muốn cười to thì cười to —— nhưng chưa bao giờ cô nghĩ tới chính mình lại say đến mức cùng anh lăn lên trên giường.

Đêm đó, anh mang cô về chỗ ở của anh, chờ khi cô tỉnh táo lại, thì hai người đã trần truồng ôm lẫn nhau, một bộ phận của anh còn chôn ở giữa hai chân cô từng trận đau đớn, làm cho cô muốn tưởng như là một giấc mộng cũng rất khó.

Lửa nóng lần đầu tiên kia, đều không phải là cô không nhớ, mà là xấu hổ đến mức không muốn nhớ lại.

Cô nhớ rõ chính mình tương đối chủ động, đầu tiên là mê say ở trong cồn, sau lại lại mê say mùi và nhiệt độ trong cơ thể anh, sau đó thì càng không thể cứu vãn, không còn kháng cự lên giường với anh.

Tiếp theo, hết thấy cũng không như lúc trước.

Từ sau khi có quan hệ thân mật với anh, thì bây giờ mỗi lần nhìn thấy anh, trái tim của cô đều đập nhanh.

Loại sự tình này không thể trách ai, mọi người đều là người trưởng thành, cô sẽ không khóc suốt suốt tiếc hận trinh tiết của mình, cô sẽ tự mình chịu trách nhiệm, sẽ không đem toàn bộ sai lầm đổ lên trên đầu anh.

Nhưng..... anh lại không chịu buông tha cô, hơn một tháng nay, anh so với trước kia càng thường xuất hiện ở trong cuộc sống của cô, giống như cố ý muốn chặn cô vậy; Về phần cô.....

Dương Hồng Hồng lắc đầu với người trong gương, thờ dài không biết làm sao.

Tự chủ của cô thật sự không tốt lắm, mỗi lần đều nói với mình là không cần để ý đến anh, cũng đừng đến gần anh, nhưng mà đến thời điểm cuối cùng thì luôn bị công phá, số lần cô thất tín với mình, đều đếm không được nữa!

Bánh Hạo Luân, rốt cuộc anh muốn như thế nào?

Cô cắn cắn môi mềm, rồi lại thờ dài, cời quần áo trên người, đi vào phòng tắm nhỏ ở trong phòng, bắt đầu tắm rửa cơ thể.

Cô gội đầu, rồi cho tinh dầu vào ngâm, loại bỏ các con đầu tạo thành sau khi ân ái kịch liệt, ngâm đến mức làn da sắp nhăn, mới lưu luyến mà đứng dậy.

Hai mươi phút sau, cô đã làm dịu gương mặt và thân thể xong, mặc áo ngủ rộng thùng thình, ngồi ở trước bàn trang điểm dùng máy sấy thổi khô tóc.

Cô chải sợi tóc dày, đột nhiên di động vang lên.

Cô hoảng sợ, vội vàng tắt máy sấy, thoáng nhìn dây số điện báo biểu hiện, cô lại không khỏi cắn môi, do dự trong chốc lát, vẫn là ấn nút trò chuyện.

“Bánh Hạo Luân, anh còn muốn làm cái gì?” Tiếng nói của cô oa oa , trái tim nhảy thình thịch.

Đầu di động kia truyền đến tiếng cười trầm thấp của người đàn ông. “Anh không muốn làm cái gì cả! Chính là muốn hỏi, sao ngay cả tiếng tạm biệt em cũng không nói, mà bỏ chạy như thế?” Dừng một chút. “Em sợ đêm nay anh không cho em đi sao?”

“Anh.....” Gương mặt của cô đỏ bừng, thực may mắn là không bị anh nhìn thấy. “Em muốn đi thì đi, không mượn anh xen vào!”

Anh tính tình tốt mà cười, “Đúng vậy, anh đúng là không nên xen vào, nhưng vừa rồi ở trong ổ chăn anh nhặt được một cái quần lót rất đáng yêu, anh nghĩ hẳn là do mỡ tiểu thư ‘anh không xen vào’ để lại , Tiểu Hồng, em nói nên xử lý như thế nào đây?”

A! Quần lót của cô?!

Dương Hồng Hồng có loại cảm giác rơi vào trong cạm bẫy.

Đề nén tim đập quá nhanh, cô cầm lấy di động, cố gắng nặn ra tiếng, “Anh, anh muốn như thế nào?”

Anh lại cười, “Anh muốn đem quần lót trả lại cho chủ nhân của nó nha!”

“Bánh Hạo Luân, bây giờ em sẽ đi xuống lấy!” Giải quyết nhanh chóng, lại kéo dài không có kết quả tốt.

“Không cần vội vã như vậy, Tiểu Hồng, anh có thể mang lên cho em, ấn chuông cửa nhà em, nếu là ba Dương hay mẹ Dương ra mở cửa, anh sẽ nhờ hai vị lão nhân gia chuyển giao cho em, em liền.....”

“Anh đừng đi lên! Em không cho phép anh đi lên!” Cô nóng nảy, rất sợ anh thật sự sẽ lấy cái quần lót bên người đi lên lầu. “Anh, Anh..... Ba và mẹ em đều ngủ rồi, nếu anh dám ấn chuông cửa đánh thức bọn họ, em với anh sẽ chấm dứt!”

Đầu di động kia lại truyền ra tiếng cười của anh, Dương Hồng Hồng cũng không quản được nhiều như vậy , cô mặc áo ngủ, nên tùy tiện khoác lên áo khoác mỏng rồi lao ra cửa. Chờ thang máy rất mất thời gian, cô đi qua cửa cầu thang thoát hiểm, hoá tốc chạy xuống lầu năm.

Cô vỗ vỗ hai gò má nóng hổi mà ấn chuông cửa, cửa đồng màu hồng vừa mở ra, cô còn không kịp mở miệng đòi đồ, thì một cánh tay trắng kiện đã sét đánh không kịp bưng tai mà kéo cô vào bên trong cửa.

“Bành Hạo Luân, anh..... um um um.....” Cô ngẩng khuôn mặt nhỏ nhắn đang muốn chồm lên, lại vừa vịn bị môi mỏng cúi xuống hôn.

Nụ hôn của anh nóng ướt mạnh mẽ, Dương Hồng Hồng đầu văng mắt hoa, hai tay phải bám lên bờ vai của anh mới có thể đứng được.

“Hồng Hồng, em lại trở về tìm anh.” Bành Hạo Luân cười nhẹ, đem thân thể mềm mại để lên trên cửa, chớp mũi cọ vào gò má mềm của cô, than nhẹ: “Thơm quá! Em dùng sữa tắm hương vị hoa oải hương..... anh thích.”

Dương Hồng Hồng vừa vội vừa tức, trái tim nhảy văng lên, nghiêng đầu muốn né tránh khỏi hơi thở và nụ hôn của anh, cố gắng nắm chặt ý chí yếu ớt. “Em mới không muốn trở về tìm anh! Anh..... Anh đừng như vậy, chúng ta không thể nói chuyện đàng hoàng sao?”

“Được! Chúng ta nói chuyện đàng hoàng.” Anh lấy trán chống đỡ lên cô, ánh mắt chớp động tia sáng thần bí nhìn chăm chú vào cô, khóe miệng hơi nhếch thật sự xấu xa. “Tiểu Hồng, anh nghe em nói.”

Dương Hồng Hồng bị ánh mắt của anh mê hoặc, không chú ý một chân dài của anh lặng lẽ tiến vào giữa hai chân cô. “Anh..... Anh trả đồ lại cho em!”

Cô cho rằng có thể nói sự thật đúng lý hợp tình, thực vang dội, nào biết vừa ra khỏi miệng, thì thanh âm kia lại giống đang làm nũng với đàn ông.

Gương mặt cô đỏ hồng, rất giận chính mình tùy tiện liên ý loạn tình mê, bị mị lực của đàn ông làm cho mê mẩn đầu óc choáng váng.

“Cái gì vậy?” Anh lười biếng nhướng mày.

Rống! Còn giả bộ với cô?! “Bành Hạo Luân, anh thật xấu xa! Anh..... rốt cuộc là anh có trả hay không?” Cô sắp bị anh làm tức chết rồi!

“A, anh nhớ ra rồi, thì ra là vật nhỏ đáng yêu kia.” Vẻ mặt của anh bùng tỉnh đại ngộ, ánh mắt xấu xa như trước, tiếng nói đột nhiên đề thấp ái muội. “Tiểu Hồng, hiện tại em có mặc không?”

Dương Hồng Hồng đầu tiên là giật mình, chờ sau khi nghe hiểu được câu hỏi của anh, thì khuôn mặt lập tức phát hồng.

Cô muốn mắng người, muốn đem khuôn mặt đang không ngừng tối gần đẩy ra, ai biết được anh lại gian xảo như vậy, đã lặng lẽ tiến vào giữa hai đùi của cô rồi bỗng nhiên nâng nhẹ lên trên, đầu gối của anh đè ép phần nữ tính của cô, tuy rằng cách làn vải mỏng, nhưng cô vẫn cảm thấy một cổ run rẩy ở trong cơ thể vọt ra.

Đáng ghét! Cô thật sự..... Thật sự không nghĩ bị anh sắp đặt như vậy a!

Cô nhanh chóng cắn cánh môi nhin rên rĩ xuống, ý đồ giãy dụa, lại tạo thành hiệu quả kinh người hơn, gần như cô có thể nói là giạng chân ngồi ở phía trên đầu gối của anh, chỉ cần tùy ý động đậy, thì hai người cũng không thể tránh được cọ xát lẫn nhau.

“Tiểu Hồng, em mà quậy nữa, thì đêm nay cũng đừng trở về nhé.” Bành Hạo Luân nửa chọc ghẹo, nửa nói nghiêm túc, hai tay siết chặt eo thon của cô, đem cô cô định.

“Là ai đang quậy? Chẳng lẽ là lỗi của em sao?” Thật đáng giận! Mặt hồng tim nhảy, cô cảm giác giữa hai chân hình như lại có ẩm ướt nóng nóng, hoàn toàn bởi vì anh.

Người đàn ông trong ngực khuyến khích, phóng ra tiếng cười dễ nghe. “Được rồi, đều là lỗi của anh, là anh đang quậy.” Cái trán của Bành Hạo Luân rất thân thiết dán lên đầu cô, ở bên gò má nóng hổi kia ấn xuống một cái hôn.

“Em muốn..... món đồ kia của em!” Cô đập trong ngực của anh một cái.

“Được!” Bành Hạo Luân hào phóng gật đầu, thanh âm đột nhiên trở nên khàn khàn, “Buổi tối ngày mai em phải trang điểm cho thật xinh đẹp, cùng với anh tham gia tiệc chúc mừng của công ty, thì anh sẽ trả lại đồ cho em.”

Dương Hồng Hồng giật mình, ấp úng hỏi: “Cái gì tiệc chúc mừng?” Cô biết anh một tay thành lập ra “công ty thiết kế Hạo Hân”, những năm gần đây công ty của anh cùng với tập đoàn tài chính của chính phủ hợp tác làm vài dự án kiếm được không ít tiền, đêm mai mở tiệc chúc mừng, khẳng định lại hoàn thành công việc quan trọng gì đó.

Bành Hạo Luân nhếch miệng cười. “Chính là làm một party để cho mọi người thoải mái một chút, thuận tiện chúc mừng trong nửa năm mà mức kinh doanh đã hoàn thành trước thời gian, sẽ tổ chức ở hoa viên tầng cao nhất của ‘Royal Rose’, mọi người đều đã có bạn tham gia, anh muốn em cùng đi với anh.”

Hoa viên tầng cao nhất của khách sạn năm sao “Royal Rose” nhiều lần được báo chí tạp chí viết, cho tới bây giờ Dương Hồng Hồng cũng chưa có đi lên, vừa nghe party mở ở đâu, thì tim đập nhanh, nhưng lại tránh không được hoài nghi động cơ của anh. “Vì sao muốn em cùng đi với anh? Em không tin anh không tìm thấy bạn gái!”

Bị anh ôm, cô nhìn không được mà mặt đỏ tim đập, cảm thấy chính mình sắp hóa thành một vũng nước, thực vô dụng.

“Anh chính là tìm không thấy nha!” Giọng điệu của anh có chút xấu xa.

Không biết sao lại thế này, vừa nghe anh nói như vậy, biết rõ không thể là lời nói thật, nhưng ngực của Dương Hồng Hồng vẫn hung hăng chấn động một

chút, có một loại cảm xúc khó có thể hình dung lặng lẽ mềm mại trào ra.

“Tiểu Hồng, đáp ứng anh.” Anh dụ dỗ cô, hôn lên mũi của cô. “Mau nói được.”

Cô lại ý loạn tình mê, hơi thở giao hòa cùng một chỗ với anh. “..... Đồ của em trước!” Cô vịn vai rộng của anh, đầu hơi cúi, không dám nhìn thẳng anh hình như hai mắt lại tràn ngập tình dục.

Bành Hạo Luân cười ra tiếng, rút cục từ trong túi lấy ra một quần vải.

Dương Hồng Hồng thoáng nhìn thấy cái quần nhỏ kia, thì vội vàng tóm lấy, làm cho khuôn mặt và cổ non mịn của cô tất cả đều nhuộm đỏ.

“Tiểu Hồng, em đòi thì anh đã trả, đừng quên cuộc hẹn đêm mai.” Ngón tay của anh véo nhẹ cằm của cô, nâng khuôn mặt của cô lên.

“Nếu em dám trốn không để ý tới anh, hoặc là lại cùng với các đồng sự mới quen đi ăn cơm, quên chuyện của chúng ta” Anh nhếch môi cười, hai mắt híp híp. “Anh nghĩ anh sẽ rất tức giận, vô cùng, vô cùng tức giận. Anh tức giận, rất có thể sẽ không có lý trí mà vọt tới lầu bảy gõ cửa nhà em, cùng với ba Dương, mẹ Dương phun ra mặt vàng, Tiểu Hồng, em hẳn là không hy vọng cái loại sự tình này phát sinh đi?”

Đáng ghét! Lại uy hiếp cô!

Cô trừng mắt anh, không cam nguyện mà thấp giọng: “Làm bạn gái thì làm bạn gái, em..... Em sẽ giữ lời, mới sẽ không giống như anh, không có phẩm chất!”

Bành Hạo Luân đối với sắc giọng nhũn nhũ của cô, thì vẻ mặt thoải mái. “Vậy cứ quyết định như thế nhé.”

Cô hừ một tiếng, hơi hơi giãy dụa một chút. “Nếu không có việc gì nữa, em, em muốn trở về ngủ, anh buông ra đi!”

“Ai nói không có việc gì?” Anh cười lười biếng.

“Còn có chuyện gì?”

“Tiểu Hồng, chúng ta còn chưa hôn ngủ ngon a!”

“Anh.....” Cô mới mở miệng, thì cái miệng nhỏ nhắn đã bị che lại, hơi thở nóng bỏng của người đàn ông lại một lần tiến vào trong miệng cô, chiếm lĩnh hơi thở của cô, dù hoặc cô trầm luân.

“Tiểu Hồng, hay là ở lại đi, đêm nay đừng đi.” Anh liếm mút lưỡi của cô, nâng cao mông đẹp của cô áp về phía biểu tượng nam tính uy hiếp.

Cả người Dương Hồng Hồng chấn động, rốt cục cũng kéo lý trí sắp bị phá thành mảnh nhỏ trở về, đẩy lồng ngực của anh, vừa xấu hổ vừa tức giận gầm thét: “Buông ra!”

Lúc này đây, Bành Hạo Luân buông lỏng sức lực ra để cho cô dễ dàng giãy thoát.

Cô cũng không quay đầu lại, mà lao đi giống như chạy nạn, anh lại cười, đáy mắt phốt qua tia sáng sâu xa.

Chương trình huấn luyện nghiệp vụ vừa kết thúc, thì Dương Hồng Hồng nhanh chóng thu dọn lại túi xách, rồi vội vàng về nhà chuẩn bị.

Nếu cô đã đáp ứng làm bạn gái của Bành Hạo Luân, thì nhất định sẽ tuân thủ lời hứa, trang điểm cho chính mình thật xinh đẹp.

Vừa lao ra khỏi toà nhà công ty, thì một chiếc xe hơi màu bạc quen thuộc đã đứng ở trước cửa, người đàn ông lại đến đây đón cô tan tầm.

“Tiểu Hồng, lên xe!”

Cô âm thầm thở dài, cam chịu mà ngồi vào vị trí bên cạnh ghế lái, ngoan ngoãn mang dây an toàn lên.

“Anh tới đón em không tốt sao?” Bành Hạo Luân cười cười hỏi, liếc mắt nhìn hai gò má phồng cao trên khuôn mặt của cô.

“Không có không tốt.” Cô rầu rĩ ném ra một câu.

“Nếu không có không tốt, vậy..... về sau anh đều tới đón em tan tầm, dù sao cũng tiện đường.” Anh nói như chuyện đương nhiên, hai tay mạnh mẽ ổn định mà điều khiển tay lái.

“Vì sao anh muốn làm như vậy?!” Cô trừng anh một cái.

Anh lưu manh nhún vai, hai mắt vẫn chuyên chú nhìn tình hình giao thông. “Để anh sắp xếp công việc rồi đưa em đi làm, sau đó lại đón em tan tầm, có anh đưa em đi, ba mẹ Dương nhất định sẽ an tâm, em cảm thấy như thế nào?”

Cô cảm thấy như thế nào?!

Ánh mắt của Dương Hồng Hồng càng trừng càng trong, hai gò má càng phồng càng cao, nhìn không được mà cãi: “Anh cũng không phải bạn trai em, cần gì phải trình diễn loại tiết mục ‘đưa đón ả ả’ này?”

Lời vừa ra khỏi miệng, trái tim cô đột nhiên sợ hãi, hơi nóng đáng sợ sủi ả toàn thân.

Bạn trai..... Trời ạ! Sao cô lại nghĩ đến cái từ này?

Bà Hạo Luân tuyệt đối không có khả năng trở thành bạn trai của Dương Hồng Hồng cô, anh và cô..... ừ.....cái đó Rất quen thuộc! Quen thuộc đến mức sẽ không có khả năng nảy sinh tình yêu mơ màng lãng mạn gì.

Không nảy sinh được tình yêu, nhưng có biện pháp kích động ra nhục dục kinh người? Trong đầu, có một thanh âm chầm chọc hỏi cô, hỏi đến mức trong lòng cô rối loạn.

Khóe miệng của Bà Hạo Luân chứa đựng một nụ cười vòng cung kỳ dị, liếc mắt cô một cái, cái gì cũng không nói.

Dương Hồng Hồng bị vẻ mặt ý vị sâu xa của anh biến thành nghẹt thở, trong lòng bàn tay tự dưng đổ mồ hôi. “Anh, vì sao anh không nói lời nào?”

Ngữ khí của anh ổn định, “Muốn anh nói cái gì?”

“Em không cần anh đón em cùng đi làm.” Cô nói có chút giận dữ, kỳ thật cũng không rõ lắm đến tột cùng có phải là ý tưởng chân chính trong lòng cô hay không.

Bà Hạo Luân nhún mày, lo lắng hỏi: “Sao thế? Sợ người khác hiểu lầm anh là bạn trai của em sao?”

“Đúng!” Cô dùng sức mà gật đầu. “Công ty hàng không của bọn em có rất nhiều con trai chất lượng tốt, mặc kệ là hậu cần mặt đất, không vụ (công việc diễn ra ở trên không) , hay là kỹ sư phụ trách sửa chữa máy móc, muốn tìm một bạn trai vừa cao vừa đẹp trai quả thực dễ như trở bàn tay, cuối cùng em cũng phải thay mình tính toán một chút, anh đừng đến làm rối, em nghĩ hẳn là rất nhanh em có thể tìm được bạn trai chất lượng tốt.”

Cô không biết vì sao mình nói những lời này, trong lòng tựa như có ma quỷ tiến vào ở, làm cho cô không khống chế được đầu lưỡi của mình.

Bên trong xe rơi vào trong yên tĩnh quỷ dị, cô cắn cắn môi, dùng khóe mắt trộm dò xét người đàn ông ngồi chỗ ghế lái, phát hiện hai mắt của anh nhắm cũng không nhắm mà nhìn thẳng phía trước, hình dáng gò má kéo căng, khóe miệng cũng nhếch lên, thoát nhìn hình như..... rất mất hứng.

Anh có cao hứng hay không thì liên quan gì đến cô? Cô sẽ không bao giờ bị anh dắt mũi đi nữa!

Cô ngoan cố quay đầu nhìn về phía ngoài cửa sổ xe.

Bà Hạo Luân không lên tiếng, Dương Hồng Hồng cũng học anh giữ vững trầm mặc, trong lòng chua xót, lại có chút bức mình, cô thật sự không hiểu chính mình, càng miễn bàn phải hiểu anh.

Tốc độ xe đột nhiên biến nhanh, chạy nhanh xuyên qua ở bên trong trận xe, tim của Dương Hồng Hồng cũng đập nhanh, không tự giác mà trộm ngắm anh, cuối cùng cũng nhìn không được mà lên tiếng, “Bà Hạo Luân, có phải anh lái quá nhanh hay không?”

Người đàn ông về mặt bình tĩnh, không trả lời.

Dương Hồng Hồng hết nhìn đông tới nhìn tây một chút, trong lòng sinh nghi hoặc. “Này không phải là đường về nhà em, anh muốn dẫn em đi đâu? Chẳng lẽ..... Anh muốn em mặc bộ đồ màu đen này cùng anh tham gia party sao?”

Nếu anh không sao, thì đương nhiên cô cũng không có gì.

Kết quả, Bà Hạo Luân vẫn là mỉm cười không nói lời nào.

Rống! Rốt cuộc anh muốn như thế nào chứ? Làm chi mà bày mặt thôi cho cô xem chứ?

Bà Hạo Luân mang Dương Hồng Hồng đến vào một trung tâm sa long tạo hình cá nhân ở khu đồng tình hoa của Đài Bắc.

Cô vừa bị anh lôi ra thang máy, thì lập tức còn có hai nhân viên nữ mặc đồng phục đón cô, nửa giờ kế tiếp, người thiết kế tạo hình cùng nhóm trợ lý động tay chân lên trên tóc và mặt của cô, ngay cả móng tay cũng giúp cô chăm sóc cho thật xinh đẹp, từ đầu tới đuôi rực rỡ hẳn lên.

“Dương tiểu thư, làn da của cô thật khỏe mạnh! Trắng hồng, ngay cả tôi cũng muốn cắn một ngụm.” Cô gái thiết kế cười cười với Dương Hồng Hồng ở trong gương, hình như rất vừa lòng vì màu sắc đầy sức sống mà mình trang điểm cho khách hàng đi dự tiệc tối.

Dương Hồng Hồng có chút thẹn thùng rồi quay lại cười với cô ấy một chút. Cô vẫn biết bộ dạng mình nhìn rất được, tuy rằng không gọi là xinh đẹp lắm, nhưng ít ra cũng ngọt ngào động lòng người, nhưng mà trải qua bàn tay khéo léo đắp nặn của nhà thiết kế tạo hình, thì cô nhìn mình trong gương rất không giống mình, trái tim không nhìn được càng nhảy càng nhanh.

Thì ra..... Cô cũng có thể thoát nhìn vừa ngọt ngào lại thần bí! Bà Hạo Luân sẽ thích sao?

Khi trong đầu hiện lên vấn đề này, làn da của cô toát ra nóng hừng hực lo lắng..... Tại sao cô lại để ý anh như vậy? Đêm nay làm bạn gái anh, cô sẽ cố gắng hết trách nhiệm của một người bạn gái, cũng sẽ cố gắng để cho chính mình ở hoa viên tầng cao nhất của “Royal Rose” chơi vui vẻ.

Theo bản năng cần cấn môi, cô bỗng nhiên nhớ tới biểu tình vừa rồi của anh ở trong xe.

Nếu thật sự anh ấy đang giận..... Là vì cái gì mà giận? Cô có nói sai cái gì sao?

“Anh cũng không phải bạn trai em!”

“Sao thế ? Sợ người khác hiểu lầm anh là bạn trai em sao?”

Ai! Phiền thật mà, cái gì bạn trai, bạn gái chứ? Anh và cô cái gì cũng không phải!

“Đương tiểu thư, đây là lễ phục cùng giày mà Bành tiên sinh muốn tặng cho cô, và cùng với trang điểm đêm nay.” Trợ lý của nhà thiết kế đưa đến hai cái hộp giấy một lớn một nhỏ.

Khi Dương Hồng Hồng nhìn thấy bộ lễ phục sa (lụa mỏng) nhãn màu đen, thì ánh mắt gần như không thể di chuyển.

Cô rất thích, trên làn vải mềm nhẹ được thêu rất cẩn thận, điểm xuyết vô số mảnh nhỏ như ánh sao, lễ phục được thiết kế với phong cách đơn giản nhẹ nhàng, lại có cảm giác sang trọng, phù hợp với một đôi giày cao gót, gót giày khảm đá nhỏ, trần ngập lẫm mẫm phong tình.

Cô được hai trợ lý hỗ trợ thay lễ phục cùng với giày mới, lễ phục rất vừa người, giày cao gót cũng rất vừa chân. Lễ phục và giày đều là do Bành Hạo Luân chuẩn bị cho cô, kích thích của cô sớm đã bị anh mò rất rõ ràng, lại nhớ đến điểm này, thì tim cô lại đập nhanh hơn, toàn thân không hiểu mà nóng lên.

“Hắc, đại công cáo thành! Dương tiểu thư, cô thật xinh đẹp nha!”

“Đúng vậy..... Ha ha, ý của tôi là nói, Dương tiểu thư vốn là thiên sinh lệ chất, lại trải qua bàn tay khéo léo tỉ mỉ trang điểm của chúng tôi, quả thực đẹp càng thêm đẹp, đẹp vô cùng, chờ một chút Bành tiên sinh nhìn thấy cô, nhất định sẽ kinh hãi đến trợn mắt há hốc mồm đó!”

Dương Hồng Hồng nghe nhà thiết kế cùng nhóm trợ lý một đáp một xướng, thì cô kinh ngạc nhìn người đáng yêu đang thử đồ ở trong gương.

Kia thật là cô!

Năm phút đồng hồ sau, cô đi vào phòng nghỉ ngơi nam dành cho khách quý của trung tâm sa lon cung cấp, khi cô xuất hiện ở trước mặt của Bành Hạo Luân, tạp chí tài chính và kính tế ở trong tay anh “Đông” một tiếng rớt xuống đất.

Cặp ánh mắt đàn ông sâu thẳm kia chớp cũng không chớp mà trừng mắt nhìn cô, thấy vậy nên da đầu cô run lên, trái tim nhảy rất không quy luật phảng phất ngay sau đó sẽ từ trong miệng cô nôn ra.

Cô thật khản trương, thật sự rất lo lắng..... Cô, cô đang chờ mong anh nói cái gì đó sao?

“Em..... nhìn được lắm” Hai tay của Bành Hạo Luân lên lút nắm mở vài lần, áp chế xúc động muốn ngay tại chỗ ôm cô vào lòng, cúi đầu hung hăng hôn lên môi cô.

“Chúng ta đi thôi!” Anh thở sâu, rồi đứng lên đi ra cửa.

Dương Hồng Hồng có chút kinh ngạc, lập tức cảm giác mắt mắt đè nặng lên trong lòng, cô không biết mình làm sao nữa, vì sao chờ mong từ trong miệng anh đào ra một chút ca ngợi như vậy?

Không phải anh còn đang tức giận chứ?

Nghĩ đến khả năng này, thì cô cảm thấy có chút tủi thân, thấy anh muốn rời khỏi, cô bước nhanh đuổi kịp, chủ động nói. “Hôm nay chi phí những thứ này.....”

“Anh đã thanh toán tiền rồi.” Ngữ khí của anh lạnh lùng, một tay nhẹ nâng khuỷu tay của cô.

“Lễ phục và giày cao gót này, em cảm thấy.....”

“Đó là lễ vật tặng cho em, em thích thì hãy nhận, nếu không thích, thì chờ party đêm nay chấm dứt, em có thể ném vào thùng rác.”

Anh nhất định phải nói chuyện như vậy sao?

Dương Hồng Hồng bị anh ngăn nên không biết mở miệng như thế nào, muốn cảm tạ lại cảm thấy chính mình lấy mặt nóng đi đáng lên cái mông lạnh của anh, càng nghĩ càng cảm thấy khó chịu, toàn bộ tâm tình bị phá hư.

Được, anh muốn cô làm bạn gái, nếu cô đáp ứng rồi, thì sẽ thuận theo ý của anh làm đến cùng!

Cô không cần lại đi đoán rằng đến tốt cùng vì sao anh âm tình bất định, cô chỉ là bạn gái của anh mà thôi.

Bạn đang đọc truyện *Em Gái Dễ Bắt Nạt* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 3

Đêm nay ở hoa viên tầng cao nhất “Royal Rose” tổ chức party, Bành Hạo Luân giao toàn quyền cho bộ phận PR (quan hệ xã hội) trong công ty đi sắp xếp, ông chủ như anh chỉ phụ trách ăn chơi.

Khi anh mang Dương Hồng Hồng đến hiện trường, thì mọi người cho anh một tràng vỗ tay, thậm chí còn có người huýt sáo, mọi người đẩy anh lên sân khấu nói mấy câu, anh lộ ra nụ cười sang sảng, chỉ nói một câu đơn giản: “Đêm nay chơi vui về đi!” Lập tức đem microphone vút cho người của bộ phận PR (quan hệ xã hội).

Party bắt đầu!

Hoa viên tầng cao nhất “Royal Rose” bố trí xa hoa, ngọn đèn mềm mại tỏa điểm bốn phía, trong không khí có mùi hoa tự nhiên nhàn nhạt, đội nhạc jazz trên sân nhảy nhỏ đã muốn diễn tấu, ngoại trừ góc bên cung cấp quầy bar tiệc buffet theo phong cách Châu Âu cho tân khách, vài nhân viên phục vụ được đào tạo càng xuyên qua ở giữa mọi người, đúng lúc đưa lên các loại đồ uống.

Dương Hồng Hồng một tay ôm lấy cánh tay của Bành Hạo Luân, nói đêm nay phải làm đúng chức bạn gái, nhưng cô rõ ràng nhận thấy được hứng thú cao độ của mọi người đối với cô, cảm giác kia giống như..... Giống như lần đầu tiên bọn họ nhìn thấy ông chủ mang con gái tham dự trường hợp này.

“Bành Hạo Luân, em.....” Dương Hồng Hồng nâng lông mày và lông mi lên, liếc thấy người đàn ông cao lớn bên cạnh vẫn đang hé ra mặt thoải, thì đột nhiên nói không được. Vừa rồi anh còn vừa nói vừa cười cùng với nhân viên cấp dưới! Sao đối với cô sắc mặt lại không hoà nhã? Trong lòng cô buồn một chút, cảm thấy chua xót tràn ở cổ họng, cũng lặng lẽ đối với anh.

“Boss, tôi mời anh một ly!” Giọng nói trong trẻo vang lên, một bóng dáng mềm mại xinh đẹp đến trước mặt hai người bọn họ.

Dương Hồng Hồng nhìn mỹ nữ tóc dài cầm ly sâm banh ở trước mặt, Bành Hạo Luân lại lộ ra nụ cười đẹp trai, lấy một ly sâm banh từ trên khay của một nhân viên phục vụ đi ngang qua bên cạnh, khẽ chạm với cái ly trong tay của mỹ nữ tóc dài, sau đó tao nhã uống một ngụm.

“Boss, anh thật chán ghét nha! Lúc nào thì quen biết tiểu thư xinh đẹp lại đáng yêu như vậy? Tôi còn nghĩ rằng đêm nay anh sẽ cô đơn một mình, không có người làm bạn gái của anh!” Mỹ nữ tóc dài hé miệng cười, ánh môi đỏ tươi có vẻ rất gọi cảm.

Dương Hồng Hồng nghe nhón đón tầm mắt đánh giá của cô ấy, lưng hơi run lên, mơ hồ cảm giác được địch ý bén nhọn của đối phương.

Cô ấy đem chính mình trở thành kẻ địch rồi sao? Vì sao?

Chẳng lẽ..... mỹ nữ tóc dài thích Bành Hạo Luân, lại phát hiện vị trí bên cạnh Bành Hạo Luân bị cô chiếm, cho nên mới đối sinh lòng địch ý với cô?

Hừ! Cô mới không muốn đứng chung một chỗ với Bành Hạo Luân, tuyệt đối không muốn!

Âm thầm cắn môi, Dương Hồng Hồng cố gắng giữ vững biểu tình trên mặt, áp chế suy nghĩ lộn xộn ở trong đầu.

“Y Lệ, cô dám giễu cợt tôi.” Bành Hạo Luân lại giờ ly sâm banh với cô ấy, mỉm cười thay các cô giới thiệu. “Hồng Hồng, vị này là tiểu thư Cốc Y Lệ, hiện nay Y Lệ là người xinh đẹp nhất trong ‘Hạo Hân’, là nhà thiết kế chuyên nghiệp có sáng ý nhất.”

Hơi dừng lại một chút, anh chuyển hướng Cốc Y Lệ. “Y Lệ, vị này là Dương Hồng Hồng. Hồng Hồng và tôi quen biết rất nhiều năm, ba mẹ tôi và ba mẹ Hồng Hồng cũng quen biết, hai nhà làm hàng xóm đã lâu, nói đến nói đi, cô ấy chính là cô em gái hàng xóm của tôi!”

Em gái hàng xóm?!

Câu cuối cùng của anh mang theo ý cười, Dương Hồng Hồng nghe xong trong lòng cũng chấn động. Giống như có gì đó đâm trúng trái tim.

Cô và Bành Hạo Luân làm hàng xóm nhiều năm như vậy, nếu chỉ là loại quan hệ đơn thuần này thì tốt rồi! Đáng tiếc hiện tại mọi chuyện đều rối loạn, từ lúc chẳng biết tại sao cùng anh lăn trên giường, thì cuộc sống của cô hình như không có gì thay đổi, nhưng trong lòng đã sớm sóng to gió lớn, tất cả cảm giác đều rối loạn.

“Xin chào.” Cốc Y Lệ rất hào phóng mà vươn tay ra.

Dương Hồng Hồng bắt buộc chính mình lộ ra nụ cười, đưa tay cầm với đôi phưng. “Xin chào.”

“Dương tiểu thư muốn uống cái gì? Tôi lấy giúp cô, cocktail được không?” Vừa vặn lại có một nhân viên phục vụ đi qua bên cạnh, Cốc Y Lệ thấy trên tay Dương Hồng Hồng không có đồ uống, nên chủ động phục vụ cho cô.

“Tôi.....”

“Cho cô ấy nước chanh là được rồi.”

Bành Hạo Luân giành trước quyết định thay Dương Hồng Hồng đang muốn cự tuyệt, anh biết từ lượng của cô không tốt, cô cũng rõ mình không thể đựng vào thành phần đồ uống có chứa cồn, nhưng anh can thiệp chuyện của cô như thế, loại hành vi này thật sự rất bá đạo, làm cho cô cảm thấy không được tôn trọng.

Cô nhin không được mà trừng anh, hai gò má có chút tức giận .

Ngon lửa nhỏ ở trong đáy mắt sâu thẳm của anh nhảy lên, hình như chờ cô phát hỏa.

Người đàn ông này có ý muốn chọc cô phải không? Dương Hồng Hồng mím cánh môi, cố gắng không chế cảm xúc.

Cốc Y Lệ cũng nhận thấy được con sóng giữa hai người bọn họ không tầm thường, đột nhiên tham gia, “Boss, đêm nay bộ phận PR còn mời ba anh chàng phóng viên có giao tình không tệ với ‘Hạo Hân’ cùng đến chung vui, ông chủ anh đây muốn đi qua nói vài câu hay không?”

Cô ấy nháy mắt mấy cái, nở nụ cười. “Tôi thấy hay là như vậy, tôi thay boss chăm sóc cho Dương tiểu thư! Bọn con gái chúng tôi có thể tán gẫu một ít đề tài riêng tư, đàn ông các anh phải đi tán gẫu với đàn ông mới cảm thấy hứng thú, đừng đề ý đến những chuyện nhảm chán này!”

Bành Hạo Luân lại liếc Dương Hồng Hồng một cái, thấy cô hơi cúi cái cổ trắng nõn, biểu tình lộ ra bướng bỉnh, cảm của anh cũng không khỏi căng theo.

“Cũng được.” Ngữ khí của anh thân thiện. “Cô cùng Hồng Hồng tâm sự đi, chờ một chút tôi trở lại.”

“Em không cần người ở cùng.” Dương Hồng Hồng dỗi bật ra một câu.

Bành Hạo Luân không để ý tới cô, anh gạt lại cánh tay mà cánh tay mềm kia đang khoác lên, rồi xoay người bỏ đi.

Một loại cảm giác vớ vẩn gần như bị vứt bỏ tập kích vào trong lòng Dương Hồng Hồng, kỳ thật cũng không có gì, nhưng không hiểu sao cô lại cảm thấy cô đơn.

Làm ơn đi! Cô cũng đã lớn rồi? Hiện nhiên mình ở trong hoàn cảnh lạ lẫm, quanh mình đều là người không quen biết, nhân duyên của cô từ trước đến giờ tốt lắm, cá tính cũng coi như hoạt bát hào phóng, có cái gì phải sợ ?

Hướng chi, nơi này là hoa viên tầng cao nhất “Royal Rose”, là nơi mà cô mơ ước muốn tới nhất để xem phong thái của nó, hiện tại cô đã đến đây, cũng nên hưởng thụ mọi thứ ở đây mới đúng!

“Dương tiểu thư, uống chút nước trái cây?” Trong tay của Cốc Y Lệ bưng hai ly đồ uống, trong đó có một ly nước chanh đưa tới trước mặt Dương Hồng Hồng.

Dương Hồng Hồng trừng mắt ly nước trái cây kia, miệng không không chế được mà nói: “Tôi muốn uống cocktail.”

Cốc Y Lệ nhướng lên một đường lông mày xinh đẹp. “Nhưng mà boss không cho cô uống!”

“Anh ấy không quản được!” Nói xong, cô chợt lấy đi ly đồ uống màu phấn hồng có còn ở trong tay của Cốc Y Lệ, không nói gì mà rót một ngụm lớn.

Chất lỏng có vị chua lạnh lẽo lướt qua cổ họng, thật ngon, cô lại uống liên tục vài ngụm.

“Dương tiểu thư.....À, tôi gọi cô là Hồng Hồng được không? Cô cũng có thể trực tiếp gọi tôi là Y Lệ.” Cốc Y Lệ vẫn mỉm cười như cũ, thông thả nói: “Ly cocktail cô uống là dùng Vodka làm rượu cơ bản, sức ngầm về sau hơi mạnh, nếu cô không thường uống rượu, uống một hơi nhiều như vậy rất dễ dàng choáng váng đầu nha!” Đừng trách cô không nhắc nhở!

Dương Hồng Hồng không muốn để cho cô ấy xem thường, ừng ực ừng ực đem ly rượu kia một hơi uống sạch.

“Hồng Hồng? Cô thật sự có thể uống sao?”

“Đương nhiên có thể! Tôi..... Tôi còn muốn!” Không đợi Cốc Y Lệ đáp lại, Dương Hồng Hồng chủ động lấy một ly cocktail khác từ trên khay nhân viên phục vụ mang tới, rót từng ngụm từng ngụm như giải khát.

Nửa giờ sau --

“Royal Rose” rộng lớn, trong phòng hoá trang nữ được thiết kế tao nhã, Dương Hồng Hồng bước chân không vững được Cốc Y Lệ dìu đến góc có một chiếc ghế quý phi theo phong cách Châu Âu.

“Tôi.....Ừm! Tôi làm ướt lễ phục rồi.....” Dương Hồng Hồng không phát giác chính mình đang cười ngây ngô, cô say, say đến mức không biết ly cocktail thứ mấy vẩy vào trước ngực, làm ướt lễ phục.

Lúc này phòng hóa trang không có người khác, Cốc Y Lệ sờ sờ khuôn mặt nóng lên của cô, khoe miệng có chút giễu cợt. “Cô cũng không chịu cảnh giác, tư lượng không tốt mà còn học người uống rượu, không sợ tôi chinh cô sao?”

“Cô, cô..... Vì sao..... ừm.....muốn chinh tôi?”

Cốc Y Lệ mang khăn tay tới lau vết rượu giúp cô, thản nhiên nói: “Bởi vì boss với cô ở cùng một chỗ nha!”

“Chúng tôi mới, mới không có ở cùng một chỗ.....” Dương Hồng Hồng kháng nghị.

“Phải không?” Cốc Y Lệ nhún mày, tiếp tục nói lời khách sáo. “Nếu cô và boss không ở cùng một chỗ, ánh mắt anh ấy nhìn cô sẽ không kỳ quái như vậy, giống như cô là vật sở hữu của anh ấy, là người của anh ấy!”

Dương Hồng Hồng vẩy đôi bàn tay trắng hồng nhỏ, hai gò má phồng lên. “Tôi mới không phải vật sở hữu của anh ấy!” Dùng một chút, cô đánh nắc một cái, khuôn mặt càng lúc càng đỏ.

“Nếu không phải..... Vậy rốt cuộc cô và anh ấy là quan hệ gì?” Cô tuyệt đối không tin Dương Hồng Hồng chỉ là “em gái hàng xóm” đơn thuần với boss.

“Tôi và Bành Hạo Luân.....Tôi và anh ta.....ừm.....Chỉ là lên giường mà thôi.....” Dương Hồng Hồng thấp giọng lẩm bẩm, đầu có chút khó chịu, thân thể không khỏi ngã lệch vào ghế quý phi.

Chỉ là lên giường..... Mà thôi?!

Ngũ quan xinh đẹp của Cốc Y Lệ căng cứng, trong lòng có chút không cam tâm. Ngẫm lại mình thích boss đã được một thời gian, thiện cảm của cô với boss cũng chưa bao giờ che dấu, nhưng người đàn ông này thật sự rất khó đoán, rõ ràng bên người không có phụ nữ, lại không có một chút hứng thú đối với cô gái chất lượng tốt như cô, thuần túy đem cô trở thành cộng sự trên công việc, nửa điểm hành vi ái muội cũng không làm với cô, hại cô một lần nghĩ đến anh là “đồng chí”.

Kết quả chính là, anh coi trọng cô gái thanh thuần trước mắt?

Được rồi, tình yêu có thể cạnh tranh, tóm lại là ưu thắng kém bại, nay biết “kẻ địch” là ai, muốn đoạt lấy boss thì càng dễ dàng hơn một chút, cô sẽ cân nhắc bước tiếp theo nên đi như thế nào.

Cô khôi phục tự tin mà mỉm cười, lại dùng khăn tay thấm nước lau khuôn mặt giúp Dương Hồng Hồng.

“Cô..... Cô nói muốn chinh tôi..... Ha ha, lại giúp tôi lau đồng lau tây, kỳ thật người như cô cũng không xấu!” Hai tròng mắt của Dương Hồng Hồng đầy sương mù, thần trí nửa thanh tỉnh, nửa hôn mê cười với Cốc Y Lệ.

“Lén nói cho cô biết, tôi là phụ nữ xấu xa nha! Cô phải cẩn thận tôi. Tôi sẽ đoạt lấy Bành Hạo Luân từ trong tay cô, đến lúc đó, cô chỉ có thể trốn ở trong chăn bông khóc thôi!” Cốc Y Lệ nửa nói giỡn, nửa nói nghiêm túc.

Dương Hồng Hồng nheo mắt lại, chu miệng lên, bỗng nhiên bắt lấy tay của Cốc Y Lệ.

“Bành Hạo Luân anh ấy..... anh ấy là đại phôi đàn, đại phôi đàn vô địch thế giới, cô có biết hay không? Anh ấy thật sự rất xấu, anh ấy chỉ biết bắt nạt tôi..... Chinh tôi rất thâm..... Còn có, buổi tối hôm nay anh ấy liên tục giận tôi.....” Cẩn cẩn cảnh mỗi, cô hấp hấp cái mũi, hai dòng nhiệt nóng lại tràn đầy ở đáy mắt.

“Hồng Hồng?” Cốc Y Lệ hơi luống cuống chân tay. “Cô có khỏe không?”

“Tôi không khỏe!” Cô nhờ rượu mà phát điên, dùng sức lắc đầu, bắt đầu khóc lên. “Ô ô ô..... Anh ấy vẫn còn giận, tôi, trong lòng tôi rất khó chịu..... Ô ô ô.....”

“Ách.....”

Cửa phòng hóa trang nữ đột nhiên bị đẩy ra, một bóng dáng đàn ông cao lớn rất không thân sĩ mà xông tới.

“Boss?!” Cốc Y Lệ hoảng sợ.

Châm dứt nói chuyện với vài người cấp dưới và hai người phóng viên, thì Bành Hạo Luân ở hội trường party làm thế nào cũng tìm không thấy Dương Hồng Hồng, cũng không phát hiện bóng dáng của Cốc Y Lệ, sau đó liên tục hỏi thăm, một nhân viên phục vụ nói cho anh biết mười phút trước từng nhìn thấy hai khách nữ vào phòng hóa trang, trong đó một người hình như say khướt, bước đi cũng không xong.

Anh không nói gì mà xông vào phòng hóa trang, cảnh tượng trước mắt làm cho anh tức giận đến xanh mặt, trong mắt lại có lo lắng giấu không được.

“Boss, tôi không cho cô ấy uống, nhưng cô ấy kiên trì muốn uống, chuyện không liên quan đến tôi!” Cốc Y Lệ thấy biểu tình của ông chủ không đúng

lắm, nhanh chóng phải sạch quan hệ.

Giờ chơi sao! Bộ dáng lúc này của boss như núi lửa sắp bùng nổ, vẫn là lần đầu tiên cô nhìn thấy, cho dù trong lòng ngưỡng mộ anh, nhưng cũng hiểu được lui về phía sau rất xa.

Bành Hạo Luân mím chặt đôi môi rồi bước qua, động tác của anh có chút thô lỗ mà chèn lên eo ôm lấy Dương Hồng Hồng đang khóc ô ô.

“Ô ô..... Em chán ghét anh, ô..... Anh chỉ biết bắt nạt em.....” Dương Hồng Hồng ngã vào vòng ôm ấm áp lại rấn rấn, có mùi nam tính mà cô quen thuộc, sức ngấm của rượu cốc tai dần dần tăng kên, cô say đến độ sắp không mở mắt ra được, mũi vẫn đang cọ ở ngực anh, giống con chó nhỏ, lại còn vừa cọ vừa rơi lệ.

Quai hàm của Bành Hạo Luân căng ra, hai tay lại ôm chặt, đầu cũng không nâng mà nói với Cốc Y Lệ đang sừng sờ đứng ở bên cạnh, “Tôi mang cô ấy đi trước, cô ở lại chơi vui về đi! Có ai hỏi, thì giúp tôi bịa lý do.”

“Boss?” Cốc Y Lệ không kịp hỏi nhiều, vì người đàn ông đã đi ra ngoài.

Cốc Y Lệ đứng ở tại chỗ ngẩn ra, khóe miệng không khỏi lại nổi lên nụ cười giễu cợt.

Làm sao bây giờ? Người đàn ông mà cô vừa ý thì tất cả lực chú ý của anh ta hình như đều đặt ở trên người một cô gái khác, cô không thể chen vào được giữa hai người bọn họ, xem ra trận này phải đánh.

Tuy rằng tình huống rất bất lợi với cô, đã là chuyện thì đều phải thử xem nha! Cô vẫn tràn ngập tin tưởng với bản thân mình.

Bành Hạo Luân không đưa Dương Hồng Hồng đang say khướt về nhà, mà là trực tiếp đèn quầy “Royal Rose” yêu cầu một gian phòng hai người xa hoa, sau đó mang cô vào trong phòng.

Kỳ thật trên người cô không có nhiều mùi rượu, chỉ có hương ngọt ngào của hoa quả, suy cho cùng thì tư lượng quá kém, không cần uống nhiều rượu để khiến cho cô đầu vầng mất hoa.

Sau khi vào phòng, anh đặt cô lên trên giường lớn tuyết trắng. Lễ phục màu sẫm tôn lên làn da rất trắng nõn của cô, anh ngồi ở bên cạnh nhìn cô, lửa giận trong cơ thể dần dần bị dập tắt thay thế, anh vẫn đang tức giận, nhưng ánh mắt cuộn cuộn lửa đang dần dần trở nên sâu lắng, hô hấp nồng đậm.

“Y Lệ..... A? Anh..... Anh.....” Dương Hồng Hồng cảm giác hình như mình đã ngủ một chút, cô cố gắng căng mí mắt nặng nề ra, người trước mắt lại không đúng.

Cô nháy mắt mấy cái, rồi lại nháy mắt mấy cái nữa, nhận ra người đàn ông trước mắt, mũi nhỏ thanh tú như chán ghét mà cau lại. “Tránh ra! Bành Hạo Luân.....anh, anh vứt em sang một bên, không cần em, em..... em cũng không cần anh.....”

“Khi nào thì anh không cần em?” Anh nhin xuống tức giận mà hỏi.

Cô móp miệng lại, ánh mắt đầy nước. “Rõ ràng là anh muốn em làm bạn gái của anh, nhưng anh lại chạy đi nói chuyện phiếm với người khác, không để ý tới em.....”

“Anh không phải là không để ý tới em. Anh còn mời Y Lệ ở cùng em.”

“Anh đang tức giận!” Cô nhẹ nhàng nói, hai giọt nước mắt rỉ ra từ khóe mắt. “Giận em.....”

Trái tim của Bành Hạo Luân co rút lại, đưa tay xoa gò má nóng của cô, lau quệt nước mắt của cô.

“Xin hỏi, anh không nên tức giận sao?” Ánh mắt càng sâu hơn, “Rõ ràng là tư lượng không tốt, vừa uống đã say, lại còn dám học người ta uống rượu cocktail gì đó? Trả lại cho anh chính là uống thành cái dạng này! Không sợ lỡ ngày nào đó thật sự gặp phải người xấu, bị khiêng đi bán thì sao?”

“Làm sao có người xấu chứ? Anh, anh..... Trên thế giới này anh là xấu nhất! Anh xấu nhất!” Cô lại la hét, trong lòng đau xót nên hai mắt cũng nóng nóng chưa xót theo, nước mắt tuôn ra nhiều hơn.

“Ô ô ô..... Tránh ra đi! Em chán ghét anh! Anh chỉ biết bắt nạt em, tránh ra đi.....” Cô không ngừng khóc, hai gò má đều hồng lên, bàn tay nhỏ bé vô lực mà đánh anh.

Cô bé say ở trước mắt, khóc khóc rồi âm ỉ, anh vốn có thể quay đầu tránh đi không để ý tới, nhưng anh lại không thể, bởi vì bộ dáng cô khóc thật đáng yêu, giống như đang đùa giỡn với anh, làm nũng với anh, làm cho trái tim anh càng nhảy càng nhanh, trong lồng ngực có gì đó đang lay động, rất muốn an ủi cô.

Từ yết hầu của anh phát ra gầm gừ gần như thở dài, bắt lấy cô và lấy miệng chặn lại, là loại hôn mạnh mẽ trừng phạt cô.

“Ừm.....” Dương Hồng Hồng thỉnh thoảng bị hôn sâu hôn đến mức cả người cô mềm nhũn, nhưng ngay sau đó lồng ngực đàn ông lần lên đặt cô ở phía dưới, luồng điện hết sức căng thẳng, hai người đều cảm nhận được lực rung động kia.

Miệng của cô thật ngọt, có mùi thơm hỗn hợp của hoa quả, anh khao khát được uống, nên càng hôn càng kịch liệt.

Ở dưới sự thúc dục của cảm giác say, cả người cô trở nên cực kỳ mềm mại, toàn thân giống như một đám lửa, tình dục dễ dàng bị khơi mào, cô dựa vào bản năng mà hôn trả lại, mút lấy lưỡi nóng của anh, đem cái lưỡi non mềm của mình tham tiến vào trong miệng anh, lướt qua hàm răng của anh, cắn mút cánh môi của anh, dây dưa, đùa giỡn lẫn nhau.

“Hong Hong, em nói đúng rồi, anh muốn bắt nạt em!”

Anh phun hơi thở vào trong miệng cô, hai tay thô bắt đầu cởi bỏ váy áo trên người cô, hơi ngai sức lực thô bạo thiếu chút nữa đã xé nát lễ phục xinh đẹp kia.

Cô không có mặc bra, chỉ dùng hai miếng ngực dán lên bảo vệ đầu vú, sau khi cởi bỏ lễ phục đi, thì vú mềm cao ngất tuyết trắng nẩy ra ngoài, anh lại phát ra tiếng găm nhẹ, hai tay cầm lấy bộ ngực phụ nữ vừa kiên định lại mềm mại, sau đó dùng răng nanh kéo xuống hai miếng màu da dán ngực giúp cô.

“A.....” Dương Hồng Hồng nhin không được mà rên rỉ, uốn éo vòng eo, bởi vì đầu vú quá mức mẫn cảm, cho dù động tác của anh kéo rất dịu dàng, vẫn là kéo ra dục vọng của cô.

Khi anh há mồm ngậm chóp trắng nõn cao ngất, thì quả thực cô giống như bị điện giật cả người chấn động mãnh liệt, trong cổ họng không khỏi phát ra tiếng gào thét mất hồn hơn.

Theo bản năng cô đem thân thể đẩy tới phía anh, đầu vú run run ở trong miệng cùng với trong tay của anh đã trở nên vênh cao hơn, dòng nhiệt chạy tán loạn ở trong thân thể, chiếm cứ ở trong bụng của cô, sau đó làm ướt ở giữa hai chân.

Cô ẩm ướt và thần trí đã bị thiêu hủy, sau đó thì cảm giác trống rỗng dâng lên, khát vọng muốn được lấp đầy.

“Bành Hạo Luân.....” Cô khẽ gọi tên của người đàn ông, trái tim kéo căng, căng đến đau đớn, giống như dục vọng trộn lẫn với cảm xúc không thể hiểu.

Cô không hiểu sao bản thân mình lại như thế, chỉ biết là giờ này khắc này muốn cùng một chỗ với anh, muốn được anh ôm chặt, muốn ở trong lòng anh nếm trải hương vị thiên đường một lần nữa.

Người đàn ông vội vàng kéo hai tay cô lên trên đầu, ép cô ở trên giường lớn.

“Không được, em không nghe lời!” Anh cắn vành tai đáng yêu của cô. “Đứa bèn không nghe lời nên bị xử phạt.”

“Anh muốn làm gì?”

“Chờ một chút em sẽ biết.”

Anh không cho cô lộn xộn, lại dùng thân thể thon dài cường tráng của mình chậm rãi cọ xát ở trên người cô.

Cô khó chịu mà rên rỉ, ở dưới thân anh không ngừng uốn éo, toàn thân xương cốt đều nhanh chóng rã rời, mỗi một dây thần kinh đều giống như bốc cháy, chỉ có thể dùng sức đẩy tới phía anh, để cho anh hôn cô, và cô cũng hôn trả lại cuồng nhiệt.

Cô không có cách nào tự hỏi, vì mùi rượu xâm vào đầu óc của cô, và dục vọng hoàn toàn chi phối cô, nên hết thảy chỉ có thể đi theo cảm giác.

Cô muốn anh! Muốn người đàn ông lúc này đặt ở trên người cô!

Hai tay của cô bị bàn tay lớn của anh giữ lại, dùng tay kia âu yếm toàn thân cô, thế giới giống như cách cô thật xa, rất xa, cái gì cũng không quan trọng, cái gì cũng không nhìn tới, chỉ còn lại có bàn tay nóng bỏng của anh, cắn hôn ẩm ướt có lực cùng với dục hòa giữa hai người giống như có ngọn núi lửa bùng nổ.

“Bành Hạo Luân..... Hạo Luân..... Van cầu anh.....” Cô khó chịu mà đỏ mặt lên, thẳng đến khi anh đem bàn tay to kéo cái quần lót tơ lụa của cô xuống, ngón tay dài chai sạn kia của đàn ông trực tiếp che lại ướt sũng giữa hai chân cô, lại phát ra tiếng rên rỉ cao vút một lần nữa.

Anh chống lên cái trán của cô, hai mắt tối đen nhìn thẳng vào đáy mắt cô.

Đột nhiên cô lại gào lên, bởi vì giữa hai chân bị xâm nhập, một ngón tay dài của đàn ông đâm vào nhũ nhụy nhất của cô, trong chỗ sâu mẫn cảm nhất, cô hút không khí, và thét chói tai, trong cơ thể có sức lực mút cái vật xâm nhập kia thật chặt.

“Hong Hong, bên trong của em thật nhỏ, thật ẩm ướt.....” Bành Hạo Luân hưng phấn đến nổi bắp thịt toàn thân căng cứng, cả lưng cũng chảy mồ hôi. “Em muốn anh, anh cảm giác được, em muốn anh đi vào sâu một chút.”

Anh cố ý thả chậm tốc độ, ngón tay đẩy vào bên trong càng sâu, thẳng đến khi hoàn toàn nhập vào --

Cô rên lên, cái miệng không thể khống chế mà vận vẹo theo động tác của anh.

“Muốn nhiều hơn sao?” Anh khàn giọng hỏi, ánh mắt mang theo tà khí, tay giữ lấy tinh tế của phụ nữ bắt đầu trượt ra vào liên tục.

Anh dùng lực co rút, đâm xuyên qua thân thể của cô, làm cô chịu không nổi mà phát ra tiếng thét kịch liệt, đầu lưỡi của anh tiến vào trong miệng cô, dây

đưa với cái lưỡi cùng cánh môi hoa của cô, hôn cô đến phân không rõ phương hướng.

Cô bị chiếm lấy, một luồng sóng khoái cảm cọ rửa toàn thân, với co giật càng lúc càng nhanh kia mà khóc hô, có cái gì đó đang nổ tung ở trong cơ thể, trong đầu cô trống rỗng, thân mình giống như nhẹ nhàng bay lên.

Cô không có biện pháp lên tiếng, không có biện pháp nhúc nhích, thậm chí muốn làm không rõ đến tận mình có hôn mê không, giữa mơ mơ màng màng cô nghe được giọng điệu mang theo yêu thương của người đàn ông nói ở bên tai cô: “Anh rất thích nhìn bộ dáng này của em, giống như bị bắt nạt kịch liệt, toàn thân xụi lơ, thật đáng thương cũng thật đáng yêu.”

Cô đáng thương mà thờ hào hên, không thể đáp lại, vốn hai tay bị giam đã được tự do, nhưng mà cũng không có gì khác, bởi vì sức lực gần như hao hết, làm cho cô căn bản không còn sức lực để sờ anh, ôm anh.

Người đàn ông hình như rời khỏi một chút, sau đó rất nhanh đã trở lại bên người cô, tiếp theo, cô cảm thấy thân thể mềm mại vô lực đang bị người ta sắp xếp.

Cô mệt mỏi mà vén mí mắt lên, thấy Bành Hạo Luân đã cởi sạch quần áo trên người, trở nên trần trụi giống như cô.

Anh bò lại bên người cô, nam tính cường tráng dâng trào treo ở giữa hai chân anh, làm cho tim cô lại đập nhanh, yết hầu co rút lại.

“Anh muốn em.” Ngực khí của anh kiên định, ánh mắt lại càng kiên định. “Hong Hong, trận xử phạt này vẫn còn chưa chấm dứt, phần khích nhất bây giờ mới bắt đầu, tốt nhất em nên chuẩn bị tâm lý.”

Ngay sau đó, anh kéo ra đùi ngọc thon dài của cô, nam tính rắn chắc nóng rực húc đến cửa vào rất trơn ướt của cô, anh cũng không có nháy mắt mà nhìn khuôn mặt đỏ tươi của cô, vòng eo khoẻ mạnh cử động, đem của mình đẩy mạnh vào trong cơ thể cô.

“A a --” Dương Hồng Hồng ngửa đầu gào to, hai gò má đỏ bừng.

Đồng thời Bành Hạo Luân cũng gào thét lên, anh tiến vào hoa viên nữ tính ẩm ướt lại mềm mại kia, nam khí cứng rắn bị bao vây chặt chẽ, nghĩ đến nhỏ xinh của cô lại có thể cất chứa hoàn toàn thật lớn kinh người của anh, làm cho hai người kết hợp cùng một chỗ chặt chẽ như thế, anh lại hưng phấn đến độ lỗ chân lông toàn thân đều đang phát run, bị cô bao lấy nên bộ phận kia không khỏi trở nên càng cứng rắn, càng nóng hơn.

Anh thật sự muốn nhiều hơn, trong lòng tràn ngập khát vọng, không chỉ muốn chiếm lấy thân thể của cô gái dưới thân, mà ngay cả linh hồn của cô cũng không muốn buông tha.

Cô là của anh!

Cả cái giường gần như vì nhiệt tình của bọn họ mà muốn bốc cháy lên, Dương Hồng Hồng thật vất vả mới thả chậm lại nhịp tim kích động cuồng loạn, một lần sóng vui thích kinh người giống như sóng biển đánh tới, làm cho đầu óc cô choáng váng, chỉ có thân thể mới thành thực như thế, luôn luôn đáp lại khao khát của người đàn ông.

“Bành..... Hạo Luân.....” Cô hy vọng anh chậm lại, lại mâu thuẫn mà hy vọng anh nhanh hơn, mạnh hơn, chất mật nữ tính vì động tác ra vào không ngừng của anh mà thấm ướt thân thể lẫn nhau.

Bỗng nhiên anh gầm rú lên, thất lưng đang đưa, cho cô liên tục vài cái va chạm mạnh mẽ mà có lực.

Cô cong người mà thét chói tai, vui vẻ đến khóc lên, hai chân vòng chặt thất lưng của anh, dùng sức đem chính mình chống đỡ anh, lúc này, lối giữa nữ tính co rút lại rồi co rút lại nữa, xiết thật chặt cái căn lửa nóng dục vọng kia.

“Hong Hong.....” Anh khàn khàn mà gọi cô.

Khi tiến tới gần điểm giới hạn, ngũ quan anh tuần của Bành Hạo Luân hơi hơi vặn vẹo, rốt cục ở một va chạm sâu mạnh, chất lỏng nóng bỏng bắn ra, rót vào ở trong chỗ sâu mật ngọt của cô.

Thất lưng của cô bị anh đè lại, hai người liền cùng một chỗ, trong nháy mắt anh bắn ra, thì cô cũng cảm giác được dòng nước xiết kia đang chui vào trong bụng của mình.

Lúc này đây, Dương Hồng Hồng thật sự hôn mê, ý thức bị thổi bay đi thật xa, xụi lơ ở dưới thân người đàn ông.

Bạn đang đọc truyện *Em Gái Dễ Bắt Nạt* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4

Khi Dương Hồng Hồng tỉnh lại, thì phát hiện mình đang cong người ở trong lòng ngực ấm áp của người đàn ông.

Huyệt Thái Dương có chút căng ra, nhưng trí nhớ dần dần cô nhớ lại chuyện phát sinh vài giờ trước --

Party ở hoa viên tầng cao nhất kia, Cốc Y Lệ kia vô cùng quyến rũ, những ly rượu nhiều màu xinh đẹp, còn có một cuộc tình ái phóng túng điên cuồng kia.....

Người đàn ông dường như vẫn ngủ say, nên cô cẩn thận mà dời khuỷu tay của anh đi, trong ngọn đèn mờ, thân thể trần truồng đi vào phòng tắm.

Sau khi giải quyết nhu cầu sinh lý, cô nhìn vào người ở trong kính mà có chút sững sờ.

Trong kính hai gò má của cô đỏ bừng, sợi tóc hỗn loạn, trên làn da lộ ra đồ hồng không hoàn toàn biến mất, thậm chí bên gáy cùng với trước ngực có không ít “Ô mai”; Hai con mắt giống nhau bị ngâm ở trong nước, mơ mơ màng màng, cánh hoa môi bị hôn sưng giống như cánh hoa hồng nở rộ, toàn thân trên dưới tràn ngập mùi bị người đàn ông yêu thương sâu đậm.

Cô và anh rõ ràng là không bình thường, thân thể lại vô duyên phù hợp, giống như củi đốt gặp phải lửa mạnh, càng không thể vấn hồi.

Cô cắn cắn môi, trong lòng thờ dài, cảm thấy mọi chuyện càng lúc càng hỗn loạn.

Cô vỗ vỗ hai má đỏ non mềm, miễn cưỡng nâng lên tinh thần, dù đầu vẫn có chút choáng, nhưng vẫn có thể chịu được.

Cô đi vào gian phòng tắm được tách biệt, mở vòi hoa sen ra và điều chỉnh nước ấm, cô ngẩng khuôn mặt nhỏ nhắn, khép hờ hai mắt, để cho dòng nước ấm làm ướt tóc cùng thân thể của cô.

Đột nhiên xoát một tiếng, làm cô hoảng sợ, bởi vì cánh cửa trượt gian phòng tắm đột nhiên bị kéo ra.

Cô còn chưa kịp mở mắt, đã bị người ôm lấy từ phía sau, không cần nghĩ cũng biết người tới là ai.

“Bành Hạo Luân, anh, anh làm gì vậy?” Đột kích như vậy sẽ hại cô bị bệnh tim nha!

“Em nói xem?” Anh cúi đầu khẽ cắn lỗ tai của cô, hai tay rất không an phận mà sờ loạn.

Là muốn cô nói cái gì à? “Em đang tắm, sao anh lại đoạt của em?”

Anh cười nhẹ, “Anh không đoạt của em, chúng ta có thể cùng nhau tắm.”

Mặt cô đỏ bừng, muốn tách tay của anh ra, hơn nữa còn cố sức mà ổn định thanh âm, “Vậy thì anh tự mình tắm cho đã đi, em..... em không tắm được chưa?”

“Anh không muốn.” Anh bá đạo thu hẹp hai cánh tay, giam cầm cô.

“Hồng Hồng, tối hôm qua nhiệm vụ bạn gái của em rất thất bại!” Anh một tay chụp lên vú mềm của cô, lại thấp giọng cười. “Nhưng tối hôm qua ở trên giường, biểu hiện của em rất tốt, say khướt, vô cùng nhiệt tình, anh vốn không đồng ý cho em uống rượu, nhưng về sau nếu có anh, thì em có thể uống một chút, anh thích bộ dáng điên cuồng của em.”

Nước ấm ở vòi hoa sen không ngừng rơi xuống, hơi thở của Dương Hồng Hồng càng ngày càng hỗn loạn, đầu vú ở dưới trêu chọc của anh lại nổi lên, cô muốn tránh loại cảm giác dính dính này, nhưng lại bất lực giống như con búm nhỏ dính ở trên mạng nhện, càng giãy dụa càng hăm sâu, đặc biệt bàn tay tham lam của người đàn ông đi vào giữa hai chân của cô, cũng rất chính xác mà tìm được trần châu nhỏ ở trong nếp gấp, ngón tay thô ráp của anh lúc nặng lúc nhẹ mà xoa lấy, làm cho ý thức của cô lại bỗng bồng bềnh.

Đầu của cô không khỏi ngưỡng ra phía sau, lộ ra cần cổ mềm trơn công hiến cho anh, mặc anh cắn mút.

Cô nghĩ anh sẽ không tiến thêm một bước nữa, vì dù sao không gian của gian phòng tắm không đủ rộng rãi, nhưng sao mà dự đoán được anh lại đặt cô lên trên tường, sau đó mới từ sau lưng xô xuyên qua cô.

Hai tay cô vịn tường nghiêng mặt, cảm giác thất lưng bị siết chặt chẽ, miệng của cô để phía anh, hai người lại một lần nữa liên kết thân mật.

Tính dục lúc này tới thật nhanh, toàn thân cô run run, khát vọng được anh lấp đầy, mà hình như anh cũng không khác chế được xúc động, chỉ muốn cùng cô giao hoan, muốn từ trên người cô đạt được thỏa mãn.

Nóng bỏng của anh hung hăng thiêu đốt cô, lực va chạm cái miệng cô càng ngày càng mạnh, mỗi một lần lại mạnh mẽ hơn.

Dương Hồng Hồng gào thét ra, như là cả người mảnh khảnh ửng đau, cô không biết nên làm thế nào, khát vọng hoan ái cùng với người đàn ông như thế làm cho cô cảm thấy thẹn, ảo não, nhưng vẫn không chống cự được.

Hơi nóng phòng tắm bốc hơi, tiếng rên rỉ không ngừng vang lên.

Người đàn ông từ trong cơ thể cô rút ra, thiếu chút nữa thân hình của cô đã chảy xuống, sau đó bị lật qua đối mặt với anh, một chân của cô lại bị nâng lên, nóng bỏng kinh người kia lại vọt vào trong thân thể cô.

Hai người điên cuồng giao hoan, dùng phương thức nguyên thủy nhất xâm nhập lẫn nhau, cô dựa vào bản năng mà vòng thân thể rắn chắc của anh, lưng dán lên tường, hai chân quấn lên eo của anh.

Anh duy trì tư thế xâm nhập mà ôm cô bước ra gian phòng tắm, đi ra phòng tắm, mang cô về trên giường.

Đem cô gái nhỏ đặt ở dưới thân, Bành Hạo Luân phát động tấn công mãnh liệt, với một trận rút ra rút vào phóng đả đoạt đi hô hấp của cô, cũng làm cho phản trong nữ tính của cô co rút lại và tận tình tiết ra.

Thân thể của bọn họ quen thuộc lẫn nhau như thế, giống nhau trời sinh chế tạo ra cho đôi phương, anh thích loại cảm giác thân mật này, thích đến mức không nở buông cô ra.

“Hong Hong.....” Hôn khuôn mặt ẩm ướt của cô, trong lòng của anh có mấy lời muốn nói với cô cho rõ.

“Đừng.....” Dương Hồng Hồng đột nhiên nghiêng mặt qua một bên, nước mắt đảo quanh ở trong hốc mắt, đầu của cô thật choáng váng, toàn thân vẫn còn đắm ở trong cao trào anh cho, chính vì như thế, nên cô càng cảm thấy chính mình..... thật đắm đuối!

Cô và anh không có tình cảm, chính là trong mơ hồ mà lên giường với anh, sau đó có một là có hai, mà có hai lại có ba, một lần lại một lần lặp lại sai lầm này.....

Không thể phủ nhận, anh thật là một người đàn ông tương đối có sức quyến rũ, có thể dễ dàng hấp dẫn nhiều sự chú ý của con gái, trong đó cũng bao gồm cô, nhưng cô không muốn tiếp tục như vậy, cô muốn là một quan hệ nam nữ ổn định, cô muốn ném thử cảm giác yêu đương, mà không phải chỉ có tình dục hoàn mỹ Như vậy là không đủ !

“Em muốn, Hong Hong, em muốn anh, khát vọng anh, không phải sao?” Bành Hạo Luân cười khẽ, cái mũi cao tuấn tú vô cùng thân thiết mà vuốt nhẹ nhẹ làn da trần trụi nóng bỏng của cô, rồi há mồm ngậm đầu vú của cô.

Hô hấp của cô lại rối loạn, một hồi lâu mới thốt ra thanh âm, “Giữa chúng ta chỉ có tình dục mà thôi! Cho dù em muốn anh, cũng là vì..... kỹ xảo của anh cao siêu, làm cho em cảm thấy rất thoải mái, rất thỏa mãn.....”

Cô lắp bắp tiếp tục nói: “Nhưng nói lại, em vẫn còn chưa có cơ hội so sánh anh cùng với người đàn ông khác, nói không chừng..... người đàn ông kế tiếp của em sẽ rất tốt.”

“Người đàn ông kế tiếp?” Bành Hạo Luân ngẩng đầu.

Dương Hồng Hồng bị vẻ mặt lúc này của anh dọa sợ, nhưng vẫn kiên trì nói: “Đúng vậy, người đàn ông kế tiếp.”

Anh nheo mắt lại, trực tiếp trừng cô, ánh mắt tối tăm mà nguy hiểm.

Sau một lúc, đôi môi mỏng xinh đẹp của anh rốt cục cũng phun ra được, “Có ý gì?”

“Chính là..... ý trên mặt chữ.”

“Em muốn tìm một người đàn ông khác ném thử?” Ngữ khí của anh âm lãnh. “Khi anh còn đặt ở trên người em, phần thân của anh còn ở bên trong em, em lại nói với anh..... Em muốn tìm người đàn ông khác so sánh với anh?”

Dương Hồng Hồng không biết vì sao lại xúc động muốn khóc, tính tình tùy hứng như vậy sao? Cô không biết.

Cô chỉ là cảm thấy..... cái gì anh cũng không tỏ ra, trừ dục vọng nguyên thủy nóng bỏng, đến tận cùng anh còn có cảm giác gì với cô?

Cô nói như vậy, có lẽ là mang theo một chút ý hờn dỗi, muốn cho anh biết, cô không chỉ có anh, anh có thể được những cô gái khác hoan nghênh, thì cô cũng có sức quyến rũ hấp dẫn các đàn ông chú ý.

“Anh, anh đứng lên đi! Em không anh nữa!” Cô bức mình nặn ra thanh âm.

Sắc mặt của Bành Hạo Luân trở nên tối đen, hai tròng mắt cũng không nháy mà muốn ở trên mặt cô trừng ra hai lỗ thủng.

Vốn là những lời muốn nói với cô đều nghẹn ở yết hầu, anh cắn răng dùng sức nuốt xuống, lửa giận trong lòng điên cuồng đốt sạch.

Bỗng nhiên anh đem của mình từ trong cơ thể cô rút ra, sức lực thô lỗ làm cho cô nhin không được mà run run một trận, cổ dùng sức cắn chặt răng mới có thể khắc chế rên rỉ.

Mấy phút đồng hồ trước, hạt giống tràn ngập sinh mệnh của anh mới tiến vào trong chỗ sâu ẩm áp của cô, cô lại trở mặt, cô nói tính đi tìm đàn ông khác..... Cô đang đùa anh sao?

Được! Vậy thì chơi! Xem cô có khả năng chơi thế nào!

Bành Hạo Luân vội về mặt bình tĩnh đứng lặng ở bên giường, không thém quan tâm đến thân thể trần truồng.

Khoé miệng anh hơi hơi nhếch, mang theo đùa cợt làm lòng người lạnh ngắt, nhún nhún vai rộng, “Nếu thật sự là em muốn, như vậy thì tùy em thôi! Em không muốn anh, anh cũng sẽ không làm con chó Nhật dán vào em, em muốn tìm người đàn ông khác nếm thử, thì xin cứ tự nhiên! Dù sao giữa chúng ta chỉ có tình dục, tình dục tốt đẹp nay cũng nên chấm dứt, tuy rằng anh cảm thấy tiếc hận, nhưng anh sẽ chúc phúc cho em.”

Anh nhếch miệng cười hơi sâu, nhưng ý cười vẫn không tới hai mắt, anh chậm rãi nhặt quần áo rơi rải rác mặc vào.

“Cứ như vậy đi.” Hai tay của anh cắm vào trong túi quần tây, biểu tình lạnh lùng trở nên có chút cà lơ phất phơ, “Hong Hong, em và anh cứ như vậy đi.”

Ngay cả câu “gặp lại sau” anh cũng không nói, mà chỉ cười cười rồi xoay người rời đi.

Căn phòng xa hoa rộng rãi chỉ còn lại có một mình cô, cô bị để lại ở trên giường lớn tràn ngập mùi hoan ái, đầu lại đau lên, nổi khổ say rượu như là có ý chọn thời điểm này của cô mà phản công.

Đau quá, đau quá..... đầu óc cô choáng váng, đầu nặng trĩu, như là có ai đang cầm lấy cái khoan nhắm ngay huyết Thái Dương của cô chui thẳng vào, đau đến mức nước mắt cô chảy không ngừng.

Tình dục tốt đẹp..... Đúng vậy, giữa cô và anh chỉ có cái đó, nhiều hơn nữa cũng không có, không phải sao?

Nhưng mà, vì sao biểu tình cùng giọng điệu lãnh khốc của anh lại làm cô khó chịu như vậy?

Cô muốn từ trên người anh đạt được cái gì? Cô có thể giao ra cái gì với anh?

Vẫn là nói, trong lòng cô kỳ thật đối với anh..... Đối với anh..... Ai! Vì sao phức tạp như vậy? Lòng của cô thật là loạn, đau quá!

Khóc lóc, đau đớn, cô xoay người gục lên trên giường lớn, cuộn thân mình thành con tôm, cầm lấy chăn đơn càng khóc càng thương tâm.

Thân thể còn lưu lại mùi và nhiệt độ cơ thể của anh, nhưng anh đã quay đầu đi rồi, giờ này khắc này, cô cảm thấy mình thật sự rất ngốc, thật bất bết, cô xử lý vấn đề tình cảm của mình không tốt, không có thật sự lắng nghe tiếng tim đập của mình.....

Cô chỉ hy vọng sau này thật sự có thể như cô mong muốn, có thể trở nên tốt hơn, về phần Bành Hạo Luân..... người đàn ông này đã dạy cho cô biết về tình dục, trò chơi của anh quả thật cô chơi không nổi, hiện tại đau như vậy, có lẽ cũng là chuyện tốt.

Cô không hy vọng cảm tình hăm quá sâu, sâu đến mức không thể tự kiềm chế.....

“May, buổi tối hôm nay có việc sao? Mọi người đã hẹn xong muốn đi quán bar gần đây chúc mừng, có đi không!”

“Đúng rồi, Jeff đã đặt xong chỗ rồi, chúng ta nhóm người đồng kỳ này thật vất vả mới chống đỡ qua kì huấn luyện, lại có thể chính thức bắt đầu làm việc rồi! Không chúc mừng một chút thật sự rất xin lỗi chính mình, bạn cùng tới đi!”

Thứ sáu lúc tan tầm, chương trình huấn luyện làm cho da đầu người ta run lên rột cục cũng chấm dứt hoàn toàn, hai cô gái đồng sự đồng kỳ giết giây Dương Hồng Hồng, muốn đêm nay cô đi theo mọi người chè chén say sưa.

Dương Hồng Hồng lắc đầu, trên mặt vẫn treo nụ cười, “Mình cũng rất muốn đi mà! Nhưng mà đêm nay đã có cuộc hẹn, cá và chân gấu không thể kiêm được, mình cũng rất buồn rầu nha!”

Nhóm này là nhân viên mới tiến vào hậu cần mặt đất, biểu hiện của Dương Hồng Hồng rất khá, học rất nhanh, lại rất có nhân duyên, không chỉ có nhóm thủ trưởng phụ trách huấn luyện thích cô, kể cả đồng sự cùng kỳ cũng rất thích cô.

Một cô đồng sự trong đó hay nói giỡn mà đây Dương Hồng Hồng một phen, giọng điệu ái muội, “Có phải muốn cùng bạn trai ăn bữa tối hay không, cho nên mới không có thời gian quan tâm tới bọn này? May, không thể tưởng được bạn là người như vậy, có đàn ông không đồng sự, có tình yêu không tình bạn.”

Dương Hồng Hồng vội vàng phát tay, “Mới không có! Đêm nay là mình có hẹn với học trưởng thời đại học! Lúc trước anh ấy xuất ngoại đào tạo chuyên sâu, năm nay trở về Đài Loan chuẩn bị kết hôn, anh ấy muốn giới thiệu vị hôn thê cho mình quen biết!”

“Phải không?”

“Mình lừa các bạn làm gì?” Cô buồn cười và hỏi.

“Nhưng mà bọn mình nghe Jeff nói, hình như bạn có một anh bạn trai nha! Anh ta từng lái xe tới đón bạn tan tầm, hơn nữa nghe nói bộ dạng rất đẹp trai, là một người đàn ông trào lưu nha! Bạn dám nói không có sao?”

Trái tim đột nhiên xuất hiện đau đớn, Dương Hồng Hồng theo bản năng muốn đưa tay chặn ngực, nhưng lại cắn răng nhịn xuống.

Cái này không có gì, không cần nghĩ nhiều..... Về chuyện cô và người đàn ông kia, đã là quá khứ rồi.....

Cô kéo môi nặn ra nụ cười, cố gắng không cho thanh âm cà lăm, “Minh mới không có bạn trai, đừng nghe Jeff nói lung tung! Người đàn ông kia chính là..... chính là anh trai hàng xóm của mình, hai bọn mình rất quen thuộc, sao có thể là bạn trai của mình?”

“Ha ha, nếu thật sự là như vậy, lần tới giới thiệu anh ấy cho mình nha! Đúng rồi đúng rồi, không bằng mấy đứa con gái chúng mình làm một cuộc bàn luận, đến lúc đó bạn mang anh trai hàng xóm kia đến, loại ‘Mặt hàng’ thượng đẳng này sao có thể lãng phí vô ích chứ? Bạn nói có phải hay không?”

Dương Hồng Hồng miệng tràn đầy tư vị chua sót, lại vẫn cười và gật đầu, “Được, có cơ hội nhất định sẽ giới thiệu cho mọi người quen biết.”

Sau khi chia tay với hai cô bạn đồng sự, cô mang theo túi đi ra toà nhà công ty hàng không. Sau đó đi vòng qua cửa hông toà nhà đứng đợi.

Tâm tình có chút mất mát, loại cảm giác cổ quái này đã giằng co ba tuần rồi, từ ngày Bành Hạo Luân bước ra khỏi phòng khách sạn, lòng của cô vẫn nặng trĩu như vậy, giống như có khối tảng đá lớn đặt ở ngực, làm cho cô cảm thấy ngay cả hô hấp cũng khó khăn.

Ba tuần nay, anh không còn xuất hiện thường xuyên ở trước mặt cô, đương nhiên cũng không đón cô tan tầm, có mấy lần bọn họ ngẫu nhiên gặp nhau ở trong thang máy toà nhà, anh trở nên rất có lễ phép, lễ phép gần như lãnh đạm, như là giữa bọn họ rất đơn thuần, chưa từng có thân mật tiếp xúc gì.

Đây là cô muốn, không phải sao?

Cô hy vọng tất cả đều trở nên càng đơn giản càng tốt, không phải sao?

Một khi đã như vậy, thì anh cũng đã dựa theo ý nghĩ của cô thành toàn cho cô, cô còn có gì mà buồn nữa?

Ngu ngốc! Dương Hồng Hồng, mày là đại ngu ngốc!

Rốt cuộc trong lòng muốn là cái gì, ngay cả chính mình cũng không rõ ràng lắm!

Lắc lắc đầu, giống như làm như vậy là có thể đem suy nghĩ biết rõ ràng chút, cô nâng cổ tay lên liếc mắt một cái, thời gian học trường hẹn cô đã sắp đến, tám phần là thời gian tan tầm giao thông tắc nghẽn cho nên đến muộn.

“Hắc, Hồng Hồng!” Một tiếng nói con gái trong trẻo gọi tên của cô.

Nghe tiếng, cô theo phản xạ mà ngẩng đầu, lại nhìn thấy Cốc Y Lệ nhiệt tình vẫy tay với cô.

Dương Hồng Hồng cảm giác trái tim gặp phải một đòn nghiêm trọng, Cốc Y Lệ không phải là một mình, đứng bên người cô ta còn có một gã đàn ông, tây trang trắng thớm, cao lớn anh tuấn, chính là Bành Hạo Luân.

Hai người bọn họ đứng chung một chỗ, nam tuấn tú, nữ xinh đẹp, thực có thể hấp dẫn ánh mắt người qua đường, xinh đẹp đoạt mắt như thế, quả thực giống như là nam nữ nhân vật chính trong kịch thần tượng!

Giấu ở trong lòng vị chua liên tục lên men như vậy, Dương Hồng Hồng gần như không thể từ trên mặt người đàn ông kia mở ra tia sáng trong mắt.

“Vừa rồi tôi còn hỏi boss tin tức liên quan đến cô, muốn hẹn cô đi uống trà, tâm sự, không nghĩ tới vừa quay đầu thì nhìn thấy cô.....” Dừng một chút, Cốc Y Lệ như bưng bình đại ngộ mà nói tiếp: “Đúng rồi, đây là toà nhà công ty làm việc của cô à, tôi nghe boss nói là công ty hàng không này mới tuyển nhân viên hậu cần mặt đất, đi huấn luyện ở trong này, đúng hay không?”

“Ừ.....” Dương Hồng Hồng má móm mà gật đầu, rất miễn cưỡng mới đem lực chú ý trở về trên người Cốc Y Lệ đang đến gần cô.

Nếu là trước đây, Bành Hạo Luân chắc chắn đã sớm đi tới “Hiểu rõ tình trạng” rồi! Anh nhất định sẽ đề ra nghi vấn với cô, vì sao tan tầm còn không về nhà? Đứng ở cửa hông toà nhà công ty đến tốt cùng là đang đợi ai? À..... Không! Nếu là trước đây, anh tuyệt đối sẽ bá đạo muốn cô lên xe anh.

Cô và học trưởng có hẹn, anh sẽ không đến mức cản trở, nhưng khẳng định sẽ đem hết tổ tông mười tám đời của học trưởng điều tra rành mạch, mới có thể để cho cô đi đến gặp mặt người mà anh cho là “nhân vật an toàn”.

Nhưng giờ này khắc này, anh chính là mặt không thay đổi đứng ở đằng kia, có kiểu không xa không gần rút ra khoảng cách không gian vô hình đáng sợ, giống như anh cách cô rất xa, xa đến độ cô không thể chạm.

Anh đối với cô rất ác độc!

Ác độc của anh làm cho cô chỉ cảm thấy chính mình thực ngốc, thực yếu ớt.

Cô chưa từng nghĩ tới khi anh không còn xâm nhập vào cuộc sống của cô, cảm giác kia lại đau đớn như vậy, mà nay lại thấy bên người anh có bạn gái xinh đẹp, Cốc Y Lệ xinh đẹp lồi đời, tài hoa tràn trề tâm lại có ý đồ, bọn họ vì công việc mà sớm chiều ở chung, hai người xứng đôi ở cùng một chỗ lại cực kỳ thích hợp rồi!

Cô tin rằng, chỉ cần anh nguyện ý, thì nhất định có một đồng phụ nữ tre già măng mọc mọc ở dưới chân anh, anh tuyệt đối không thiếu phụ nữ.....

Thân thể của Dương Hồng Hồng bắt đầu càng nặng nề hơn, trái tim cũng không cách nào thừa nhận, nên cô dùng sức thở sâu, làm liên tục ba lượt, cố gắng loại bỏ cảm giác khó chịu kia.

Cô hướng về phía Cốc Y Lệ cười, nụ cười tuy rằng hơi cương, nhưng cũng tốt hơn so với khóc đi? Cô tuyệt đối không thể ở thời điểm này mà rơi nước mắt, thật sự quá khó chịu mà!

“Tôi ở chỗ này huấn luyện, nhưng hôm nay chương trình huấn luyện đã chấm dứt, tuần sau tôi chắc chắn phải đến sân bay Đào Viên báo danh đi làm.” Cô quyết định không cần hi vọng vào một cái liếc mắt của Bành Hạo Luân, thêm một cái liếc mắt đều là đau, cô thật sự không thể tiếp xúc với đôi mắt lạnh lùng của người đàn ông kia.

Cốc Y Lệ vô tình hay cố ý mà nhướn mi, hình như cũng nhận thấy không khí không được bình thường, cô ấy cười càng xinh đẹp hơn, má lúm đồng tiền mê người nhúc nhích.

“Chấm dứt huấn luyện thật đáng để chúc mừng nha! Hồng Hồng không đi ăn đại tiệc sao? Đêm nay boss nói muốn mời tôi ăn thức ăn Pháp! Và nhà hàng Pháp cũng gần ngay đây, cho nên chúng tôi mới tới nơi này..... Ha ha, lại nói Hồng Hồng và boss đều quen biết như vậy, muốn cùng đi hay không? Boss nhất định sẽ mời khách nha!”

Khuôn mặt của Dương Hồng Hồng đỏ bừng, vội vàng lắc đầu, lại nghe thấy Bành Hạo Luân thản nhiên lên tiếng.

“Y Lệ, không cần quần quít lấy người ta, nói không chừng cô ấy có hẹn, nếu không thì cô ấy cũng sẽ không đứng ở cửa chờ, cô mời cô ấy dùng cơm, cô ấy mới không có thời gian rồi để ý đến cô.”

Hơi nóng vọt vào hốc mắt của Dương Hồng Hồng, cô hơi cúi cần cổ, hai tay lặng lẽ nắm thành quyền nhỏ, mắt sức chín trâu hai hổ mới bức lui nước mắt thiếu chút nữa đã tràn ra.

“Hồng Hồng, cô chờ bạn trai à?” Cốc Y Lệ hỏi hơi có vẻ khoa trương, ánh mắt tròng trật to .

“Tôi..... Tôi.....” Dương Hồng Hồng hô hấp không xong.

Nói là không được liếc mắt nhìn người đàn ông kia, nhưng ý chí vẫn là đi ngược lại cô.

Cô vừa nhấc đầu, và theo bản năng liếc về phía Bành Hạo Luân, người sau vẫn không có biểu tình gì, một đôi mắt kín đáo hình như cũng không mang cảm tình gì, khiến cô nhìn không rõ, nháy mắt tình cảm lại rơi vào trong sương mù.

“Tôi không có.....” Cô ngập ngừng, đột nhiên có một tiếng kèn chói tai làm cô tỉnh.

“Hồng Hồng --” Tiếng nói con trai sang sáng chợt vang lên, gọi cô.

Dương Hồng Hồng lấy lại tinh thần và theo tiếng nhìn lại, học trưởng lái một chiếc xe hơi màu xanh kiểu mới nhất đứng ở ven đường, hơi hơi đè thấp thân hình, về mặt xin lỗi xuyên qua cửa kính xe nhìn về phía cô.

“Thực xin lỗi, anh đến muộn!” Học trưởng cười khổ. “Hồng Hồng lên xe trước đi! Chờ một chút em muốn phạt anh như thế nào, anh đều tùy em xử trí.”

Một chút tâm hư vinh không thể giải thích và một ý niệm muốn bảo vệ mình cùng lúc thức dục, Dương Hồng Hồng cái gì cũng không muốn giải thích, nếu người khác thật sự nghĩ cô có bạn trai, vậy thì có đi! Có thể cô không cảm thấy khổ sở, bởi vì cô có một “Bạn trai” mới, cô không muốn nói thêm cái gì nữa.....

Cô vội vàng gật đầu với Cốc Y Lệ, “Người đón tôi đi ăn đại tiệc đến rồi, tôi sẽ chúc mừng đêm nay thật vui, cũng chúc cô và boss của cô chơi vui vẻ.”

Ném lại lời nói, cô cầm lấy túi tiền vào bên trong xe học trưởng, không dám quay đầu liếc mắt một cái.

Cứ như vậy đi! Cô và Bành Hạo Luân cứ như vậy đi! Mỗi người đều có cuộc sống của chính mình, nghĩa vụ đã hết, anh và cô trước kia quần quýt đến rối loạn, hiện tại cũng nên tự trở về quỹ đạo, đi đường nên đi, nhưng tim vẫn còn đau.....

Nơi này đau đối với cô mà nói có chút kỳ lạ, giống như cô đã từng động tình với ai sâu đậm, buồn tim từng giữ lấy ai đó thật sâu, cô nghĩ đến bỏ đi bóng ma kia, nhưng kỳ thật mọi thứ chưa từng biến mất, bóng ma kia vẫn đang chiếm cứ tim của cô, làm cho cô động một chút là ném được tư vị đau lòng.....

Vì ai mà đau lòng? Vì..... Bành Hạo Luân sao?

Nhưng giữa cô và anh không nói tới tình cảm, không phải sao?

Bọn họ nói đến chỉ có tình dục mà thôi, tình dục tốt đẹp, tình dục hoàn mỹ, thân thể phù hợp như thế, cũng không từng bận tâm đến tâm linh gì đó, cô và anh không thổ lộ tình cảm, không phải sao?

“Hồng Hồng, cài chặt dây an toàn lại nha..... Hồng Hồng?”

“A?” Học trưởng hơi nâng thanh âm lên gọi, cả người cô đột nhiên chấn động, rốt cục cũng gọi thần trí về.

“Suy nghĩ cái gì? Có công việc còn chưa làm xong sao?”

Dương Hồng Hồng dùng sức lắc đầu. “Không có, ách..... em Em cài dây an toàn lại.”

Cô nhanh chóng cài chặt dây an toàn cho mình, khuôn mặt nhỏ nhắn tự nhiên chuyển về phía cửa kính xe, vừa mới nhường lông mày và lông mi lên, vẫn là không thể tránh khỏi khi nhìn thoáng Cốc Y Lệ ngoài cửa sổ xe, đương nhiên..... cũng thấy Bành Hạo Luân.

Ánh mắt của cô và anh chồng lại, cách cửa kính xe thủy tinh, bốn mắt lẳng lẳng chống lại, ánh mắt của anh nhìn cô sâu không lường được, tối tăm, mờ mịt, làm cho người ta không đọc ra được ở bên trong giấu cái gì.

“Hồng Hồng, em có khỏe không? Không có chuyện gì chứ?” Học trưởng hoài nghi mà nhường mi, vừa ghé mắt quan sát cô, vừa điều khiển tay lái.

“Ừ! Em khỏe mà, không có việc gì.” Áp chế tâm tình u ám, Dương Hồng Hồng kéo ra nụ cười hình cung, cố ý cười đến hai mắt cong cong, lạnh lạnh nói: “Học trưởng, em đôi muốn đẹp bụng rồi, chúng ta đã lâu rồi không gặp, vậy mà anh cũng dám đến trễ, thật sự tội không thể tha, đêm nay thế nào cũng phải bắt chẹt anh một bữa.”

Xe nhanh chóng rời đi, bỏ lại người đàn ông luôn có thể làm đảo loạn nỗi lòng của cô.

Bạn đang đọc truyện *Em Gái Dễ Bắt Nạt* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5

Đêm nay Dương Hồng Hồng rất vui vẻ, học trưởng mang cô đến một nhà hàng nhỏ kiểu Ý trang trí vô cùng tinh xảo, vị hôn thê của học trưởng đúng là chủ nhân của nhà hàng kiểu Ý này, tao nhã, xinh đẹp, cá tính lại vô cùng ôn hòa, cô và hai vợ chồng họ cùng nhau ăn uống, nói chuyện, ăn một bữa tối vừa ngon lại ấm áp.

Tất cả đều rất tốt, không cần nghĩ nhiều, cô nói với chính mình như vậy, đem lực chú ý đặt ở người và sự việc trước mắt, làm bộ như mình không bị một ai khác ảnh hưởng, chỉ cần kiên trì một chút là cô có thể thoải mái thành công.

Buổi tối hơn mười một giờ, một chiếc xe hơi chậm rãi tiến vào trong khu chung cư.

“Học trưởng, đến nhà em rồi.” Dương Hồng Hồng lại lần nữa mang giày cao gót, chờ cho xe hoàn toàn ngừng lại, rồi cô mang theo túi đẩy cửa xe ra.

“Hồng Hồng, em thật sự không có việc gì chứ?”

“Học trưởng cảm thấy em sẽ có chuyện gì?” Cô đứng ở bên cạnh xe, khom người cười với người đàn ông trong xe và hỏi.

Người đàn ông ấy nhún nhún vai, “Anh thì cảm thấy không có việc gì, nhưng bà xã đại nhân tương lai của anh lên nói cho anh biết, cô ấy cảm thấy trong lòng em có việc, trực giác của cô ấy luôn luôn siêu chuẩn.”

Dương Hồng Hồng hơi giật mình, rồi lập tức khôi phục lại ngữ điệu dí dỏm, “Cảm ơn học trưởng thân ái đã quan tâm, cho dù học muội có chuyện, cũng có thể dựa vào chính mình giải quyết dễ dàng, nhưng thật ra thì học trưởng à, anh phải cẩn thận nhé!” Cô cố ý kéo dài âm cuối.

“Cẩn thận cái gì?”

“Ha ha! Học trưởng, trực giác của bà xã đại nhân tương lai siêu chuẩn, khẳng định chỉ cần hai ba lần là có thể đoán trúng anh đang suy nghĩ cái gì, về sau nếu học trưởng xằng bậy ở bên ngoài, hừ hừ..... xem anh lừa dối thế nào!”

“Anh mới không có làm chuyện có lỗi với vợ!” Học trưởng vội cãi.

Dương Hồng Hồng bật cười, biểu tình sáng sủa hơn rất nhiều, hai mắt chân thành tha thiết. “Học trưởng, đêm nay gặp mặt ăn cơm với vợ chồng anh rất vui vẻ, cảm ơn anh. Học trưởng có thể tìm được một nửa tốt như vậy, em thấy vui thay anh, đúng rồi, thiệp cưới của hai người nhớ gởi cho em nha! Ngày kết hôn em nhất định đến, cô dâu chụp hoa là của em, cũng đừng ai nghĩ đoạt từ em!”

“Em yên tâm, quả bom đỏ siêu cấp này bọn anh ai cũng có thể không nổ, nhưng Dương Hồng Hồng em không được trốn thoát, cho dù trốn đến chân trời góc biển anh cũng sẽ nghĩ biện pháp nổ được em.”

Dương Hồng Hồng bị biểu tình khoa trương của học trưởng chọc cho cười to, cười đến khóe mắt cũng ướt.

Lại nói nhỏ vài câu, cô và học trưởng nói ngỏ ngon với nhau, sau đó nhìn theo học trưởng lái xe rời đi, mới một mình chậm rãi đi vào hoa viên cao ốc.

Cô và anh bảo vệ của chào hỏi, gió đêm lạnh lạnh thổi lên trên mặt cô, trong không khí hình như có mùi khói, cô không nghĩ nhiều mà đi xuyên qua giữa hoa viên, chuẩn bị đi thang máy.

Cô đi vào trong thang máy, ấn cái nút tầng lầu, hai cánh cửa vừa muốn đóng, thì một bóng đen cao lớn đột nhiên tiến vào, cô giật mình và gương mặt cứng lưỡi nói không nên lời, bởi vì người xông vào trong thang máy là Bành Hạo Luân.

Trong miệng anh đang ngậm một miếng thuốc, hai mắt đều không nháy mà nhìn chằm chằm vào cô.

“Anh Anh..... trong thang máy không cho phép hút thuốc! Anh có tâm đạo đức công cộng hay không hả?” Lời này vừa nói ra, thì chính khuôn mặt cô đỏ trước, không nghĩ tới âm thanh lớn như vậy lại chỉ dùng để rống .

Thang máy đi lên trên, anh không có ấn xuống nút tầng lầu anh ở, ngược lại ở trước mặt của cô mà cố ý hít sâu một hơi thuốc, sau đó chậm rãi phun ra hướng bên cạnh. Biểu tình hút thuốc của anh mang theo chút ừ đột kỳ lạ, ánh mắt cao ngạo, cả người giống như là một điều bí ẩn.

“Đình!” Đến lầu 7, cửa thang máy mở ra hai bên, nhưng cô không thể đi ra ngoài, bởi vì anh đã nghênh ngang mà che ở trước mặt, còn dùng cả vai chống một bên cửa thang máy.

Trong thang máy có trang bị máy theo dõi, lúc này hình ảnh cô và anh giằng co khẳng định đã kết nối đến phòng bảo vệ, cô lặng lẽ nắm chặt quyền, nghĩ rằng nếu anh dám bày bậy với cô, thì cô sẽ thét chói tai.

“Anh tránh ra, em muốn đi ra ngoài.” Trái tim của cô nhảy thình thình.

Bành Hạo Luân nắm thuốc lá ở đầu ngón tay, nhìn cô thật sâu, một hồi lâu mới lên tiếng, “Cho nên, em định cùng người đàn ông kia làm, phải không?”

A?! “Anh nói hươu nói vượn gì vậy?”

“Anh nói hươu nói vượn sao?” Anh cười nhẹ, giọng điệu mang theo đùa cợt. “Đêm đó em nói, em muốn tìm một người đàn ông thử xem, anh rất thức thời, tuyệt đối sẽ không quán quýt lấy em đến chết, anh có thể thoải mái thành toàn cho em. Hôm nay người đàn ông đi đón em tan tầm, chính là mục tiêu mới của em, không phải sao?”

Dương Hồng Hồng hoàn toàn sững sờ, hoàn toàn không dự đoán được anh sẽ liên tưởng như vậy.

Trong một lúc cô không biết nên nói gì, nhưng hô hấp càng ngày càng vội, mức độ ngực phập phồng cũng càng lúc càng nhanh.

Cô sắp khóc, ánh mắt ẩm ướt, tầm mắt thần nhiên nổi lên hơi nước, cô không muốn khóc , nhưng tất cả những phản ứng này cô cũng không thể khống chế.

Bành Hạo Luân hơi nhếch khóe miệng, khàn giọng mà nói: “Anh nhìn thấy hấn đưa em trở về. Hồng Hồng, em muốn chơi trò lật mềm buộc chặt với người đàn ông kia sao? Em tính cùng hấn hẹn hò mấy lần, mới bằng lòng để cho hấn leo lên em?”

“Ba!” Thanh âm lạnh lạnh chợt vang, mặt của Bành Hạo Luân bị một cái tát rất mạnh.

Trong lòng bàn tay của Dương Hồng Hồng đau một lúc, cô đánh anh một cái tát, thấy hai má anh nhanh chóng xuất hiện dấu hồng, thì trong lòng lại không có cảm giác thoải mái.

Trong cổ không ngừng trào ra tư vị chua xót, mũi cô chua xót, nước mắt đảo quanh ở trong mắt.

“Anh, anh tránh ra! Đừng cản trở tôi! Tôi không muốn nhìn thấy anh!” Cô xúc động mà đưa tay đẩy anh, một bàn tay trắng mảnh khảnh bỗng dưng lọt vào trong bàn tay to của anh, và bị dùng sức cầm chặt.

Gương mặt của Bành Hạo Luân nghiêm khắc dọa người, thậm chí tròng trắng mắt phát ra tia máu, anh vững vàng bắt lấy cô.

“Anh muốn bắt tôi để trả lại một cái tát sao? Vậy anh đánh đi!” Dương Hồng Hồng hoàn toàn chống lại.

Đột nhiên bóng ma chụp xuống cô, miệng của cô bị ngang tàng ngăn chặn.

Cô bị cưỡng hôn, một cánh tay sắt của người đàn ông ôm chặt cô, một cánh tay to đè phần gáy của cô thật mạnh, làm cho cô không thể nhúc nhích, vậy thể nào cũng không xong.

Cô sắp nghẹt thở rồi, mùi hương cùng thân thể nóng bỏng của anh chụp xuống cô, chiếm lĩnh thần trí của cô, dụ hoặc tâm hồn của cô.

Nụ hôn này không biết kéo dài bao lâu, như là vài phút, hoặc như là mới được một chút đã chấm dứt, cô cũng biết không rõ đến tột cùng mình có giây dựa hay không, chờ khi lấy lại tinh thần, thì người cô đã bị đẩy ra bên ngoài thang máy.

“Đi đi! Trở về chỗ của em đi!” Bành Hạo Luân khàn khàn mà bỏ lại một câu.

Anh không liếc nhìn cô thêm một cái, chỉ dùng sức ấn phím tầng lầu.

Anh đưa lưng về phía cô hít thở thật mạnh, hai cánh cửa thang máy nghe lời chậm rãi đóng lại, mang anh rời khỏi cô.

Dương Hồng Hồng đứng ở tại chỗ thật lâu, nước mắt làm thế nào cũng không ngăn được, cô vỗ về cánh môi bị hôn hơi sưng đỏ, ngực lại cảm thấy quặn đau.

Đến tốt cùng cô nên làm cái gì bây giờ?

Vì sao cô lại có cảm giác tội ác?

Giống như..... cô thật sự xúc phạm tới anh, làm cho anh đau khổ như vậy.....

Sau khi Dương Hồng Hồng chấm dứt huấn luyện, thì bắt đầu đến sân bay thực tập, bắt đầu từ tuần này, chỗ cô đi làm đổi thành ở sân bay.

Vấn đề giao thông đã giải quyết rất tốt, bởi vì công ty có sắp xếp tuyến xe, mỗi ngày có vài điểm đón người cố định ở nội thành Đài Bắc, cô chỉ cần chọn một trong các trạm đợi xe đó là có thể đi thẳng đến sân bay, khi tan tầm cũng giống vậy đáp xe công ty trở về.

Hậu cần mặt đất cũng sắp xếp chế độ nghỉ ngơi, cô cũng có hai ngày nghỉ trong tuần, nhưng không thể giống mấy người đi làm sáng chín chiều năm, ở mỗi ngày thứ bảy cuối tuần đều có thể nghỉ ngơi, cùng đi du lịch với các đồng nghiệp.

Vừa mới tiến đến một hoàn cảnh mới, quá nhiều công việc phải học tập, cô chuyên tâm với công việc của mình, kỳ vọng có thể nhanh chóng nắm giữ quy trình kỹ thuật cùng nội dung của công việc, biểu hiện của cô cũng khá tốt, năng lực đối ứng mạnh, đối với các đồng nghiệp cũng hòa hợp, trên công việc không có vấn đề gì, có vấn đề, là tình cảm cá nhân của cô.

Mỗi buổi tối về nhà, sau khi tiến vào thang máy, đầu ngón tay của cô sẽ luôn bồi hồi ở chỗ ấn phím tầng lầu, phỏng đoán có phải Bành Hạo Luân cũng đã trở về chỗ ở lầu năm của anh hay không? Hay là anh có hẹn hò? Đối tượng hẹn hò là Cốc Y Lệ sao? Hay là cô gái khác?

Cô như là ném phải tư vị ghen tị, nghĩ đến trong khuỷu tay anh có thể ôm những cô gái khác, tim của cô liền nín chặt.

Cô không có tư cách quản chuyện của anh, cũng giống như anh không thể quản cô, nhưng mà không thể lý giải, đã đẩy anh ra khỏi cuộc sống của mình, kết quả lại làm cho cô khó chịu như thế.

Ngày mai là ngày nghỉ của cô, sau khi cô đáp xe công ty trở về nội thành, thì đi đến nhà sách dạo một chuyến, cũng mua cho mình hai quyển sách.

Về đến nhà khoảng bảy giờ, vừa vào cửa đã nghe thấy mùi thơm đồ ăn xông vào mũi, cô tiến vào phòng bếp, nhìn thấy mẹ đang bận rộn, trên bàn cơm đã dọn xong ba món thơm ngào ngạt, món ăn nóng hổi, còn canh đang sôi ở trên lò gas.

“Mẹ, con đã trở về!” Cô cười kêu lên, rồi đi qua. “Thơm quá à, bụng con đói muốn dẹp rồi nè.”

Lâm Hương Quân thoáng thấy con gái lấy ngón tay nhón đồ ăn ăn vụng, không khỏi cười mắng: “Con cũng thật là, có chiếc đĩa mà không biết dùng! Cũng đã trưởng thành rồi? Nếu không thì cũng phải đi rửa tay chứ!”

“Không còn cách nào a, ai bảo mẹ nấu đồ ăn màu sắc hương vị đều đủ như vậy, nhịn không được muốn ăn vụng thôi!” Cô cười khẽ nhún nhún vai, rút lấy ngón tay. “Đúng rồi, ba đâu? Sao không thấy ba?”

Lâm Hương Quân từ trong tủ lạnh lấy ra một bó to rau chân vịt, “Ba con đến lầu năm.”

Cái gì? “Lầu..... năm?!” Dương Hồng Hồng khó khăn mà nuốt nước miếng. “Lầu năm không phải chỉ có mỗi một hộ của Bành Hạo Luân sao? Ba đi tìm anh ấy làm gì?”

“Ba con đi qua thăm bệnh!”

Dương Hồng Hồng giật mình, “Bành Hạo Luân sinh bệnh sao?”

Lâm Hương Quân mở vòi nước ra, ào ào mà rửa sạch rau dưa, đầu cũng không ngẩng lên mà nói: “Không phải tuần trước ba và mẹ Bành đi tham gia cái gì..... đoàn du lịch biển Ca-ri-bê sao? Hai vợ chồng họ ở nước ngoài chơi rất vui vẻ, hôm nay mẹ Bành con đột nhiên gọi điện thoại đường dài về, nói thanh âm của đứa nhỏ Hạo Luân kia nghe là lạ, giọng mũi rất nặng, hơn nữa rất khàn khàn, mẹ Bành con ép hỏi nó, đương nhiên nó liều chết không thừa nhận, sau lại mẹ Bành con gọi điện thoại đến công ty thiết kế của Hạo Luân dò hỏi, thì cô gái tổng đài công ty nói, buổi sáng hôm nay Hạo Luân có đến văn phòng, nhưng họp đến một nửa thì đột nhiên choáng váng khó chịu, người của công ty còn đưa nó đến bệnh viện!”

Bà thở dài một hơi, còn nói: “Mấy đứa nhỏ tui con cũng thật là, công việc đúng là rất quan trọng! Nhưng mà phải hiểu được chú ý đến thân thể chứ! Hạo Luân cảm mạo nặng lại phát sốt, cũng không nghỉ ngơi cho tốt, đương nhiên kết quả bệnh tình càng nghiêm trọng hơn, thật sự làm cho người ta bận tâm.”

Dương Hồng Hồng cắn cánh môi, hiện tại rất muốn lao xuống lầu gặp anh, “Anh ấy còn đang phát sốt sao?”

Lâm Hương Quân nói: “Nó bị đưa đến bệnh viện truyền dịch, hẳn là không còn sốt nữa, mẹ Bành con nhờ chúng ta mấy ngày nay chú ý đến nó nhiều hơn, mẹ vừa rồi nấu một nồi cháo cá tươi muốn ba con đưa đi qua, ai, hy vọng Hạo Luân ngoan một chút, ăn sạch nồi cháo kia, trong dạ dày có gì đó,

thì uống thuốc sẽ không làm tổn thương dạ dày.”

Người đàn ông kia sẽ thật ngoan ngoãn mà ăn cháo, uống thuốc sao? Dương Hồng Hồng nhin không được mà lo lắng, ngực giống bị một tảng đá lớn chặn lại.

Từ hôm mà học trường đưa cô về nhà, bị anh ngăn ở trong thang máy, cô ném cho anh một cái tát, sau đó anh cường hôn cô, tim của cô vẫn rất loạn, lo được lo mất, hoàn toàn rối loạn, tựa như con mèo nghịch ngợm bắt được một mớ chỉ lộn xộn, suy nghĩ thế nào cũng không rõ.

Cặp mắt u buồn kia của anh khắc thật sâu vào trong đầu cô, không bỏ đi được..... Làm sao bây giờ? Cô rất nhớ anh.

Cô rất nhớ, rất nhớ anh a.....

Giờ này khắc này, cô rốt cục cũng thừa nhận trong lòng cô có anh, không cách nào buông ra.

Chín giờ tối, thời gian bữa tối ấm áp của Dương gia đã chấm dứt, phòng bếp cũng đều thu dọn sạch sẽ, Dương Hồng Hồng rửa bát đĩa xong thì bỏ vào trong máy sấy chén, sau đó mở công tắc.

Cô lau sạch bọt nước của hai tay, đứng ở trước bàn một lát, cuối cùng cô thật sự nhin không được nữa, mà đi đến phòng khách nói với cha mẹ đang xem phim nhiều tập: “Ba, mẹ, con đến lâu năm thu dọn nồi cháo cá tươi của chúng ta để về rửa.” Cô chắc chắn là mặt mình đã đỏ, bởi vì hai gò má nóng quá.

Ba của Dương gia Dương Canh Hán gật gật đầu. “Hồng Hồng à, con đi qua nhìn cũng tốt, Hạo Luân tuy rằng đã lui sốt, nhưng thuốc bác sĩ kê đơn vẫn phải uống, con đi xuống xem nó uống thuốc chưa, nếu chưa uống, nhất định phải làm cho nó uống.”

“Lại đây, mang hai trái táo Fuji này đi cho nó.” Lâm Hương Quân đưa hoa quả qua.

“Dạ!” Dương Hồng Hồng đỏ mặt tiếp nhận quả táo, sợ cha mẹ nhìn ra manh mối, nên vội vàng cúi đầu.

Cô thay dép lê ra rồi mở cửa đi ra ngoài, không đi thang máy, mà là đi cầu thang lối thoát hiểm đi xuống lầu năm, giống như người nhát gan, cô ở trước cánh cửa kia do dự gần ba phút, cuối cùng cũng cố lấy dũng khí mà ấn chuông cửa.

Chuông cửa vang lên, cô nghe thấy tiếng bước chân càng ngày càng gần, trái tim cũng không chịu được mà càng nhảy càng nhanh.

Cửa bị kéo mạnh ra, Bành Hạo Luân đứng ở nơi đó, ánh mắt mang theo tơ máu không nháy mắt mà nhìn thẳng vào cô.

Anh không nói lời nào, khuôn mặt đỏ yếu ớt anh tuần như thế, có thể là liên quan đến sinh bệnh, bộ dáng thoát nhìn có chút suy sút, thậm chí trên môi và cằm cũng toát ra nhiều điểm xanh, tóc dày lộn xộn, còn mang theo chút ẩm ướt, thật sự rất..... rất gọi cảm.

Dương Hồng Hồng cảm thấy rất khản trương, cô lên lút hít sâu, ngửi được mùi sữa tắm nam tính nhàn nhạt trên người anh, hẳn là anh vừa tắm rửa xong, áo cổ tròn ôm sát thân hình gầy rảnh chác của anh, tràn ngập sức hấp dẫn.

“Em có thể đi vào không?” Cô căng thẳng hỏi.

Bành Hạo Luân sâu kín nhìn cô một hồi lâu, sau đó mới yên lặng thối lui qua một bên, để cho cô tiến vào.

Anh im lặng làm cho cô cảm thấy áp lực, cắn cắn môi, niền cường nặn ra nói, “Mẹ em muốn em mang táo tới đây, mẹ..... mẹ bảo em gọt táo cho anh ăn.” Nửa câu đầu là lời nói thật, nửa câu sau là dưới tình thế cấp bách mà cô nặn ra, cảm thấy như vậy mới có lý do tiếp tục ở bên cạnh anh.

Không đợi anh nói chuyện, cô tự mình đi tới phòng bếp, vừa mới để mấy quả táo lên trên bàn, thì thấy nồi cháo cá trên lò vi ba, ước chừng còn sáu phần, cho thấy anh cũng không có ăn nhiều lắm.

Người đàn ông đang nhìn cô, tuy rằng đưa lưng về phía anh, nhưng cô vẫn cảm giác tầm mắt nóng bỏng kia.

Trong lòng thở dài, cô theo bản năng mà thẳng lưng, xoay người đối mặt với anh. “Ăn ít như vậy, anh không đói bụng sao?”

“Em sẽ để ý sao?” Về mặt của Bành Hạo Luân cười như không cười, giọng điệu miễn cưỡng.

Dương Hồng Hồng đỏ mặt, không muốn đề ý tới câu hỏi của anh, ra vẻ bình tĩnh hỏi lại: “Anh uống thuốc chưa? Ba em nói, muốn em nhìn anh uống thuốc.”

“Anh uống rồi.” Về mặt của anh, lại nghe giọng điệu trả lời của anh, lập tức đoán ra được anh đang nói dối.

“Anh gạt người!” Cô xem thường mà nhún chân mày lại.

Anh hơi nhướng lông mi, bả vai nhún nhún, bộ dáng ra vẻ “Đúng vậy, anh chính là gạt người, bằng không em muốn như thế nào?”.

Một con buồn bực khó hiểu đột nhiên dâng lên, Dương Hồng Hồng đi đến phòng khách, cầm lấy túi thuốc để ở trên sô pha, xác nhận là đơn thuốc hạ sốt cảm mạo của bệnh viện, sau khi xác nhận phương thức dùng thuốc, cô ngẩng đầu trừng anh, có chút hung dữ mà hỏi: “Trong nhà có nhiệt kế không?”

Bành Hạo Luân trong lúc nhất thời bị biểu tình tức giận của cô mê hoặc, ánh mắt của cô sáng rực, rất có sức sống, hai gò má của Hồng Hồng giống hoa hồng nở rộ, đường cong cằm hơi banh thật mê người, giống nhau cố chấp muốn bảo vệ gì đó.

Yết hầu của anh co rút nhanh, môi mỏng giật giật, nhưng lại ngoan ngoãn trả lời: “Có một cái nhiệt kế.”

“Đặt ở đâu?”

Dương Hồng Hồng theo lời anh nói tìm được một hộp cấp cứu gia đình, ở bên trong tìm được nhiệt kế. Cô kiểm tra một chút, sau đó đi tới trước mặt anh.

“Sốt của anh đã lui rồi, anh.....” Bành Hạo Luân nhướn đỉnh lông mày.

Cô từ chối nghe anh nói, cầm nhiệt kế ở trong tay trực tiếp nhắm ngay một bên tai của anh cắm vào, sau đó nhiệt kế phát ra hai tiếng “Leng keng”, lập tức liền đo ra nhiệt độ cơ thể của anh.

Cô quan sát trị số hiện ra ở trên màn ảnh nhỏ của nhiệt kế, vẫn còn hơi cao.

“Trên túi thuốc có ghi thêm một thực đơn, nếu phát sốt thì phải uống thêm một viên thuốc màu đỏ, không phát sốt thì uống một bọc nhỏ thuốc cảm mạo là được.” Cô lấy thuốc để cho anh uống ra, đổ một ly nước ấm rồi đặt lên bàn.

Bành Hạo Luân đột nhiên có chút tức giận, anh chán ghét mà liếc thuốc này một cái, hầu kết liền nhúc nhích lên xuống.

“Anh không muốn ăn.” Thanh âm của anh căng thẳng.

“Anh đang sinh bệnh, anh phải uống thuốc.” Dương Hồng Hồng làm căng với anh.

“Em cần gì quản anh?” Ánh mắt anh trở nên sắc bén. “Trở về nhà em đi, chuyện của anh không cần em quản.”

Trong lòng của Dương Hồng Hồng thật đau, ánh mắt bắt đầu cảm thấy ẩm ướt, cô vừa không muốn rơi lệ ở trước mặt anh vừa không chịu thua kém.

Cô cắn môi thật mạnh, ra sức nhìn xuống tâm tư vô cùng dao động, thử ổn định thanh âm, “Anh uống thuốc đi.”

“Chết tiệt! Dương Hồng Hồng, rốt cuộc em muốn anh làm thế nào?” Quai hàm của anh co lại, rồi dùng sức đâm vào vách tường, ánh mắt lợi hại như báo săn nhìn chằm chằm con mồi.

“Anh..... anh uống thuốc xong, thì em sẽ đi về.”

Mặt cô ửng hồng, cánh môi hoa như có như không nhẹ nhàng run run, trái tim của Bành Hạo Luân bỗng dưng bị kéo căng.

Anh chớp mắt môi mỏng, có chút ác liệt mà muốn thử cô, anh gạt đầu rồi cố ý yêu cầu: “Như vậy, theo anh lên giường.”

Dương Hồng Hồng sùng sốt, “Cái gì?”

“Theo anh lên giường, anh sẽ uống thuốc.” Anh vênh môi châm biếm, “Em chịu không?”

Làm như thế nào mới có thể loại bỏ anh ở trong đầu? Dương Hồng Hồng đã muốn biết đáp án cô chỉ sợ cả đời cũng làm không được.

Bành Hạo Luân xâm nhập vào cuộc sống của cô, giữa hai người liên quan càng ngày càng sâu, cô vốn tưởng rằng đối với anh chỉ có dục vọng trên thân thể, chỉ cần tìm được một đối tượng khác, để cho cô có thể nói chuyện yêu đương, thì cô có thể dễ dàng quên mất anh.....

Kết quả đều không phải là như thế, cô nói không cần anh, nhưng mà chấm dứt quan hệ với anh, tìm lại đau như vậy.....

Nếu cô có thể thành thực đối mặt chính mình, cô sẽ biết, kỳ thật cô rất nhớ ôm ấp của anh, nhớ cái hôn nóng rực mạnh mẽ của anh, nhớ hơi thở cùng ánh mắt cực kỳ cưng chiều cô của anh.....

Cô rất nhớ anh.....

Cô không có mở miệng nói chuyện, nhưng mà đi đến phía anh, kéo gần khoảng cách giữa hai người.

“Em.....um!” Bành Hạo Luân nhướn hai hàng lông mày lên, đáy mắt lóe lên kinh ngạc.

Anh muốn lên tiếng, nhưng Dương Hồng Hồng nhẹ nhàng nhón cao mũi chân, kéo đầu của anh xuống, cái miệng nhỏ nhắn non mềm chủ động hôn anh.

Một cảm giác tê dại tràn đầy ở trong miệng anh, hơi thở của anh trở nên trầm trọng, hé miệng, ngậm lấy cái lưỡi mềm mại mà cô rụt rè vươn đến.

Hai tay của anh ôm cô một cách tự nhiên, càng ôm càng chặt, hận không thể đem cô vùi vào trong thân thể của mình.

Nụ hôn sâu trên miên này, anh bừa bãi nhấm nháp ngọt ngào của cô, hai người hôn đến mức thân thể nóng lên, giống nhau sắp bốc cháy.

Qua một hồi lâu, Dương Hồng Hồng uốn người ở trong lòng Bành Hạo Luân và thở, vì thiếu dưỡng khí mà khuôn mặt đỏ lên rồi chống đỡ ở chỗ cần cổ của anh, cả người cô giống như mềm mại không xương, tùy ý anh ôm.

Bành Hạo Luân cũng không còn bình tĩnh nữa, hơi thở của anh còn nặng nề hơn so với cô, nhiệt độ cơ thể lại lên cao.

Anh nâng cằm của cô lên, nhìn thẳng hai tròng mắt đầy sương mù của cô, giọng điệu có vài phần ảo não, “Chúng ta không nên hôn môi, em sẽ bị anh lây bệnh.”

Trả lời anh lại là một cái hôn môi, Dương Hồng Hồng lại phát động công kích, cái lưỡi buống binh tiến vào trong hàm răng của anh.

Trong cổ họng của Bành Hạo Luân phát ra rên rỉ trầm thấp, chủ động của cô thực có thể bức anh điên! Anh vội ôm lấy cô, mang cô tiến vào phòng ngủ.

Dương Hồng Hồng bị Bành Hạo Luân mang lên giường lớn, sau đó anh liền thối lui đứng ở bên giường, hai mắt cứ nhìn chăm chăm vào cô, sau đó bắt đầu biểu diễn cởi quần áo, ở cái nhìn chăm chú của cô đem từng món quần áo trên người cởi bỏ, tùy tay để ở trên thảm.

Dương Hồng Hồng không thể dời tầm mắt, trên thực tế cô cũng không muốn dời, dáng người của Bành Hạo Luân đẹp làm người ta chảy nước miếng, cô nhìn thấy mà tim đập nhanh hơn, một dòng nhiệt nóng quen thuộc kỳ dị chảy ở trong bụng, nhìn anh trần như vậy, hai chân của cô đã muốn như nhũn ra, cảm thấy mình ở trước mặt anh rất phụ nữ, rất muốn phục tùng anh.

Rốt cục, anh cũng bỏ đi món cuối cùng.

Sau khi cởi cái quần lót màu trắng của phái nam xuống, thì Dương Hồng Hồng không khỏi phát ra một tiếng thờ nhẹ, tay nhỏ bé theo bản năng dè dặt cổ họng của mình, ánh mắt trừng lớn.

Bành Hạo Luân đứng thẳng ở trước mặt cô, thoải mái không chút che dấu, bắp thịt toàn thân anh cứng tráng căng cứng, bộ phận nam tính tuyệt đối đang ở trạng thái hưng phấn, phần khời mà chỉ hướng rốn, dưới hai hoàn sung mãn mà còn bố trí viên thịt nhăn nheo hiện ra màu hồng, trạng thái kia tràn ngập sinh khí, cô cảm giác xôn xao trong thân thể càng ngày càng nghiêm trọng, mặt đỏ bừng.

“Em còn có thể trốn.” Thanh âm của anh khàn khàn ít giống anh. “Hồng Hồng, đây là cơ hội cuối cùng của em, nếu em không trốn, sau này sẽ trốn không thoát.”

Cô nghe ra ý tứ trong lời nói của anh -- anh là nói, nếu lần này cô thật sự lại cùng anh lên giường, anh sẽ không cho cô rời đi, sau này anh nhất định sẽ quần lấy cô, hai người sẽ trở lại đây dựa như trước kia.

Nhưng, đây đúng là cô muốn, không phải sao? Cô nhớ tất cả của anh.....

Cổ lấy dũng khí, cô ngồi chồm hổm ở trên giường, sau đó bắt đầu chỉnh mình thoát y.

Tựa như anh, cô cũng cởi bỏ từng món quần áo đi, cởi bỏ Bra đấng-ten, lại cởi quần lót đấng-ten, cô và anh trần trụi, đầu vú bởi vì hưng phấn mà đỏ sẫm vênh lên, chờ đợi môi của người đàn ông hôn nó.

“Em muốn anh ôm em.” Cô lớn mật nói.

Bành Hạo Luân rốt cuộc cũng chịu không nổi mà phát ra tiếng gầm rú như dã thú, mạnh mẽ kéo cô vào trong lòng, môi lập tức hạ xuống, hung hăng hôn cái miệng nhỏ nhắn mê người của cô.

Một tay của anh xoa nắn vú của cô, một tay kia cầm lấy cái mông của cô, dùng sức đem cô để hướng thân thể nóng lên của anh, làm cho da thịt hai người kề nhau thật chặt, cọ xát lẫn nhau.

“Em là tiểu phù thủy!” Từ trong hàm răng của anh phun ra thanh âm. “Đáng ghét, buống binh, chọc người ta giận..... Lại ngọt ngào như vậy.”

Anh cắn môi dưới của cô, “Ngon miệng như vậy..... đẹp như vậy.....”

“Anh mới đáng ghét.....” Dương Hồng Hồng thấp giọng kêu, tất cả kháng nghị lập tức bị hôn roi.

Miệng không thể kháng nghị, tay nhỏ bé của cô cũng rất cố ý mà thăm dò giữa hai chân anh, cảm lấy nam tính tinh tế gân máu kia, làm cho anh run lên bần bật.

“Hồng Hồng, em đang hạ chiến thư với anh sao?” Anh lấy hơi nóng ấm áp lên tai của cô, thanh âm tà ác. “Anh hoàn toàn vui vẻ nhận khiêu chiến của em!”

Dương Hồng Hồng cá kinh, không khỏi hoài nghi trong lúc vô tình mình đã thả ra một con dã thú đáng sợ hay không.....

Bạn đang đọc truyện *Em Gái Dễ Bắt Nạt* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 6

Thân thể của Dương Hồng Hồng kích động đến phát run.

Cô bị áp chế ở dưới thân của người đàn ông, dựa vào bản năng mà mở rộng thân thể mềm mại, nữ tính nhũn nhụi hết sức cất chứa nóng bỏng kia, anh tiến vào trong thân thể cô, làm căng ra cái lõi giữa ngọt ngào kia, da thịt dán da thịt, tản ra nhiệt độ cao kinh người, còn có vô số giọt mồ hôi mê người.

Giờ này khắc này không cần ngôn ngữ, ở trên giường lớn này, một người đàn ông yêu một phụ nữ, dùng phương thức nguyên thủy nhất thưởng thức, giữ lấy, thiêu đốt, kích tình như núi lửa bùng nổ.

Tay của người đàn ông đè lại hai đầu gối của cô, đùi tuyết trắng của cô bị đẩy bung ra, trở thành một cái hình chữ m, ở giữa nữ tính bởi vì anh lần lượt va chạm mà ướt đầm, nhiều vui sướng cùng kích thích xò xuyên qua thân thể, cô rên rỉ, thét chói tai, khi bị anh đoạt lấy thì hạ xoay thất lưng mỏng eo, muốn lấy được anh nhiều hơn.

“Hồng Hồng.....” Bành Hạo Luân liên tục luật động, cúi đầu xuống lấy miệng ngậm đầu vú đáng yêu đang lắc lư của cô, dùng đầu lưỡi gặm gặm, dùng môi mút hôn, thậm chí còn dùng răng nanh nhẹ nhàng cắn cắn.

Môi lưỡi của anh mang đến sự run cùng đau đớn, bởi vì quá mãnh cảm, nên Dương Hồng Hồng nhũn mảy mủn to.

Cô lại vuốt ve cánh tay cường tráng của anh, vuốt ve phần cơ thể bụng bằng phẳng lại rắn chắc của anh, tay cô hướng giữa hai chân tìm kiếm, đụng chạm mỗi lần không ngừng ra vào trong cơ thể cô, cứng rắn như thế, mãnh liệt như thế, cô sắp bị hòa tan, có một kích thích không hiểu xúc động muốn khóc.

Anh tùy ý ở trên người cô, tốc độ bắt đầu nhanh hơn, hơi thở khàn khàn phun ở trên mặt cô.

Toàn thân da thịt cô bởi vì kích tình mà ửng hồng, thất lưng mỏng không ngừng đẩy về phía anh, trong hai mắt chiếm hữu mãnh liệt dần dần mất đi tiêu cự, cô nhìn không rõ về mặt của anh, từng tế bào lại đều cảm ứng được sức lực của anh, cô co rút, run rẩy, thét chói tai hơn nữa còn khóc, nằm được tư vị cao trào liên tục.

Mặt dịch âm áp từ trong cơ thể cô tiết ra, cô xụi lơ xuống, trong đầu mơ mơ màng màng.

“Hồng Hồng, một môi sao?” Người đàn ông như là đang cười nhạo cô, vô cùng thân thiết mà lấy chóp mũi cọ hai má của cô, làm cho cô không còn sức lực đáp lại.

Anh thở dài rồi nói: “Nhưng mà anh còn chưa có làm xong.....”

Cô còn chưa có lý giải ý tứ trong lời nói của anh, thân thể mềm mại đã bị người cuốn đi, cô ghé vào trên giường, có sức mạnh đang chế trụ thất lưng của cô nhắc lên trên, hai đầu gối của cô quỳ, cái mông nâng lên.

“Ừ hừ.....” Cô nháy mắt mấy cái cố gắng bắt ý thức trở về, vừa mới chuyển đầu ra phía sau nhìn, thì người đàn ông cố gắng đẩy thất lưng tới phía trước, lại lần nữa tiến vào trong tiểu huyết hẹp chặc của cô.

“Bành Hạo Luân.....” Ngón tay của cô nắm chặt ra giường, không khỏi kêu ra tiếng.

Lần này từ phía sau giữ lấy, Bành Hạo Luân có thể thả chậm tốc độ tiến công, chậm rãi đẩy mạnh, rút ra, lại đẩy mạnh, rút ra, mỗi một lần đều cố gắng nhập vào, thật sâu đến gần trong cơ thể của cô.

Dương Hồng Hồng tuy rằng vừa mới đã cao trào, nhưng bị anh trêu chọc như vậy, dục vọng lập tức lại đốt lên.

Khi anh giữ chặt thất lưng của cô, ở trong chỗ sâu của cô càn quấy, ma sát, làm cho sinh mạng sung mãn kia cương cứng không hề trở ngại mà cọ xát trong vách của cô, làm cho toàn thân mãnh cảm của cô sợ run, cao trào xông lên lần nữa.

Cô không thể khắc chế mà đóng đưa cái mông, tiếng kêu mất hồn, khát vọng anh toàn diện công kích.

“Bảo bối, anh biết, anh cũng muốn, anh biết.....” Bành Hạo Luân khàn khàn trấn an, ép chặt lưng của cô, anh bắt đầu tốc độ ra vào nhanh hơn, cũng tăng thêm sức lực giữ lấy.

“A a.....” Dương Hồng Hồng lên tiếng kêu, cô cảm giác được từ cung đang co rút lại, sức mạnh xoắn chặt xò xuyên qua toàn thân, làm cho bên trong vách non mịn kia co lên, mút chặt lửa nóng nam tính kia.

Sau một trận cấp tốc chạy nước rút, cuối cùng cũng đến cực hạn, Bành Hạo Luân ngửa đầu phát ra tiếng gầm rú, cái mông đột nhiên chấn động, trong nháy mắt mỗi đường gân bắp thịt của anh đều căng thẳng, cứng rắn như sắt bộ phận gây co rút, phun ra chất lỏng đặc trắng.....

Anh buông lỏng một chút, ngã sụp lên trên lưng cô, hai thân thể trần truồng thân mật dán vào nhau, không cách nào hình dung cảm giác ở bốn phía di động.

Hơi thở hỗn độn giao nhau, một lát sau, Bành Hạo Luân sợ áp hù người bên dưới, thân hình thon dài hướng sang bên cạnh lật qua, nằm ở bên cạnh người cô, một đôi tay vẫn đang lưu luyến ở trên tấm lưng ngọc.

Anh dịu dàng vuốt ve cô, đầu ngón tay chạy dọc theo đường cong nữ tính xinh đẹp kia, rồi dừng lại ở trên cái mông trần mềm của cô. Nhích lại gần cô, đôi môi phớt quá cơ mềm của cô, ở trên lưng trần của cô ấn xuống vô số nụ hôn.

Cô bé này quấy rối tình cảm của anh, đem lý trí kiểu ngao từ trước đến giờ của anh hủy không còn một mảnh, anh chưa từng có loại cảm giác như thế với những người khác, giống như nhất cử nhất động của cô đều có thể tác động đến hi vọng ái ô của anh, làm cho anh điên cuồng, quả thực thân thể bọn họ như là tồn tại vì đối phương.

Nếu có thể, anh sẽ đem cô giấu đi, ở một nơi bí mật, sẽ không có ai quấy rầy bọn họ, mà anh sẽ chậm rãi hoan ái với cô, hôn lên mỗi một tác trên người cô, sau đó đem chính mình vùi vào trong thân thể ướt át của cô, cọ xát lẫn nhau, xâm nhập lại xâm nhập, giống hai con chồn động đục dây dưa lẫn nhau, hung hăng, hoàn toàn mà yêu cô.

Ồ..... Có lẽ thật sự có thể được! Anh cười khoái trá, trong lòng có chủ ý.

Ngẫm lại anh cũng đã lâu không có nghỉ ngơi, dứt khoát nghỉ ngơi một lần, dù đồ cô ấy xuất ngoại, tìm một đảo nhỏ trên Thái Bình Dương nghỉ ngơi, đem cô “Nhốt” ở trên đảo, sau đó bọn họ có thể cùng nhau nằm ở trên bờ cát ban đêm, ở dưới bầu trời lam tình.

Anh nghĩ, cô ấy sẽ thích.

“Hong Hong.....” Anh đang muốn nói chuyện, lại nghe thấy tiếng khóc nức nở. “Hong Hong?”

Tiếng khóc nức nở đột nhiên lớn hơn, thực thương tâm khóc ô ô, trong lòng Bành Hạo Luân đột nhiên nhảy dựng, vội vàng đem cô bé nằm úp sấp cuộn lại.

Xem hai mắt cô khóc đỏ bừng, cái mũi cũng đỏ đỏ, ngực anh nặng nề, không khỏi lo lắng thì thầm: “Anh không có bắt buộc em, em cũng rất thích, không phải sao?”

Dương Hồng Hồng che mặt không muốn để cho anh nhìn thấy, nhưng anh thật bá đạo, dám chụp giữ tay cô.

“Nói chuyện với em nha!”

Dương Hồng Hồng hít hơi, lắc đầu.

Bành Hạo Luân lên tiếng hỏi: “Là động tác vừa rồi của anh rất thô bạo, làm đau đến em sao?” Tay anh vội vã muốn mở chân cô ra, muốn coi một chút.

“Không, không có!” Dương Hồng Hồng rút cục cũng phun ra thanh âm, càng dùng sức lắc đầu, khuôn mặt đỏ đến mức như trái cà chua chín. “Em không sao.....”

“Không có việc gì thì sao lại khóc?” Ngón tay dài của anh nắm nhẹ cằm của cô, không cho cô né tránh.

“Em cũng không biết.” Dương Hồng Hồng đúng là không biết vì sao muốn khóc, chỉ cảm thấy ở chỗ sâu trong cơ thể đã bị rung động mãnh liệt, cổ chân động kia lên đến xương cột, giống như ngay cả linh hồn cũng bị chấn động đến rung động không thôi, không thể miêu tả cảm giác làm cho cô không khống chế được nước mắt.

Bành Hạo Luân cẩn thận đánh giá thần thái lúc này của cô, mắt đẹp của cô ngượng ngùng, có chút ngọt ngào cực kỳ dụ hoặc ngời, vô tội lại đặc biệt động lòng người.

“Ông trời..... em thật đáng yêu!” Anh thở dài, cúi đầu hôn cái miệng nhỏ nhắn của cô, bàn tay lớn chụp lên vú mềm mại của cô, xoa lấy, khẽ bóp, anh chỉ muốn từng chút một xoa gầy đầu vú đứng thẳng kia.

Anh ném phải mùi vị nước mắt của cô, ngực lại đụng nhau, động tác không khỏi trở nên rất dịu dàng, giống nhau muốn đem cô hòa tan vào trong lòng mình. “Hong Hong, em thích tình ái giữa chúng ta, quá cảm động, cho nên mới rơi lệ, phải không?” Anh dường như hiểu nước mắt của cô, bởi vì cũng giống cảm giác của anh có vẻ rung động khác thường lần chiếm tâm linh cùng linh hồn.

Dương Hồng Hồng đáp lại nụ hôn của anh, khi anh âu yếm phía dưới lại ướt át, cô cảm động đến rơi lệ không phải đơn thuần chỉ vì tình ái tốt đẹp, bởi vì giữa cô và anh không chỉ có tình dục mà thôi.

Ít nhất đối với cô mà nói, ý nghĩa đại biểu của anh không phải chỉ có trên giường.

Trải qua lần này, cô có chút hiểu được chính mình, trong lòng cô có anh, bất tri bất giác đã để cho bóng dáng của anh tiến vào trú ngụ ở trong lòng, cảm tình của cô đối với anh trở nên phức tạp, hy vọng chính mình trở thành duy nhất trong mắt anh.

Cô yêu anh!

Theo trước kia anh thích bắt nạt cô, trêu cợt cô, nhưng cẩn thận ngẫm lại, có rất nhiều chỗ anh đặc biệt chiều cô, có khi sẽ cảm thấy anh rất phân rõ phải trái, bá đạo đòi mạng, có khi lại cảm thấy thực uất ức, làm cho cô thường sẽ bỏ mặc chính mình ý lại anh.

Cô thật sự rất ngốc, rẽ rất nhiều chỗ cong mới biết rõ ràng cảm giác đối với anh.

Không biết nên biểu đạt tình ý như thế nào, cô chỉ biết mở cái miệng nhỏ nhắn ra đáp lại nụ hôn của anh, theo sự vuốt ve của anh mà vận vẹo thân thể, gằn sát anh.

Cô dán lên môi mông mím cười của anh, oa oa nói: “Anh còn chưa có uống thuốc.....”

Bành Hạo Luân cười to, dứt khoát xoay người lại đè ép cô, chống lên cái trán cô, mũi tuấn tú cọ hai má của cô. “Hong Hong, chúng ta vừa rồi ‘Vận động’ kịch liệt như vậy, toàn thân nóng hầm hập, chảy một lượng mồ hôi lớn, em không biết là cảm mạo của anh đã sớm khỏe rồi sao?”

Anh nói xong lại cúi đầu nở nụ cười. “Cho dù phát sốt, đó cũng là hiện tượng bình thường, ai bảo hiện tại trong lòng anh ôm em, tron, mềm nhũn, ăn ngon thật.....” Anh vừa nói vừa cắn lên cái miệng nhỏ nhắn của cô, cái cảm mềm tron, cổ cùng bả vai hoàn toàn biến thành bữa tiệc lớn của anh.

“Ừ hừ.....” Dương Hồng Hồng nhin không được mà rên rỉ, kích tình hơi lui lại dâng lên lần nữa, cô thực cố gắng muốn bắt lý trí trở về. “Không thể làm nữa, em, em muốn đi về, bằng không ba và mẹ em sẽ cảm thấy rất kỳ quái, Bành Hạo Luân, anh để cho em đứng lên..... A!”

Người đàn ông đó lại “bắt nạt” cô !

Ngón tay dài thô ráp ấm áp của anh trực tiếp công kích giữa hai chân cô, nơi đó vẫn một mảnh ướt át, ngón tay của anh trượt vào, hai mắt cũng không chớp mà nhìn chăm chăm vào vẻ mặt biến hóa của cô.

Dương Hồng Hồng vẫn còn muốn kháng nghị, nhưng cô đã bắt đầu co rúm, tất cả lời muốn nói hoàn toàn tiêu tán, hóa thành tiếng rên có thể rối loạn lòng người, ánh mắt cô dần dần bốc cháy, hai má đỏ bừng.

“Hong Hong, tuy rằng cảm mạo của anh tốt rồi, nhưng anh thực lo lắng em sẽ bị anh lây bệnh, cho nên, chúng ta nên lặp lại vài lần ‘Vận động’ nữa, vận động nhiều chảy mồ hôi nhiều, sẽ có ích cho thể xác và tinh thần, không phải sao?”

Ai! vô lại này.....

Dương Hồng Hồng nghe được thanh âm của anh, cảm thấy tức giận muốn cười.

Cô không có biện pháp phản bác lời nói của anh, hay hoặc là cô căn bản không muốn phản bác, cùng anh ở một chỗ cảm giác thật thoải mái, thật tự tại, cô không sợ đối với anh bày ra tình dục trắng trợn, bởi vì anh đáp lại luôn làm cho cô cảm thấy chính mình là tuyệt thế mỹ nữ, là nữ thần gọi cảm vô địch thế giới.

Cô bị anh thuyết phục, dứt bỏ bản khoản, ném vào trong ngực lửa nóng của anh.....

Đêm đó trở lại nhà ở tầng bảy đã muộn nửa đêm, trong lòng Dương Hồng Hồng không yên bắt an, sau khi lên lút tiến vào nhà, lại phát hiện cửa trước để lại một chiếc đèn nhỏ, nhưng ba mẹ đều trở về phòng ngủ sớm rồi.

Vốn là Bành Hạo Luân không muốn để cho cô đi, vẫn dụ dỗ cô ở lại qua đêm, cô không chịu, cùng anh đối kháng cực kỳ khổ sở, bởi vì bản lĩnh dụ dỗ của anh rất cao, cuối cùng có thể “Đào thoát” thành công, ngay cả cô cũng bội phục chính mình.

“May, đêm nay có rảnh không? Chúng tôi một đám người muốn lái xe lên miếu không uống trà, nói chuyện, cùng nhau đi đi!” Nữ đồng sự Lucy đi vào phòng nghỉ hậu cần mặt đất, theo từ trong tủ lạnh lấy ra yogurt đã bỏ vào trước đó, vừa hỏi vừa ngồi ở bên cạnh Dương Hồng Hồng ăn hoa quả sau khi ăn cơm.

Dương Hồng Hồng hôm nay là trực ban buổi chiều, cô đi đến văn phòng sân bay trước thời gian, ở phòng nghỉ ăn xong tiện lợi tình yêu mà mẹ chuẩn bị cho cô, cách giờ làm của cô còn chừng nửa giờ, cho nên có đủ thời gian từ từ ăn hoa quả.

“Ừ..... không biết đêm nay mình có rảnh không nữa!” Cô cắn quả lê cắt thành miếng, ánh mắt lóe lên tia sáng.

Lucy đặt mông ngồi xuống ở bên cạnh cô, nháy nháy ánh mắt, ái muội mà chọc chọc cánh tay của cô. “Hắc hắc! Nhìn khuôn mặt biến hồng của cô, ánh mắt loạn phiêu, rõ ràng chính là một bộ dạng chột dạ, mau mau thành thật khai ra, gần đây có phải cô đang yêu đương hay không? Bạn trai là thần thánh phương nào?”

Dương Hồng Hồng trừng lớn mắt, cánh môi vô tội mà mở ra, trong lúc nhất thời không biết biện giải như thế nào.

Lucy khoa trương mà lắc đầu thở dài, “Xong rồi, tôi thấy lại có một đồng con trai muốn đau lòng rơi lệ rồi. Không chỉ bên này chúng ta, ngay cả mấy tiên sinh hậu cần mặt đất của hàng không khác đều có chú ý tới cô, không ít người đang hỏi thăm chuyện của cô! Kết quả cô có bạn trai, chẳng phải làm cho những người đó vô cùng đau đớn à?”

“Không..... Không nghiêm trọng như vậy chứ?” Vẻ mặt của Dương Hồng Hồng giật mình.

“Thì nghiêm trọng như vậy đó.” Lucy múc lấy yogurt của cô ấy, liên tục gạt đầu, đột nhiên ép hỏi: “Nói mau! Quen bạn trai đã bao lâu? Đã về nhà chưa? ‘Tính nết’ của anh ta thế nào? Dùng được không? Có cho cậu dùng còn muốn dùng nữa hay không?”

“A?” Dương Hồng Hồng ở trong ba giây ngắn ngủn đỏ bừng đầy mặt, đỏ đến mức muốn bốc khói, ah! Loại vấn đề này..... bảo cô trả lời như thế nào đây?

Cô đỏ mặt, rồi ba chân bốn cẳng thu dọn mặt bàn xong, tránh đi ép hỏi sắc bén của Lucy. “Cái kia..... Ách, thật có lỗi, tôi muốn đi toilet một chút, thật sự rất gấp, hơn nữa tôi còn muốn trang điểm lại, tôi đã ăn luôn son môi rồi, không trang điểm lại không được, một chút là tôi đã đi làm rồi! Bye bye.....”

“Này! May.....”

“Đội lát nữa gấp!” Dương Hồng Hồng dùng đại pháp chạy trốn đào thoát thuận lợi, rất nhanh đã trốn tới toilet cuối hành lang.

Đứng ở trước gương toilet, cô nhìn thấy mình ở trong gương hai mắt trong trẻo, hai má đỏ bừng, có nhiều tâm tình quán ở trong lòng.

Bạn trai..... Cô có phải đang quen bạn trai hay không? Có phải đang yêu đương hay không? Nói thực ra, cô không biết, dù sao có quá nhiều nhân tố không xác định.

Cô yêu Bành Hạo Luân, nhưng trong lòng Bành Hạo Luân nghĩ như thế nào, cô thật sự không rõ ràng lắm.

Mấy ngày hôm trước sau khi cùng với anh “Hòa hảo”, phương thức của anh đối với cô trở lại như trước kia. Anh bề bộn nhiều việc, nhưng hai người gần như mỗi ngày đều gặp mặt, trò chuyện, hơn nữa chỉ cần hai người một chỗ, anh tuyệt đối sẽ quán quít lấy cô, thẳng đến lúc cô tỉnh bị lực tấn, thân hình trần trụi xụi lơ ở trong lòng anh.

Anh là bạn trai của cô sao? Bọn họ đang yêu đương sao? Cô thật sự không xác định.

Nhưng Dương Hồng Hồng không khỏi hoài nghi, ngày đó dường như ba mẹ cũng nhận thấy được chuyện gì, hẳn là đêm đó rõ ràng cô đi xuống lầu thăm bệnh, thăm thế nhưng lại trễ đến như vậy, cho nên mới khiến cho cha mẹ chú ý, hơn nữa cô cảm thấy, bọn họ hình như rất lạc quan.

Ai! Cô cũng không hiểu được nên giải thích như thế nào mới tốt a.....

Đề xuống thờ dài, cô hướng về phía gương son môi lại, mang theo túi trang điểm nhỏ đi ra toilet.

Cái loại cảm giác này thỉnh linh xảy ra, ngực phình lên khó có thể nói rõ gì đó, cô cắn cắn môi, cầm lấy di động giắt ở trước ngực, bị xúc động thúc ép nên cô tìm số điện thoại di động của Bành Hạo Luân, hơn nữa còn gọi đi.

Cô chính là đột nhiên muốn nghe thanh âm của anh, muốn nói chuyện với anh, muốn biết hiện tại anh đang làm cái gì, muốn hỏi anh..... Hỏi anh đêm nay có tới tìm cô hay không?

Sau một giai điệu, di động được tiếp nhận.

“A lô, Bành Hạo Luân.....” Tim cô đập nhanh hơn.

“Cô tìm boss sao? Hiện tại anh ta không rảnh!”

Cốc Y Lệ?! Dương Hồng Hồng không khỏi ngẩn ra, nghe ra thanh âm của đối phương, cô nắm chặt di động, chua chát mà mở miệng, “Anh ấy..... Anh ấy đang họp sao?”

“Ừm.....Anh ta đang nghỉ ngơi!” Hơi dừng một chút, “A? Cô là Hồng Hồng đúng không? Tôi là Cốc Y Lệ đây! Ha ha a, lần trước tôi cùng với boss đi ăn cơm khi đó gặp được cô, sau lại cô ngồi xe bạn trai cô rồi đi, vẫn chưa cơ hội tâm sự với cô, Hồng Hồng, khi nào có rảnh, thì tôi mời cô ăn cơm được không?”

Tiếng cười nhiệt tình của Cốc Y Lệ lại mang theo chút khiêu khích, Dương Hồng Hồng cảm giác được, cô ta có ý đồ đối với Bành Hạo Luân, giống như thề nhất định phải, cũng không biết Bành Hạo Luân có thích Cốc Y Lệ hay không, dùng cách đàn ông thường thức phụ nữ, thì chính là thích loại phụ nữ này.....

Cô không thể tiếp nhận quan hệ nhiều góc, nó rất phức tạp, cực kỳ phức tạp, cũng làm người ta khó chịu, nếu Bành Hạo Luân ở cùng một chỗ với Cốc Y Lệ, cô tuyệt đối không cho phép mình có phát sinh quan hệ với anh.

Miệng đều là mùi vị chua xót, cô miễn cưỡng ổn định tâm tình, thản nhiên nói: “Hi, Y Lệ, tôi chính là Hồng Hồng. Lần trước người lái xe đón tôi không phải là bạn trai tôi, chị hiểu lầm..... Nếu Bành Hạo Luân không rảnh tiếp điện thoại của tôi, không sao, dù sao tôi cũng không có chuyện gì quan trọng, thời gian đi làm của tôi sắp đến rồi, hôm nào có rảnh nói sau.”

Cốc Y Lệ hình như còn muốn nói gì đó, nhưng Dương Hồng Hồng đã không muốn nghe nữa.

Cô cắt đứt trò chuyện, thở sâu một lần nữa sửa sang lại tâm tình, hơn nữa còn chỉnh điện thoại di động thành kiểu rung.

Đứng, trước tiên hãy đi làm thật tốt đi!

Cô quyết định chờ một chút đi tìm Lucy, nói với cô ấy, đêm nay cô muốn cùng mọi người tiến lên miếu không uống trà, nói chuyện thị phi.

Cùng thời gian đó, trong “công ty thiết kế Hạo Hân”, vừa mới mở xong hội nghị thảo luận về thiết kế hai nhãn hiệu hàng hoá, Bành Hạo Luân vừa rời khỏi phòng họp, liền nhận thấy được có chuyện gì là lạ .

A! Anh quên lấy đi động kiểu màn hình cảm ứng đặt ở trên bàn lớn phòng họp!

Anh đi trở về phòng họp, người ở bên trong cũng tản hết rồi, đều tự mình trở lại vị trí công tác, chỉ còn lại có một người.

“Y Lệ, có nhìn thấy điện thoại di động của tôi không?” Bành Hạo Luân vừa hỏi, ánh mắt vừa tìm trên mặt bàn hình bầu dục.

Cốc Y Lệ đem đồ trong tay giao ra, nháy mắt mấy cái rồi cười và nói: “Anh quên mang đi, tôi mới vừa định lấy nó đưa đến văn phòng của anh giao cho anh.”

Bành Hạo Luân tiếp nhận di động, rồi không có nghĩ ngợi cô ta, mà còn cười nói cảm tạ với Cốc Y Lệ.

“Không cần khách khí.” Cốc Y Lệ nhẹ giọng nói, thẳng đến lúc Bành Hạo Luân xoay người rời đi, cô mới thần bí nhếch môi cười trộm.

Trận “Đại chiến” này không dễ đánh đâu nha..... Cô mơ hồ nghĩ.

Trước cơn nóng nảy của boss, như đầu sư tử bị nhốt, trong công ty không ít người đều ăn phải phần thưởng của anh ta. Mấy ngày nay tình trạng lại chuyển biến thật lớn, cả người như tắm gió xuân, sáng láng sáng suốt, lại nhớ tới boss “bản bình thường”..... nguyên nhân hết thấy đều từ trên người một cô gái, đúng không?

Cốc Y Lệ cảm thấy có chút không cam tâm, nhưng nhớ tới gương mặt đáng yêu kia của Dương Hồng Hồng, rồi lại nghĩ tới trận cảm xúc nóng nảy này của Bành Hạo Luân, trong mắt căn bản chỉ có một người là Dương Hồng Hồng, tuy rằng anh ta luôn nói Dương Hồng Hồng chỉ là cô em gái hàng xóm, chưa bao giờ thừa nhận cảm tình với cô ấy, nhưng sự thật đã rõ ràng -- boss cùng em gái cạnh nhà anh ta đang yêu đương, ngày ngốc rơi vào bẽ tình, lại còn không biết.....

Cốc Y Lệ quyết định không muốn làm vai phụ của bọn họ nữa, nhưng cho dù muốn rời, cũng phải gây sóng gió nho nhỏ một chút, như vậy mới có khả năng bình ổn nội tâm không cam lòng của cô.....

Bành Hạo Luân một giờ sau mới nhìn đến trong di động “Đã nhận điện thoại”, thấy có điện thoại của Dương Hồng Hồng.

Anh vốn đột nhiên muốn nghe thanh âm của cô, muốn trò chuyện với cô, muốn hỏi cô đêm nay có thể ở cùng anh hay không, nhưng gậy điện thoại của cô, vang lên một chút rồi sau đó tiến vào giọng nói hộp thư, vốn nghĩ rằng có khả năng cô đang bận làm việc, nhất thời không thể tiếp điện thoại của anh, nhưng sau vài lần gọi, kết quả vẫn là giống nhau, cả một buổi đều không có đáp lại.

Anh cảm thấy chán nản, cùng lúc cũng hiểu được mình giống tên đại ngốc, nghe không được thanh âm của cô lại làm cho anh cảm thấy tâm hoảng ý loạn, thật sự rất ngốc.

Cười cười khổ sở, đang muốn ném di động qua để chuyên tâm công tác, cũng không chú ý mà ấn vào hình ảnh “Đã nhận điện thoại”, nhìn thấy ghi lại đầu tiên mới nhất, hai mắt anh không khỏi trừng lớn, đợi kiểm tra rõ lại thời gian điện tới, thì lại kinh ngạc không thể tin.

Đã có chuyện gì vậy?

Vừa vặn Cốc Y Lệ gõ cửa tiến vào, trong tay đang cầm mô hình sản phẩm một tổ vừa mới thiết kế.

“Đây là chuyện gì?” Anh nhìn không được mà cầm lấy di động gầm nhẹ.

“Cái gì?” Cốc Y Lệ dường như có chút đoán được, giả ngu mà hỏi ngược lại.

“Đây!” Anh vẫy cánh tay.

“Cái đó là di động của boss mà! Làm sao vậy?” Tiếp tục giả vờ vô tội.

“Vừa rồi Hồng Hồng điện tới, sao cô không nói cho tôi biết?” Anh hóa thân thành một con rồng phun hỏa.

Cốc Y Lệ nhún nhún vai. “Hồng Hồng nói anh đang bận nên không muốn làm phiền anh, tôi chỉ là theo dặn dò của cô ấy làm việc thôi! Có sai sao?”

“Cô.....” Bành Hạo Luân muốn mắng người, lại không biết nên mắng cái gì.

“Được rồi, tôi đây đã biết, nếu về sau Hồng Hồng gọi điện thoại đến mà tôi tiếp , tôi nhất định sẽ nói cho boss, vậy được rồi chứ?” Về mặt của cô ra vẻ “Nhìn không ra cái này có cái gì mà giận”, sau đó đem đồ trong tay để lên bàn lớn làm việc của anh. “Như vậy, boss có tâm tình thảo luận công tác không?”

Bành Hạo Luân lúc này chỉ muốn quét lật đồ đạc ở trên bàn. “Không có tâm tình!” Anh rống lên.

Cốc Y Lệ cười duyên, “Không có tâm tình cũng phải thảo luận, cái tròng hợp này khách hàng bên kia theo đuổi rất chắc, boss cũng không phải là không biết, ba ngày sau sẽ cùng khách hàng bên kia làm dự án rồi, không thảo luận không được.” Ha ha ha, thật thoải mái! Đồ cô không chiếm được, cũng không muốn người khác dễ dàng có được.

Bên kia, Bành Hạo Luân đang cố gắng khắc chế tức giận. Hiện tại là thời gian đi làm, anh không muốn tâm tình làm ảnh hưởng đến công tác, nhưng chuyện lại chạm tới Dương Hồng Hồng, hơn nữa cô vẫn không tiếp điện thoại của anh, làm cho trong lòng anh càng không ổn định.

Đáng giận! Vì sao cô không tiếp điện thoại của anh? Đáng giận! Đáng giận!

Cô đang giận anh, phải không? Có phải cô hiểu lầm cái gì hay không?

Bạn đang đọc truyện *Em Gái Dễ Bắt Nạt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 7

Bành Hạo Luân chưa bao giờ biết, chính mình có một ngày cũng sẽ làm ra hành động “Đoạt mệnh liên hoàn call”.

Dương Hồng Hồng vẫn không tiếp điện thoại của anh, tiếng chuông di động vang a vang, cuối cùng luôn là tiến vào giọng nói hộp thư, mặc dù sau đó anh đã cố gắng kiềm chế tính khí để cùng cốc Y Lệ thảo luận xong chuyện công việc, tiếp tục lại call cho Dương Hồng Hồng, vẫn không chiếm được bất kỳ trả lời nào.

Chống được đến lúc tan tầm, anh lại gọi nữa, vẫn là tiến vào giọng nói hộp thư; Cuối cùng thật sự không còn cách nào khác, anh làm bộ như không có việc gì mà gọi điện thoại đến nhà họ Dương, tương đối có kỹ xảo mà hỏi thăm, mới từ trong miệng mẹ Dương Lâm Hương Quân biết được Dương Hồng Hồng có gọi điện thoại về nhà báo, nói là đêm nay sẽ cùng đồng sự lên núi uống trà, đi chơi tối, trễ một chút mới về nhà.

Đồng sự?! Trong đầu anh lập tức liên tưởng đến người đàn ông trước kia đi đón cô tan tầm.

Anh nhớ rõ đối phương là đồng sự đồng kỳ của cô, nghe nói đồng sự đồng kỳ tiến vào bởi vì có cái gọi là “tình cảm cách mạng” làm nền tảng, cảm tình cũng dễ dàng bồi dưỡng nhất.

Đáng ghét! Anh lo lắng e rằng không chỉ nam đồng sự của cô, mà còn có người đàn ông ngày đó lái xe đi đón cô tan tầm. Lúc ấy cô chủ động lên xe người ta, cảm giác là có quen biết với đối phương, anh vẫn không tìm được cơ hội thích hợp hỏi cô về chuyện người đàn ông ngày đó.

Càng nghĩ càng buồn, buồn đến mức không có tâm tình công tác, người miền cường nâng cao tinh thần đem hai văn kiện khẩn cấp xử lý cho xong, những chuyện khác thì anh vứt sang một bên, một mình lái xe đi dạo ở trong khu vực thành phố không có mục đích.

Đã qua thời gian bữa tối, nhưng anh cũng không có đối bụng, trong lòng giống như có một tảng đá lớn đè nặng.

Cuối cùng anh cũng lái xe trở về chỗ ở, người không có lên lầu, mà là đi đến hoa viên trong toà nhà, ngồi ở chỗ âm u, đốt một điếu thuốc lặng lẽ hút.

Anh không rõ ràng lắm đến tận cùng là đã ngồi bao lâu, gần như sắp hút gần hết bao thuốc; Kỳ thật anh không thường hút thuốc, nhưng gần đây mấy lần nghiện hút thuốc là đều là vì Dương Hồng Hồng.

Cười cười khổ sở, anh cúi đầu hơi hơi nheo mắt lại, đang định hút một ngậm thuốc kẹp ở giữa tay sâu hơn, thì đột nhiên một bóng đen mảnh mai đi tới trước mặt.

Anh thoáng ngẩn ra, chậm rãi nâng mặt lên.

“Anh thật sự là..... Không có thuốc nào cứu được!”

Dương Hồng Hồng trừng mắt đầu mẩu thuốc lá đầy đất, hai má phồng lên, quả thực không dám tin. “Hút thuốc ô nhiễm không khí còn chưa tính, còn xả rác bừa bãi, em có thể tổ giác anh với ban quản lý hộ gia đình!”

Bành Hạo Luân không dự đoán được cô sẽ lấy phương thức như vậy xuất hiện, anh theo bản năng chờ ở nơi này “bắt người”, cô lại phát hiện anh trước, hơn nữa còn trực tiếp “giết” đến trước mặt anh, ánh mắt nháy cũng không nháy mà nhìn cô.

Dương Hồng Hồng thấy anh không nói lời nào, còn vẻ mặt thì ngó ra, không khỏi có chút nghi hoặc, giọng điệu theo đó mềm một chút. “Này! Làm sao vậy? Anh không sao chứ? Anh..... A!”

Cô thở nhẹ một tiếng, bởi vì anh đột nhiên ném đi điều thuốc còn thừa, đứng lên ôm chặt cô.

Lực ôm của anh hơi mạnh, gần như muốn nhấc cả người cô lên, giống như là đã cùng với cô chia lìa vài trăm năm rồi vậy, tìm tìm kiếm kiếm, rốt cục cũng tìm được cô vậy.

“Bành Hạo Luân, anh.....” Dương Hồng Hồng nhẹ nhàng thở dài.

Cô vốn đang giận anh, giận suốt một buổi chiều đến cả đêm, di động hiện ra anh điện tới, cô cũng không muốn để ý.

Mà tối nay đi dạo cùng với nhóm đồng sự, cô vốn tưởng rằng mình có thể tạm thời vứt bỏ suy nghĩ, thả lỏng một chút, kết quả cũng không phải là như cô suy nghĩ.

Cô cùng nhóm đồng sự ăn cơm, sẽ nhớ tới anh ăn cơm chưa; Cô cùng nhóm đồng sự uống trà nói chuyện phiếm, sẽ nhớ tới anh hôm nay có uống nhiều cà phê hay không; Cô gặp nhóm tình nhân lên núi du ngoạn, sẽ nghĩ tới không biết ngày nào đó cô mới có thể cùng anh đi ra ngoài du ngoạn, lấy thân phận tình nhân.....

Vừa rồi nhóm đồng sự lái xe đưa cô trở về, khi cô xuyên qua trung đình, đầu tiên là ngửi được một mùi thuốc, nháy mắt nhớ lại chuyện lần trước anh xông vào trong thang máy, tìm chân động, cô nhìn quanh cả trung đình, sau đó tìm được bóng dáng cô độc giấu ở chỗ âm u.

Không biết vì sao, vừa thấy trên vầng trán anh âm u, tim của cô liền mềm, ngực bị đốt, lại có chút muốn khóc, hiện tại được anh dùng sức ôm, buồn bực trong lòng lại không còn nhiều lắm.

“Hồng Hồng.....” Cuối cùng anh cũng phun ra, giọng điệu căng thẳng, có thể là hút quá nhiều thuốc, cũng có thể là vì tâm tình kích động.

“Anh, anh làm sao vậy? Buông ra trước đi!” Dương Hồng Hồng nhẹ nhàng đẩy bờ vai của anh ra, nhưng anh bất động như núi.

Kính nhò! Hiện tại rốt cuộc là tình huống gì?

“Bành Hạo Luân, có người đang nhìn, anh, anh đừng.....” Vừa vặn có hộ gia đình khác trở về, khi đi qua trung đình không khỏi trộm dò xét bọn họ dính vào cùng nhau, hại Hồng Hồng xấu hổ vô cùng, nhưng người đàn ông trước mặt kiên quyết không buông tay, cô không muốn so sức lực với anh, bởi vì nhất định sẽ thất bại, cho nên cô cũng không có chống cự nhiều, trong lòng lặng lẽ thở dài, tùy ý anh ôm.

Một lát sau, Bành Hạo Luân dường như đã hoàn hồn, kéo cô bước đi; Cô cũng không có hỏi nhiều, chỉ đi theo bước chân của anh.

Bàn tay to thô ráp có lực của anh vững vàng nắm cô như cây cỏ mềm mại, dắt cô tiến vào trong thang máy, lại mang cô về chỗ ở lâu năm của anh.

Vừa vào cửa, cô còn chưa kịp cởi giày, cả người đã bị đặt ở trên cửa, nụ hôn nồng nhiệt điên cuồng lập tức áp chế cô, anh vội vàng cùng nhiệt tình mà trước đây chưa từng gặp, từng cái đụng chạm đều giống ở trên người cô châm một trận hỏa, cô bị công kích mà không có lực chống đỡ, suy nghĩ trở nên hỗn loạn không chịu nổi, thân thể thì vô cùng thành thực mà đáp lại anh.

Hơi thở của cô cùng anh hoà vào nhau, tình dục lập tức đốt lên, làm cho cô cũng vội vàng mà kéo quần áo của anh ra, nhiệt tình hôn lại anh, cũng ném được mùi nicotin nhàn nhạt trong miệng anh.

Khát vọng muốn quấn lấy nhau tới quá nhanh, mặc cho ai cũng không có cách ngăn cản, bọn họ từ cửa trước quần lấy đến phòng khách, sau đó cùng ngã xuống thảm trên đất.

Dương Hồng Hồng tóc dài tán loạn, da thịt nóng lên, thân thể ẩm ướt chờ mong được lấp đầy, mười ngón tay xoa lộn xộn tóc đen dày đặc của anh, lưng eo không ngừng đẩy về phía anh.

Một khúc kết hợp rất nhanh tiến đến, Bành Hạo Luân phát ra một tiếng gầm nhẹ, thẳng lưng tiến công, toàn bộ tiến vào ở trong chỗ sâu của cô.

Dương Hồng Hồng nhũ mào kêu nhỏ, không phải bởi vì đau đớn, mà là vách trong ở giữa hai chân non mịn nháy mắt đã bị kích thích, làm cho thân thể cô không nhịn được mà run run. “Hạo Luân, chậm một chút..... Quá nhanh.....”

Cô cảm giác được người đàn ông thả chậm tốc độ, nhưng dường như hoàn toàn không có khả năng chậm lại, bởi vì cô cũng vội vàng đáp lại hoàn toàn anh muốn.

Cô theo động tác của anh mà làm, theo thở hổn hển của anh mà rên rỉ, cô cùng anh hòa hợp một thể, dùng tư thái thân mật nhất biến thành trẻ sinh đôi kết hợp, dục vọng của anh trực tiếp nhấn nhủ vào trong lòng cô, làm cho cô tùy theo múa, cùng anh ngã vào trong ái dục đầy màu sắc.

Cao trào tới vừa nhanh lại mãnh liệt, bọn họ ôm chặt lẫn nhau, màu sắc rực rỡ ngàn ngàn vạn vạn nổ tung thành từng mảnh nhỏ, dịch ẩm ẩm ướt ướt đục tiết ra, nhiệt tình bắn nhanh, làm cho thân hình trải qua từng đợt chiến lật, thần trí hút ra.

Phảng phất qua hồi lâu, Dương Hồng Hồng cảm giác chính mình bị ôm ngang, cô lười biếng mở hai tròng mắt lên, thấy Bành Hạo Luân ôm cô dùng bả vai đẩy ra cửa phòng ngủ, đem cô đặt ở trên giường lớn, sau đó đứng dậy bỏ đi quần áo còn ở trên người.

Anh bước lên giường, giúp cô bỏ đi áo đã bị xé đến thất lung cùng với tất chân cùng quần lót đã bị xé rách, làm cho hai người cùng trần trụi, anh lại nằm

xuống ôm cô vào lòng lần nữa, không nói một câu, nhưng ở trong hỗn loạn cô vẫn có thể cảm giác được anh không ngừng hôn xuống cẩn thận.

Nghỉ ngơi trong chốc lát, ý thức của cô dần dần thanh tỉnh, cảm giác người đàn ông ôm cô vẫn không có đi vào giấc ngủ, bởi vì lòng bàn tay nóng hừng hực của anh vẫn đang chậm rãi vuốt ở trên lưng trần của cô.

Cô bật ra một tiếng thở dài, nhớ tới chuyện liên tiếp hôm nay, nhin không được mà hỏi: “Anh gọi điện thoại cho em nhiều như vậy, muốn nói cho em biết chuyện gì sao?”

Nghe được câu hỏi tình tế của cô, Bành Hạo Luân hình như có hơi chần động, lấy ngón cái cùng ngón trỏ nhẹ giữ cằm của cô, nhìn sau hoan ái ánh mắt xinh đẹp còn giữ sương mù, vẻ mặt anh chuyên chú, môi mỏng giật giật, nhưng vẫn còn không tìm được thanh âm của mình.

Dương Hồng Hồng cắn cắn môi dưới, khuôn mặt đỏ hồng, cổ lấy dừng khí nói ra: “Hôm nay khi ở văn phòng sân bay, em đột nhiên rất muốn gọi điện thoại cho anh..... Muốn nói chuyện với anh, bất cứ cái gì cũng được, chỉ cần có thể nghe được thanh âm của anh, em..... sẽ rất vui vẻ.”

Mặt cô đỏ hơn, biểu tình có chút thiếu tự nhiên, nhưng rất đáng yêu.

“Em thừa dịp trước khi đi làm mười phút gọi điện thoại đi động cho anh, nhưng mà không phải anh tiếp, là Y Lệ tiếp Bành Hạo Luân, em nghĩ..... em cảm thấy..... Y Lệ hẳn là rất thích anh, chị ấy có cảm tình với anh, em muốn hỏi, có phải anh cũng có cảm tình với chị ấy hay không? Có phải quyết định ở cùng một chỗ với chị ấy hay không?”

Lời của cô làm cho vẻ mặt của anh càng lúc càng chuyên chú, sau khi câu hỏi cuối cùng được ném ra, ánh mắt của anh trong nháy mắt tròn to, sau đó lông mi khẽ xuống, hai mắt hép lại, tia sáng sắc bén ở đáy mắt lên ra.

Dương Hồng Hồng bị anh nhìn chòng chọc nên lưng có chút run run, cô cố gắng mỉm cười, nhưng nụ cười lại có chút đáng thương. “Em không tiếp điện thoại của anh, một là vì phải bắt đầu làm việc, hai là vì..... trong lòng em thực không thoải mái.” Cô nở nụ cười ngắn ngủi, đôi mắt có tầng hơi nước.

“Đêm nay một đám đồng sự kết bạn đi chơi, em liền đi theo bọn họ, nhưng cả buổi tối em đều tâm thần không yên, vẫn nghĩ chuyện giữa anh và em không thể kéo dài như vậy, em muốn nói rõ với anh.....”

“Anh không chia tay!” Người đàn ông gầm nhẹ mang theo uy hiếp.

“A?” Dương Hồng Hồng ngăn ra, cảm giác bàn tay to đàn ông co rút lại, cái ôm của anh cũng có lực .

“Dương Hồng Hồng,” Anh mang cả họ tên cô kêu ra, ánh mắt thật dã man. “Nếu em giống lần trước muốn đẩy anh ra, anh tuyệt đối đối đối sẽ không đáp ứng , em đừng nghĩ! Anh không chia tay!”

“Em, em không có a.....” Cô cũng không phải muốn chia tay, cô chính là tính cùng với anh ngã bài, nói ra hết mọi chuyện, nên như thế nào thì như thế đó, luôn né tránh sẽ không có tiến triển .

Thanh âm của Bành Hạo Luân đè lại áp ứng của cô, luống cuống nhưng lại nói rõ ràng: ”Y Lệ có thể là có cảm tình với anh, nhưng anh không có cái loại cảm giác này với cô ta..... anh nói, đương nhiên anh thích cô ta, nhưng mức độ gần như là loại quan hệ bạn bè, bởi vì cô ta là một partner làm việc rất tốt, một người có tài hoa, nhà thiết kế chuyên nghiệp rất chủ kiến, cho tới bây giờ anh không xem cô ta như đối tượng kết giao, anh và Y Lệ là bạn bè, cũng là partner công tác, nhưng tuyệt đối không có khả năng trở thành tình nhân, em không hiểu sao?”

Dương Hồng Hồng ngây ngốc nhìn anh, một hồi lâu mới ngáp ngừng hỏi: “Vì sao em nên biết? Còn có, anh nói anh không chia tay, chúng ta lại không có kết giao qua, cũng không phải quan hệ người yêu, nếu như vậy, tại sao nói đến ‘Chia tay’?”

“Dương Hồng Hồng!” Thanh âm của anh giống như là nhảy ra từ kẻ rặng, dường như bị tức không nhẹ.

Dương Hồng Hồng đỏ bừng mặt, cắn chặt cánh môi, quật cường lại có vẻ yếu ớt, Bành Hạo Luân vừa thấy bộ dáng này của cô, thì hai loại cảm giác tức giận cùng thương tiếc ở bên trong tim dâng lên.

Anh đem cô giam cầm ở dưới thân, hơi thở nóng rực phất lên gò má mềm mại của cô, khàn khàn mà phun ra từng chữ một, “Chúng ta không phải người yêu sao? Chúng ta không có đang kết giao sao? Em cũng dám hoài nghi! Anh chưa bao giờ để cho ai đem anh đùa giỡn xoay vòng vòng, chỉ có em mới có bản lĩnh này, nếu chúng ta không phải người yêu, chẳng lẽ chỉ là vì thỏa mãn nhu cầu sinh lý lẫn nhau cho nên mới cùng một chỗ gần gũi sao? Em hy vọng là như thế này sao?”

Hỏi cuối cùng, biểu tình của anh nghiêm khắc, tràn ngập ý cảnh cáo kín đáo, giống như chỉ cần cô dám can đảm nói “đúng”, anh thật sự sẽ tức giận mà vụn gãy cô của cô.

Lệ quang trong mắt của Dương Hồng Hồng lóe ra, cô cũng không muốn khóc, nhưng cô lại không có biện pháp. Cô háp háp cái mũi, rồi liều mạng lắc đầu, vừa khóc vừa nói: “Anh lại không có theo đuổi em, chúng ta..... Chúng ta cũng chỉ là đột nhiên ở cùng một chỗ, ở trên giường luôn vì lẫn nhau mang đến khoái hoạt..... cái gì anh cũng không có đề cập qua, em làm sao biết..... Chúng ta đến tốt cùng có tính là một đôi tình nhân không?”

“Hồng Hồng a.....” Anh đau lòng gọi thấp, bàn tay to đang cầm khuôn mặt nước mắt của cô, ấn xuống vô số nụ hôn, cũng không thể tránh khỏi ném được vị nước mắt của cô, làm cho ngực anh co lại. “Hồng Hồng ngốc, anh là đang theo đuổi em mà, anh.....”

Anh thở dài, khuôn mặt tuần tú cũng đỏ lên. “Được rồi, anh thừa nhận, kinh nghiệm theo đuổi con gái của anh thật sự nghèo, anh nghĩ đến em thích như

vậy.”

“Thích loại nào?” Cô chớp lông mi ẩm ướt, bị nụ hôn của anh hơi trấn an.

Anh hạ giọng, ở bên tai cô nhẹ thờ mê người: “Thích quan hệ nhục dục một chút, thích làm cho thân thể đối phương quen ôm cùng âu yếm trước, sau đó bồi dưỡng ra ăn ý mà người bên ngoài không thể thay thế được.”

Anh lấy hơi thờ âu yếm cô, toàn thân da thịt cô ửng hồng, luồng nhiệt ở trong cơ thể kích động, gần như phát ra rên rỉ.

“Em mới không có.....” Cô biện hộ yếu ớt.

“Phải không?”

Bành Hạo Luân mỉm cười, không tiến thêm một bước chọc rách lời nói dối của cô, chính là nghiêng đầu, làm cho môi hai người đè lên cùng một chỗ, mà cô thì toàn tâm toàn ý mà đáp lại, ngoan ngoãn vì anh mà mở ra đôi môi hồng, cùng với anh trao đổi một cái hôn nồng nhiệt sâu dài.

“Đừng khóc, Hồng Hồng, đừng khóc.” Anh khàn giọng mà thờ dài, quyết định nói hết sự tình. “Còn nhớ rõ trước đó chúng ta ảm ỉ không vui, em nói em muốn tìm người đàn ông khác thử yêu đương một lần không?”

“Ừ!” Cô hơi thờ dốc, gật gật đầu.

Anh vuốt tóc dài của cô, “Khi đó kỳ thật anh đang định nói với em, hy vọng đem quan hệ giữa anh và em nói cho rõ ràng, giải thích cho mình bạch, anh hy vọng có thể chính thức cùng em kết giao, đương nhiên, một khi chuyện kết giao công khai, ba mẹ anh cùng ba mẹ Dương khẳng định sẽ biết, anh chính là muốn cho bọn họ đều biết..... Nhưng mà lần đó em lại xuống tay trước, em nói muốn chấm dứt chuyện giữa hai chúng ta, còn muốn tìm người đàn ông khác yêu đương, ả! Lần đó quả thực anh giận điên rồi, em sẽ không biết anh giận thế nào đâu.”

Trái tim của Dương Hồng Hồng đập loạn thùng thùng, hô hấp trở nên dồn dập, thử vài lần mới thốt ra thanh âm, “Khi đó em..... trong lòng em cũng rất khổ sở, có hoang mang có khó chịu, không biết nên làm cái gì bây giờ..... em nghĩ đến chỉ cần buông tha anh, sau đó đi tìm một người khác bắt đầu một lần nữa, hết thấy sẽ trở về bình thường, nhưng mà không có biện pháp..... em không có biện pháp.....”

“Hồng Hồng, anh thích không có biện pháp của em.” Yết hầu của Bành Hạo Luân giống như nghẹn lại, nuốt như thế nào đều không loại bỏ được phần cảm giác căng thẳng kia, anh lại thờ dài, cam chịu số phận mà mỉm cười.

“Ồ.....” Cô khóc thành tiếng, giờ tay trắng hồng lên nhẹ nhàng đánh bờ vai của anh, “Anh thật đáng ghét, luôn bắt nạt người ta, em từng nghĩ đến em rất chán ghét em.....”

“Không có! Sẽ không.....” Anh vội vàng cãi lại. “Tuyệt đối sẽ không! Anh sao có thể chán ghét em? Hồng Hồng, anh đang đợi em lớn lên mà! Anh thích nhìn em, cũng luôn nhìn em..... Đêm nay em không tiếp điện thoại của anh, anh thật đau lòng.”

“Anh nào có yếu ớt như vậy?”

“Có.” Anh dùng sức gật đầu, vẻ mặt thật tình. “Đàn ông bọn anh tự tôn cùng cảm tình đều rất yếu, động một chút là sẽ bị thương, em muốn thương tổn anh kỳ thật rất đơn giản.”

Dương Hồng Hồng yên lặng, cẩn thận tìm kiếm mặt của anh, trong lòng đẩy ra cảm tình mềm mại lại quen thuộc. “Em không nghĩ phải thương tổn anh.....”

“Thật vậy sao?” Ánh mắt trong suốt của anh xúc động.

“Đương nhiên là thật.”

“Vậy hôn anh.” Anh thấp giọng ra lệnh.

Dương Hồng Hồng nhẹ nhàng run lên, bị tia sáng trong mắt anh hấp dẫn thật sâu, loại mê muội không thể dời tầm mắt.

“Hôn anh, Hồng Hồng.” Lần này trong lời nói hình như có chứa ý khẩn cầu.

Tim của cô bị đánh động, ngay cả linh hồn cũng bị dẫn dụ! Cô thoáng động người hôn lên cái miệng của anh, mới dán lên mà thôi, anh đã vì nhiệt tình của cô mở ra.

Bốn cánh môi quấn lấy nhau, đầu lưỡi chơi đùa lẫn nhau, nhiệt độ ở giữa răng môi truyền lại, kích khởi nóng bỏng càng kinh người hơn.

Đột nhiên, anh ôm cô xoay người, để cho cô ghé vào trên người anh.

Bụng non mềm bằng phẳng của cô chống lên nam tính thô cứng rắn của anh, cảm giác anh đã hoàn toàn cao lên, làn da màu đồng cổ lộ ra màu đỏ sậm, hình dạng hùng tráng kia chứng minh anh lại nhiều hưng phấn.

“Hồng Hồng, hôn anh.....” Thanh âm của anh khàn khàn gần như khó nhận ra, ánh mắt nhìn thẳng.

Cô bỗng nhiên hiểu ánh mắt thần thái cùng giọng điệu cầu xin thương xót kia của anh, anh đang cầu cô, muốn cầu cô dùng môi, lấy tay hôn anh, vuốt ve anh, không chỉ cái miệng của anh, trong ngực anh có thể được cô đối đãi tốt đẹp, cũng cầu cô yêu thương nam tính đang trào của anh, làm cho to lớn nóng bỏng thô cứng rắn kia được an ủi.

Cô đỏ mặt lên, không biết mình có thể làm được hay không; Nhưng mà đối tượng là anh, cô liền nguyện ý thử một lần.

Thở sâu, tay cô lướt qua bụng rắn chắc của anh, lại trượt về phía rậm rạp nam tính kia, cô vừa quan sát vẻ mặt của anh, sau đó nhẹ nhàng cảm nam tính kinh hãi kia.

Trong cổ của Bành Hạo Luân phát ra rên rỉ làm người mặt đỏ, thân hình cao lớn chấn động, khi cô cúi đầu xuống, há mồm thủ ngâm đỉnh rắn chắc của anh, anh phản ứng lại rõ ràng, móng eo thậm chí như bị điện giật co rút chấn động.

“Hong Hong, làm ơn.....” Anh cắn răng hút không khí, cái trán trời lên gân xanh.

Phản ứng chân thật nhất của người đàn ông cổ vũ cho Dương Hồng Hồng thật lớn, làm cho cô hiểu được, thì ra cô cũng có sức lực định đoạt anh, làm cho anh nóng nảy lại bất lực, lại còn khát vọng cô cho.

“Hong Hong, làm ơn.....”

Ánh mắt của anh làm cho cô có loại cảm giác, giống như cô không thuận theo khẩu cầu, anh thực sẽ nổi điên, nhận thức kia tương đương rung động, làm cho toàn thân cô nóng lên theo, giữa nữ tính cũng theo đó không ngừng rung động.

Cô cảm thấy, cánh môi mở rộng ra chút, đầu đè về phía anh, đầu lưỡi của cô liếm đỉnh mẫn cảm kia, nếm được mùi xạ hương của nam tính, giống như có gì đó từ khe nhỏ của đỉnh chảy ra.

Cô động lên, hai tay phối hợp động tác miệng yêu nó, nam tính thật lớn cứng rắn kia giống như chày sắt bọc một lớp da, nhiệt độ kinh người, mạch máu bởi vì cực kỳ phấn khởi mà hiện lên, cô liếm mát, tới tới lui lui lấy đôi môi bao phủ, tay nhỏ bé thì khuấy động từ trên xuống dưới, vuốt ve hai viên thịt kia.

“Ồng trời!” Bành Hạo Luân thở hổn hển mặt đỏ bừng, trong ngực phập phồng kịch liệt, rũ mắt nhìn chăm chăm về mặt cô ngâm của anh.

Toàn thân cô trần trụi, vú tròn xinh đẹp, đầu vú vì kích thích mà vênh lên rõ ràng, như hai quả mâm xôi nhỏ hồng tươi non đáng yêu, cô quỳ gối bên cạnh người anh tư thái xinh đẹp lạ lùng, tóc mềm mại rơi lung tung ở trên đùi cùng phần eo của anh, tay nhỏ bé non mịn cố gắng cọ xát mẫn cảm nhất giữa hai chân anh, mà cánh môi đỏ mọng như hoa hồng cũng rất cố gắng làm cho anh sung sướng.....

Lúc này cô nâng mắt lên nhìn anh, tầm mắt hai người vừa vặn đối diện.

Lúc này bộ dáng anh tuấn của anh giống như ma quỷ, vừa suy yếu lại gợi cảm, cô cảm giác được, dường như của anh đang trở nên lớn hơn nữa ở trong miệng cùng trong tay của cô, càng cứng rắn hơn, mà bên trong đang dần dần không khống chế được, bởi vì thân hình cao lớn kia không thể lại ngoan ngoãn nằm, mà là bắt đầu khởi động móng eo húc lên trên, muốn giúp mình đưa càng nhiều vào trong miệng cô, hưởng thụ khoái cảm mà cô gây ra cho anh.

Dương Hồng Hồng hưng phấn không thôi, mỗi khi cô đưa vào ngâm càng sâu, thì càng nghe được rên rỉ thô khan mà nguyên thủy của anh, khát vọng trong cơ thể cô cũng tăng theo.

Thân thể của anh nóng quá, mồ hôi từ trong lỗ chân lông chảy ra, giữa hai chân co rút lại, cảm thấy một cơn đau đớn quen thuộc. Cô cần anh đến nỗi phản trống rỗng kia, đuổi đi loại thật đau đớn kia. “Bành Hạo Luân, em muốn anh..... em muốn anh ở bên trong em.....”

Cô lớn mật nói ra dục vọng trong lòng, sau đó nhìn chăm chú xuống trần ngập tình dục của anh, thay đổi mà nhảy qua quỳ gối phía trên phần eo của anh, một tay giúp đỡ nam tính đỏ sẫm được cô liếm bóng loáng, đem cổ lực lượng kia chỉ dẫn đến giữa đau đớn của mình, hơi lắc móng làm cho nơi riêng tư của hai người ma sát lẫn nhau vài cái, làm cho đỉnh trưởng lớn kia dính vào ái dịch động tình của cô, cuối cùng, chậm rãi ngồi xuống đối diện với anh.

“Hong Hong..... Trời ạ!”

Chậm rãi trượt vào thân thể cô tư vị tuyệt vời làm cho Bành Hạo Luân ngửa đầu gầm nhẹ, đồng thời Dương Hồng Hồng cũng quát to ra, đây là cô muốn, cô muốn rắn chắc của anh tràn ngập trong cô, muốn cổ lực lượng kinh người kia của anh ở trong chỗ sâu của cô, muốn anh hừng hực vì cô.

“Hạo Luân, em cười anh nhé!” Cô ngồi ở ngang hông anh, hai tay chống lên bụng bằng phẳng của anh, vừa thẹn thùng lại lớn mật, biểu tình có chút nóng lòng muốn thử, nhưng giống như bắt không được chỗ quan trọng.

“Ừ, em cười anh.” Thanh âm của Bành Hạo Luân thô khan, khóe miệng mang ý cười, hai bàn tay to phân ra chế trụ eo của cô, móng eo bắt đầu động lên xuống. “Cười tốt lắm, đừng roi xuống.”

Con “ngựa” ở dưới cô tám phần nhìn không được, không để ý người mới như cô không đủ kinh nghiệm, lại tự động đưa lên; Cô ngồi ở trên người anh, kỳ danh đẹp viết là “cưỡi”, kết quả là bị anh húc đến khàn khàn quát to.

Cô cố gắng đuổi kịp tiết tấu của anh, hơn nữa hai tay của anh hỗ trợ đưa đẩy, sau khi một trận kích thích hỗn loạn qua đi làm cho mắt người ta nổ đom đóm, rốt cục cô cũng có thể cùng anh phối hợp hoàn mỹ.

“Hong Hong, anh không có biện pháp từ từ đến, anh không có biện pháp.....” Anh đột nhiên trở nên cấp bách, một đôi tay đẩy ngã cô, bao phủ lên thân thể của cô, bộ phận sung luôn luôn ở trong cơ thể cô.

Cô thở gấp gấp rên rì, hai chân tự động vòng lấy eo của anh, hai tay dùng sức ôm lấy anh, móng tay ở lưng anh để lại vết cào, “Em không cần anh từ từ đến, Hạo Luân, lại dùng sức một chút, van cầu anh, em muốn anh.....”

Anh nghe theo mệnh lệnh của cô, đè cô nặng, tiến vào cô thật sâu, mỗi một lần va chạm đều mạnh mẽ mà có lực, nơi riêng tư ẩm ướt phát ra tiếng nước cùng với tiếng vang cơ thể phát ra, tiết tấu càng ngày càng gấp, chứng minh dự vọng hai người đã gay cấn, nóng đến mức sắp bốc cháy.

Cao trào tới gần, bọn họ đều đạt tới đỉnh cao nhất.

Cô thét chói tai, khom người kéo căng lên, ở chỗ sâu trong cơ thể đột nhiên xoắn chặt, cuốn lấy anh chặt chẽ, muốn anh buông khí giới đầu hàng. Anh thì thuận theo cổ dự vọng kia, gất gao để ở bên trong cơ thể nhỏ hẹp ẩm ướt của cô phóng xuất ra tất cả nhiệt tình.

Lần này là một lần sung sướng đầm đìa nhất!

Dương Hồng Hồng hỗn loạn mà nâng lên khoe môi, cảm giác sức lực của anh đang chạy ở trong bụng, đánh sâu vào , cô mơ hồ nghĩ; Sau này nói không chừng còn có thể có nhiều sung sướng đầm đìa phát sinh hơn, cô muốn ở cùng một chỗ với anh.....

Bạn đang đọc truyện *Em Gái Dễ Bất Nạt* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 8

Sau khi nói rõ mọi chuyện, trong lòng Dương Hồng Hồng mở ra, thì ra cô thật sự đang cùng Bành Hạo Luân yêu đương, tuy rằng tình yêu của bọn họ cùng hình thức bình thường không giống nhau, nhưng mà phát triển đến bây giờ, cô thực vui vẻ.

Càng làm cho cô vui vẻ là, lúc này cô thật sự có cảm giác được theo đuổi --

Bành Hạo Luân bắt đầu đặt hoa tặng cho cô.

Lần đầu tiên lúc cô ở văn phòng sân bay nghe được em trai của cửa hàng bán hoa hô lớn :“Hoa của Dương Hồng Hồng tiểu thư, mời ký nhận!”, thì cô cực kỳ mê hoặc, sau lại nhận được một bó hoa bách hợp lớn, nhìn thấy tám cạc nhỏ đặt ở trên hoa, sau khi biết là bút tích của ai, cô vừa kinh hãi vừa vui vẻ, kết quả toàn bộ buổi chiều cô lọt vào “Bao vây tiểu trư” của nhiều nữ đồng sự, liều mạng ép hỏi cô đối phương đến tốt cùng là ai.

“May, không phải cô nói cô không có bạn trai sao? Tôi còn muốn giúp cô an bài hoạt động quan hệ hữu nghị a! Nếu cô là danh hoa có chủ, không phải bên này của tôi thiếu một người sao? Thực đau đầu a!”

“May, lần trước không phải cô có gặp qua anh họ đẹp trai của tôi sao? Anh họ tôi nói anh ấy muốn số điện thoại của cô, bởi vì anh ấy muốn mời cô ăn cơm, anh họ tôi rất ưu tú, cô suy nghĩ một chút, quen biết nhiều đàn ông có lợi cho thể xác và tinh thần nha! Bên ngoài cô tốt còn rất nhiều, không nên chỉ yêu một cây a!”

“May, tôi biết có người theo đuổi cảm giác tốt lắm, nhưng đàn ông chỉ tặng hoa không được, phải tặng mạnh tay một chút, chờ xác định đối phương đủ lực, của cải đầy đủ, cô lại quyết định nha! Hiện tại thì tạm thời treo khẩu vị của anh ta, đừng để anh ta thực hiện được , biết không?”

Nhóm nữ đồng sự mồm năm miệng mười mà cung cấp ý kiến yêu đương, giải thích rất thú vị, có chút ý kiến rất bảo vệ, Dương Hồng Hồng luôn ngoan ngoãn nghe, sau đó tứ lạng bạt thiên cân mà ứng phó.

Các cô ấy nói cô đều biết nói, nhưng giữa Bành Hạo Luân và cô căn bản không thể dùng thái độ phương thức bình thường suy nghĩ, hay hoặc là..... tất cả suy nghĩ đều là dư thừa .

Cha mẹ hai bên của bọn họ là hàng xóm tốt nhiều năm, hai người từ rất nhỏ đã quen biết nhau, anh luôn luôn ức hiếp cô, lại ở rất nhiều thời điểm cô cần giúp đỡ thì xuất hiện hợp thời.

Sau lại, cô mơ mơ màng màng mà cùng anh phát sinh quan hệ thân mật, thật sự là một bước ngoặt, làm cho cảm giác của cô đối với anh nổi lên biến hóa kỳ diệu, trong đó trộn lẫn ngọt ngào, chua xót, nghi kỵ, ghen tị..... Quả thực hết thảy hi nộ ái ố đều ném trái, mặc kệ là cảm tình cùng thân thể, cô đã sớm để cho anh được như ý, như thiêu thân lao đầu vào lửa, anh đối với cô tràn ngập lực hấp dẫn, làm đầu óc cô choáng váng, sao còn có thể suy nghĩ nhiều?

Lúc này, ngoại trừ anh tặng hoa, còn có thể hẹn hò với cô.

Sau khi tan tầm hoặc ngày nghỉ bọn họ sẽ hẹn hò đi ra ngoài dạo chơi; anh sẽ mang cô đi Ma Thiên Luân, lên tới đỉnh cao nhất, cảnh đêm xinh đẹp rực rỡ, ở cái thời khắc kia anh sẽ ôm cô vào lòng, hôn cô thật sâu.

Nếu có nhiều thời gian, anh sẽ lái xe chở cô đi chơi, đi hóng gió ở bờ biển Bắc Hải, ở trong quán cà phê mê người ở bờ biển uống cà phê, ăn bánh muffin, sau đó lại tay trong tay tản bộ dọc theo bờ cát.

Đương nhiên, bọn họ cũng thích trốn vào trong chỗ ở của anh, anh sẽ dùng các loại phương thức yêu cô, quấn lấy cô, có khi kịch liệt như núi lửa bùng nổ, có khi thì cọ xát lẫn nhau, hôn mỗi một tác ở khắp trên người cô.

Tình yêu sẽ làm người ta trở nên ngu ngốc đần độn, gần đây cô phát hiện chính mình sẽ thường ngây ngô cười không lý do, ngực căng đầy ngọt ngào.

“May, lời tôi vừa rồi nói, rốt cuộc cô có nghe hay không?”

Cảm giác có người lắc lắc tay cô, Dương Hồng Hồng rốt cục cũng lấy lại tinh thần, chống lại cặp mắt mèo xinh đẹp kia của đồng sự Lucy, lúc này cặp mắt kia mang theo ý cầu xin kín đáo, có ý muốn dao động cô.

Dương Hồng Hồng lắc đầu, “Không được, tôi thật sự không muốn đi, giọng hát của tôi không tốt lắm, đi ktv cũng chỉ ăn, uống mà thôi, nào dám ca hát hại những người khác?”

Lucy là “nữ vương hoạt động” trong văn phòng hậu cần mặt đất, thường thường là ba ngày một bữa ăn nhỏ, năm ngày một quan hệ hữu nghị lớn, lần này cô ta làm một cái quan hệ hữu nghị năm đối năm, năm cô gái, con trai bên kia cũng năm, vừa vặn có thể ghép thành đôi nói chuyện phiếm mà không có người bị bỏ quên, nhưng lại chọn địa điểm ở trong ktv, muốn mượn ca hát vui chơi để làm nóng không khí, Dương Hồng Hồng vốn là thành viên thứ nhất danh sách con gái, nhưng trước mặt tình trạng hình như có chút khó giải quyết.

Dương Hồng Hồng thờ dài, “Lại nói, tôi có người kết giao rồi.”

Lucy chưa từ bỏ ý định cầu xin: “Tôi nghĩ đến cô không có bạn trai, ít nhất không có bạn trai cố định, cho nên mới liệt cô vào trong danh sách; bây giờ cô mới nói không được, nhưng mà tôi cũng đã hẹn với các anh chàng bên kia rồi, cô không đến, bên này tôi thiếu một cô gái làm sao bây giờ? May, cô hãy nghe tôi nói, năm anh chàng kia đều là kỹ sư quốc tịch Mi vừa trở về nước, hơn nữa bên ngoài cũng không tệ, tuy rằng cô đã cùng người khác kết giao, nhưng vẫn có thể vụng trộm đi ra ngoài ‘thông khí’ một chút nha! Như vậy lại không phạm pháp.”

Đương nhiên không phạm pháp, nhưng Dương Hồng Hồng chính là cảm thấy làm như vậy rất có lỗi với Bành Hạo Luân, trong lòng của mình cũng áy náy.

“Cô đến đi! Đừng làm tổn thương tim của tôi, May, cô đáng yêu nhất mềm lòng nhất, cô đến đi! Không cần thả chim bồ câu nữa --” Lucy giống miếng kẹo da trâu dính ở trên lưng cô, coi như hạ quyết tâm, nếu cô không đáp ứng, quyết không để cho cô trở lại vị trí công tác.

“Lucy, chúng ta nên rời khỏi phòng nghỉ rồi, nếu không đến quầy bên ngoài hỗ trợ, sẽ bị kim quang của chủ nhiệm chiếu lấp lánh!” Dương Hồng Hồng muốn đứng dậy, nhưng Lucy thật sự có đủ khó chơi, làm thế nào cũng không buông tay.

“Làm ơn đi, bạn yêu, van cầu cô mà --”

Không có biện pháp hai vai của Dương Hồng Hồng sụp xuống, bất đắc dĩ mà thờ dài, “Được rồi, tôi đi!”

“Ya!” Lucy vui vẻ nhảy dựng lên, còn ở trên gương mặt của Dương Hồng Hồng hôn một cái, “Cảm ơn! Cảm ơn! Tôi cam đoan, năm anh chàng kia đều là tình anh trong tình anh, cô nhất định sẽ thích!”

Dương Hồng Hồng cười khổ mà lắc lắc đầu, cô không cần mấy người đàn ông này, bởi vì trong lòng cô đã có một người tốt nhất, tình nhân anh tuấn nhất cũng nhiệt tình nhất, người kia gây cho cô thể nghiệm trước nay chưa có, làm cho cô nếm được tư vị tình yêu, cũng lĩnh hội được dục vọng chân thật.

Phía bên này đã hoàn thành nhiệm vụ, kết quả khiến Lucy vừa lòng giống như con bướm hoa vui vẻ bay ra khỏi phòng nghỉ nhỏ, đi đường thậm chí còn uốn éo cái mông, biểu hiện tâm tình của cô thật là vui vẻ.

Dương Hồng Hồng cũng đi theo ra ngoài, nhưng thật sự không có biện pháp có tâm tình thoải mái cùng chờ mong cái gì, ngược lại cô buồn rầu nhỏ nhỏ, không hiểu được nếu như chuyện này bị Bành Hạo Luân biết được, kết quả sẽ là như thế nào?

Anh sẽ tức giận sao? Ừ..... Chắc chắn rồi.

Anh sẽ ghen sao? Ừ..... Vấn đề này.....

Được rồi, cô thừa nhận, cô hy vọng anh sẽ ghen, nếu anh không ăn giấm, vậy cô có thể sẽ không có thú vị gì!

Ai, mặc kệ đi, chuyện cho tới bây giờ chỉ có thể kiên trì chống đỡ đi qua, đi từng bước tính từng bước .

Bành Hạo Luân khi Dương Hồng Hồng tan tầm thì gọi đi động qua cho cô, cô nói với anh, đêm nay sẽ cùng mấy nữ đồng sự đi ăn cơm nói chuyện phiếm, trễ một chút mới về nhà.

“Cho nên nói, chúng ta không thể cùng nhau ăn bữa tối?” Thanh âm của anh nghe có vài phần thất vọng.

“Ừ.....” Dương Hồng Hồng nhin xuống thờ dài, cảm thấy có chút chột dạ, kỳ thật cô cũng không có nói dối, chính là không nói rõ ràng mà thôi, cô quả thật cùng mấy nữ đồng sự đi chơi, chính là nơi chơi đùa sẽ có mấy người con trai gia nhập vào nhóm nhỏ của các cô.

Nhấp nhấp môi, cô vui vẻ hỏi: “Hôm nay không phải anh cũng muốn ở lại công ty tăng ca sao?”

“Đúng vậy, nhưng anh vốn muốn mang em đi ăn cơm ở quán Nhật Bản, đưa em về nhà sau sẽ trở về công ty tiếp tục làm việc.” Giọng nam dễ nghe rõ ràng có chút cô đơn, dường như cố ý làm cho Dương Hồng Hồng cảm thấy đặc tội.

Nếu anh thực sự có ý đồ này, quả thật anh đã thành công, bởi vì cảm giác chột dạ của cô trở nên nghiêm trọng hơn.

“Anh..... anh không cần bận rộn quá, thời điểm nên nghỉ ngơi thì phải nghỉ ngơi nha!” Cô thấp giọng dằn dò.

Di động bên kia truyền đến một trận cười khẽ, giọng điệu của Bành Hạo Luân mệt mỏi, “Hong Hong, quan tâm anh như vậy? Là sợ anh nghỉ ngơi không đủ, khiến cho mình quá mệt mỏi, sẽ không còn sức lực ôm em ở trên giường đùa giỡn sao?”

Rống – cái anh này!

“Em, em không thèm nghe anh nói nữa!” Mặt cô đỏ ửng, tim đập bởi vì lời nói nhẹ nhàng đùa giỡn của anh mà tăng tốc, tức giận rồi cười. “Bành Hạo Luân, đồng sự đang thúc giục em, em phải đi rồi.”

“Hong Hong.....”

“Hử?”

“Chơi vui về đi! Tối nay nhớ gọi cho anh, anh đi đón em.” Anh dịu dàng nói, cuối cùng bỏ lại một câu, “Hong Hong, anh nhớ em”

“A? Nhưng mà chúng ta..... buổi sáng chúng ta vừa mới tách rời mà!”

“Có biện pháp gì đây?” Anh vô lại mà nói: “Anh chính là nhớ em mà!”

Hoàn • toàn • không • có • lực • chống • đỡ!

Dương Hồng Hồng tim đập nhanh hơn trong nháy mắt phá vỡ, thân thể phốt qua một chút run rẩy nóng rực, vô cùng sung sướng, rung động không thôi, đỉnh đầu cô làm sao còn chưa có nóng đến bốc khói? Ngay cả chính cô cũng cảm thấy lạ lùng!

Làm sao bây giờ? Người đàn ông của cô sao lại hấp dẫn người như vậy? Cô nên làm cái gì mới được đây?

Cuộc trò chuyện kia đã cắt đứt, Dương Hồng Hồng vẫn đặt điện thoại di động ở bên tai, môi trắng mịn toát ra nụ cười ngớ ngẩn, đắm chìm ở trong điệu dàng vui thích.

“May, cô đã thay đồng phục chưa? Mọi người đều đang đợi cô đó!” Ở bên ngoài gian phòng thay quần áo nữ truyền đến tiếng ồn ào của Lucy.

Dương Hồng Hồng hoàn hồn lại, nhận mệnh nhét đồng phục đã thay vào trong túi lớn, sau đó bỏ vào tủ đồ của mình rồi đóng lại. “Được rồi, lập tức đi ra ngoài đây!”

Cô kỳ thật rất hối hận, thực không nên mềm lòng đáp ứng yêu cầu của Lucy, giờ này khắc này cô rất muốn chạy vội đến trong lòng người đàn ông có thể dễ dàng đảo loạn trái tim cô, ôm chặt lấy anh, cùng anh ở một chỗ.....

Buổi tối mười giờ, trong ktv ca hát náo nhiệt.

Di động của Dương Hồng Hồng vang lên, cô liếc mắt nhìn biểu hiện dãy số điện thoại, cầm lấy di động chạy ra ngoài hành lang ghế lô rồi mới nhận nghe, “Hạo Luân.....”

Thanh âm hơi trầm thấp của Bành Hạo Luân mang ý cười, bận rộn cả ngày, rốt cục cũng cảm thấy có thể thả lỏng một chút. “Hong Hong, hiện tại anh đang muốn rời khỏi công ty, em ở nơi nào? Anh đi qua tìm em được không?”

“Anh về nhà nghỉ ngơi trước đi, chút nữa em tự mình đáp tàu điện ngầm trở về, anh không cần đi tới đón em.” Cô liếc mắt di động, quyết định nửa giờ sẽ tìm cơ hội thoát thân, đêm nay năm anh chàng kia cũng không tệ, nhưng cô tình nhân trong mắt ra Tây Thi, xem ra nhìn lại vẫn là yêu một người thích bắt nạt cô nhất!

Đáp ứng Lucy đến sung nhân số, đợi đến trễ như thế xem như đã nể mặt rồi, nếu tiếp tục đợi nữa, cô cảm giác tội ác sẽ càng sâu hơn, cảm giác giống như cô đang phản bội vậy, ai.....

Cô nắm chặt di động còn muốn nói chuyện, thì của ghế lô phía sau đột nhiên mở ra, bên trong vang lên thanh âm ca hát rõ ràng, hai người trong năm anh chàng đó cùng nhau đi ra, thiếu chút nữa là đã đụng vào cô ở phía trước, người đàn ông kia nhanh chóng đỡ lấy khuỷu tay cô.

“A, thực xin lỗi, May, không có việc gì chứ?”

“Không có việc gì..... Tôi không sao.”

“Chúng tôi muốn đi ra ngoài hút thuốc, cô không ngại chứ?” Ngươi đàn ông nhả nhặn mỉm cười với cô.

Nếu cô nói để ý, bọn họ sẽ không hút sao? Dương Hồng Hồng cười khẽ nghĩ, lại lễ phép mà gật đầu, “Xin cứ tự nhiên, tôi tuyệt không để ý.”

Nhìn bọn họ rời khỏi, cô đột nhiên phát hiện cuộc nói chuyện trong di động đang trở nên im ắng, cẩn thận nghe, nhưng lại nghe được tiếng hít thở hơi ồ khà, còn mang chút đè nén.

Không xong! Trong lòng cô kêu to không ổn, thật sự không tốt rồi!

“Hạo Luân.....” Cô thừ lên tiếng gọi.

“Hiện tại em ở nơi nào?” Tiếng nói cứng rắn không mang theo chút cảm tình.

“Em có thể giải thích, anh hãy nghe em nói, em.....”

“Hiện tại em ở nơi nào?” Bành Hạo Luân hỏi lại một lần, cắt đứt lời của cô.

Dương Hồng Hồng thật sự đau đầu, nhưng mà không có biện pháp, đành phải ngoan ngoãn cung khai, “Em ở trong ktv.”

“Ở chỗ nào?”

Lần lượt ép hỏi, cô lúng túng mà nói ra tên quán cùng vị trí.

Ngữ điệu của Bành Hạo Luân cứng nhắc nói: “Hai mươi phút sau anh đến, em không ngại chứ?”

“Ách.....” Không đợi cô trả lời, cuộc nói chuyện đã bị chặt đứt, Dương Hồng Hồng ngốc mà nhìn chăm chăm vào di động của mình, trong đầu còn có chút mơ màng.

“May, sao nói di động lâu như vậy? Tôi đã chọn ca khúc giúp cô rồi, cô mau tới hát đi!” Lucy đi ra tìm cô.

Cô còn có tâm tình ca hát sao? Cô cũng sắp bị lột da rồi!

Hai vai của Dương Hồng Hồng sụp xuống, thật muốn đào cái động đem mình chôn xuống.

Bành Hạo Luân xuất hiện mang đến rung động không nhỏ cho mọi người.

Dương Hồng Hồng đương nhiên không cần phải nói, chột dạ lại áy náy, giống như yêu đương vụng trộm bị chồng phát hiện, tuy rằng loại cảm giác này vớ vẩn, nhưng cô chính là không có biện pháp cây ngay không sợ chết đứng.

Lucy cùng nhóm nữ đồng sự của cô nhìn thấy Bành Hạo Luân, ánh mắt mỗi người đều lâm vào sáng ngời, bề ngoài của anh anh tuấn cao ngất, tự mình kinh doanh công ty thiết kế đã lâu, anh giờ tay nhắc chân đều phát ra một loại khí thế quả quyết của người quyết định, hơn nữa..... Dương Hồng Hồng thật hoài nghi, anh vốn là đang cố ý “phóng điện”.

Khi nói chuyện cùng nhóm nữ đồng sự của cô, thì anh tươi cười sang sảng, vẻ mặt dịu dàng, hơn nữa lời nói có cảm giác hài hước, hai ba cái liên thắng được ưu ái của các cô gái ở đây, thậm chí Lucy còn vụng trộm làm ra dấy ngón tay cái với cô, tỏ vẻ cô chọn “Kim quý tể” này quả thật là hàng thượng đẳng, chọn tốt đó!

Nhưng mà, Dương Hồng Hồng chỉ có thể cười khổ ở trong lòng.

Về phần nhóm đàn ông ở đây, vốn có hai người rất có cảm tình với Dương Hồng Hồng, nay nhìn thấy bạn trai người ta đến hiện trường “giết”, trong lòng không khỏi cảm thấy thất vọng.

Dương Hồng Hồng vốn tưởng rằng Bành Hạo Luân là tới đón cô về, không nghĩ tới anh còn đợi thêm chừng một giờ nữa.

Anh không chọn ca hát, cũng không có ăn cái gì, chỉ ngồi ở bên người cô thoải mái ứng phó câu hỏi của Lucy cùng đám nữ đồng sự của cô, sau đó hào phóng tự nhiên mà cùng đám đàn ông ở chỗ này tán gẫu một ít chủ đề an toàn.

Anh bình thân ung dung, nhưng động tác tứ chi khá ái muội, động một chút liền cúi đầu hôn mặt của cô, hoặc lấy tay thân mật vuốt tóc của cô, nếu không thì bất cô như cây cỏ mềm mại, giống như đang chơi đùa ngón tay mảnh khảnh của cô.

Dương Hồng Hồng sau đó biết liền, nguyên nhân anh ở lại nơi đó kỳ thật rất đơn giản, muốn đối với mọi người biểu thị công khai “chủ quyền” của anh, nói rõ cô đã là danh hoa có chủ -- cô là của anh!

Cô là của anh

Nói thật, trong lòng Dương Hồng Hồng vẫn có chút cao hứng, ngọt ngào ấm áp, nhưng nghĩ đến chờ khi hai người ở một chỗ, cô không biết phải đối mặt với tức giận của anh, tâm vẫn sẽ phát run.

Ai..... Cô cũng không thể làm bộ thân thể không thoải mái, lừa dối đi qua được?

Nhưng mà nên đến thì sẽ đến, hơn mười một giờ, cô ngồi xe anh về nhà, tiến vào ngồi xuống trong xe hơi màu bạc kia, không khí toàn bộ thay đổi.

Anh vừa mới đối mặt người khác chuyện trò vui vẻ toàn bộ thu lại, khuôn mặt tuấn tú sa sầm, vẻ mặt có chút lãnh đạm.

Dương Hồng Hồng cắn cánh môi có chút không biết làm sao, rũ lông mi trộm liếc anh, trong lúc nhất thời tìm không được lời nói đánh vỡ cục diện bế tắc. “Hạo Luân, em.....”

“Cài dây an toàn lên.” Anh đột nhiên ra lệnh.

“A? À! Được.....” Cô ngây ngốc, phản ứng có chút chậm chạp, đợi lát nữa vậy, cô vội vàng cài dây an toàn lên.

Bánh Hạo Luân cầm tay lái, mặt nghiêng thoát nhìn rất nghiêm túc lại rất chuyên chú, trái tim của Dương Hồng Hồng nhảy thình thình, toàn thân cũng nóng nóng, cũng không dám mở miệng nói cái gì, kết quả hai người cứ như vậy trên đường không nói gì trở lại hoa viên cao ốc.

Dương Hồng Hồng uể oải, bởi vì..... cô vốn tưởng rằng cô sẽ cùng với anh trở về chỗ ở lâu năm, sau đó cô có thể vùi vào bên người anh, chậm rãi đem sự tình hôm nay nói cho rõ ràng, giải thích cho mình bạch, nhưng mà hiển nhiên anh đang tức giận, giận đến nỗi đêm nay không muốn nhìn thấy cô.....

Khi thang máy lên tới lầu năm, anh đi thẳng ra ngoài, thậm chí cũng không thèm nhìn và liếc mắt cô một cái.

Dương Hồng Hồng vốn định kêu anh, nhưng thanh âm ở cổ họng bị nghẹn lại, cửa thang máy chậm rãi đóng lại ở trước mặt cô, tiếp tục mang cô lên lầu bảy.

Không có tâm tình mà về đến nhà, cha mẹ luôn luôn ngủ sớm, để lại một ngọn đèn nhỏ lơ mờ ở chỗ cửa trước cho cô.

Cô thay dép lê trong nhà đi trở về phòng của mình, hết thảy thao tác như là máy móc, cô buông túi xuống bắt đầu đứng trước gương tháo trang sức, sau đó cởi quần áo, tắm rửa, gội đầu, làm bảo dưỡng căn bản, cuối cùng là thay áo ngủ, dùng máy sấy thổi khô tóc.

Sau khi rút đầu cắm máy sấy, cô lẳng lặng ngồi trước bàn trang điểm, cũng không phải ngắm người, mà là cảm thấy ngực là lạ, có gì đó vẫn chưa trở về vị trí cũ, làm cho cô cảm giác không ổn định, thực không nổi.

Có ai có thể khiến cho cô tâm thần không yên như vậy?

Trừ bỏ người đàn ông dưới lầu, thì còn có thể là ai?

Cô không muốn cãi nhau với Bánh Hạo Luân. À, cái này không phải là cãi nhau, mà là chiến tranh lạnh, cô chịu không nổi chiến tranh lạnh với anh, hơn nữa cô biết mình thiếu anh một lời giải thích.

Anh không đến tìm cô, thì cô có thể chủ động xuất kích?

Tâm động không bằng lập tức hành động, cô bỏ lược lại rồi đứng lên, ngay cả chìa khóa cũng không lấy mà ra cửa, đáp thang máy đi xuống lầu năm, đưa tay ấn chuông điện nhà anh.

Cô không chờ lâu, cửa liền mở ra, Bánh Hạo Luân vây quanh bên hông một cái khăn lông lớn, lồng ngực trần trụi, sợi tóc hơi ướt, thoát nhìn cũng là vừa tắm rửa xong.

Anh thấy bộ dáng của cô mái tóc xoã tung, khuôn mặt đỏ hồng mềm mại, hơn nữa chỉ mặc áo ngủ, hai mắt không khỏi híp lại.

“Có việc gì sao?” Ngữ khí của anh lãnh đạm.

Dương Hồng Hồng không tự chủ mà quan sát lồng ngực của anh, hai gò má ửng đỏ, yết hầu đột nhiên trở nên khô.

Dương Hồng Hồng, mày là đến giải thích cùng xin lỗi mà, đừng có giống như sắc nữ được không! Cô ở trong lòng mắng chính mình.

“Em, em chuyện kia.....” Cô nuốt nước miếng, đôi mắt kéo lên trên, nhìn thẳng đôi mắt bí hiểm của anh, cũng bất buộc chính mình không được lùi bước. “Bánh Hạo Luân, thật xin lỗi, em không phải có ý lừa gạt anh..... Lucy đồng sự trong văn phòng hậu cần mặt đất làm một cuộc quan hệ hữu nghị năm với năm ở ktv, cô ấy nói nếu em không đi, bên con gái sẽ thiếu một người, cô ấy vẫn quán quít lấy em muốn em đáp ứng, em có cự tuyệt cô ấy, hơn nữa..... Hơn nữa cô ấy cũng biết em có bạn trai, em chỉ đi để bỏ sung nhân số.....”

Bánh Hạo Luân nghiêng người dựa ở cạnh cửa, cũng không tính mời cô đi vào, chỉ là nhìn chăm chăm khuôn mặt nhỏ nhắn căng thẳng của cô.

Dương Hồng Hồng theo bản năng cắn cánh môi, thờ sâu rồi lại nói: “Em biết anh sẽ không vui, cho nên không dám nói cho anh biết, cũng biết nếu ngay từ đầu anh biết được, nhất định sẽ không để cho em đi, nhưng mà em đã đáp ứng Lucy, bình thường ở công ty cô ấy rất quan tâm em, em..... em cảm

thấy em có thể giúp được, cho nên cuối cùng đã nói được rồi.....”

Cô dừng một chút, hồi hộp mà cắn môi, “Em không phải cố ý muốn lừa gạt anh, cũng không tính cùng các người đàn ông này phát triển quan hệ nam nữ, nhưng anh giận em như vậy, em có thể hiểu..... Thật sự rất xin lỗi! Em xuống dưới này chính là muốn giải thích rõ ràng với anh, nhưng nếu anh vẫn còn giận, chúng ta..... Chúng ta cứ tạm thời như vậy đi, đợi cho anh hết giận, anh lại nói cho em biết, được không?”

Biểu tình của anh có chút mềm đi, nhưng vẫn lạnh lùng. Sau một lúc, rốt cục anh mới mở miệng vàng, “Nếu anh vẫn còn chưa hết giận? Làm sao bây giờ?”

Dương Hồng Hồng giật mình, hốc mắt đột nhiên nóng nóng, trong lòng rất khó chịu.

Cô miễn cưỡng ổn định thanh âm, khẽ mỉm cười. “Em đành phải chờ vậy.”

Ánh mắt của anh sâu sắc, lại mỉm môi không nói.

Cô ở trong lòng thở dài, cũng không biết nên làm như thế nào mới có thể đánh vỡ cục diện bế tắc này, đành phải làm trước vậy.

“Cứ như vậy đi..... Tóm lại em thật xin lỗi..... trể rồi, ngủ ngon.” Cô xoay người bỏ đi, thang máy vẫn đứng ở lầu năm, cô nhấn một cái, cửa lập tức mở ra, cô bước nhanh vào, rất sợ nước mắt sẽ không nhịn được.

Trở lại lầu bảy, cô mới bỗng dưng nghĩ đến, vừa rồi đi ra cũng không có mang chìa khóa.

Ba mẹ đều ngủ, cô thật sự không muốn đánh thức bọn họ, hơn nữa, hiện tại tâm tình của cô thật không tốt, phải nói là xấu đến đáy cốc, nghĩ một chút, bị nhốt ở ngoài cửa đường như cũng không phải là chuyện gì lớn lắm

Thở dài, cô ngồi xồm xuống dựa vào vách tường, cuộn mình lại, cảm giác ở trên đầu gối.

Khóc một chút có thể đỡ hơn hay không?

Trong đầu cô mới thoáng qua ý niệm này mà thôi, nước mắt cũng đã trượt ra, cô không khóc ra tiếng, chỉ là im lặng rơi lệ.

Đột nhiên, cửa thang máy “Đình” một tiếng mở ra, cô hoảng sợ, ngẩng đầu, nhìn thấy Bành Hạo Luân thân trên trần trụi, chỉ mặc một cái quần ngủ chạy đến, anh nhìn thấy cô ngồi xồm nơi đó, hình như cũng giật mình.

“Em làm gì thế?” Anh bước nhanh tới, trên cao nhìn xuống nhìn chăm chăm mặt của cô, phát hiện cô đang khóc.

“Ách, em, em không làm cái gì.....” Cô áp ứng mà trả lời.

“Em không đi vào mà ngồi xồm nơi này làm gì?” Anh nhíu mày, khẩu khí nghe được đã hết giận.

“Em đã quên mang chìa khóa, ba và mẹ em đều ngủ, em không muốn đánh thức bọn họ.....”

Nghe vậy, vẻ mặt của Bành Hạo Luân căng ra, giống nhau bụng bị đánh trúng một quyền. Anh bình tĩnh mà kéo cô lên, cứng rắn kiên cường mà ra lệnh: “Trở về chỗ của anh.”

“Anh giận em, em cảm thấy..... anh, anh không cần phải miễn cưỡng.....”

“Miễn cưỡng cái gì?”

“Em sợ anh nhìn thấy em có lẽ sẽ tức giận hơn, như vậy chúng ta sẽ rất khó hòa hảo.” Cô lo lắng mà ngập ngừng.

“Dương Hồng Hồng!” Anh gầm nhẹ trừng người, làm cô sợ tới mức thần kinh căng thẳng. “Nếu em không tiến vào nhà của anh, anh mới có thể tức giận hơn! Em giải thích, nói xin lỗi với anh, nghĩ đến sự tình đơn giản như vậy là có thể giải quyết sao? Anh còn chưa phạt em, em đã muốn trốn? Anh dễ dàng đuổi theo người như vậy sao?”

“Nhưng mà anh..... A!” Cô chợt bị ôm sát, thân thể mềm mại dán lên lồng ngực trần trụi của anh.

Cô cảm giác được nhiệt độ thân thể của anh, cũng nhận thấy được nam tính của anh đang cương lên đè ép bụng của cô, nháy mắt tim cô đập nhanh, mặt đỏ bừng, hai chân trở nên không còn sức lực.

“Hạo Luân, anh tính phạt em như thế nào mới vui vẻ?” Cô khàn khàn mà hỏi.

“Em nói xem?” Anh ném lại vấn đề, sau đó kẹp cô trở về địa bàn của mình, chuẩn bị tốt để hoàn toàn “dùng cách xử phạt về thể xác” cô!

Bạn đang đọc truyện *Em Gái Dễ Bắt Nạt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9

Bánh Hạo Luân thừa nhận, đêm nay là anh cố ý làm cho Dương Hồng Hồng khó chịu .

Tuy rằng cô chưa đủ trình độ lừa gạt anh, nhưng cô có điều giấu diếm anh, gạt anh đáp ứng bạn đồng sự tham gia quan hệ hữu nghị, mặc dù là đi sung làm nhân số, trong lòng anh vẫn là rất không thoải mái.

Nhưng mà cô nói đúng, nếu trước đó anh biết chuyện này, nhất định sẽ phản đối không cho cô đi.

Anh không phải muốn hạn chế quyền lợi kết bạn của cô, mà cô đã là “Danh hoa có chủ”, chuyện này nên được làm rõ, nghĩ đến ánh mắt của mấy tên đàn ông đó tràn ngập hứng thú cùng cảm tình với cô, anh liền một bụng hỏa.

Sự thật lẩn lộn ở trong xã hội nhiều năm như vậy, công phu mặt ngoài anh có thể làm được rất khá, đêm nay xuất hiện ở trận hội ái hữu trong ktv kia, anh chuyện trò vui vẻ, tự nhiên hào phóng, mục đích quan trọng nhất đương nhiên là “thị uy” với đám đàn ông này, nói rõ Dương Hồng Hồng là người của anh, ai dám từng bước vượt qua Lôi Trì, cũng đừng trách anh trở mặt!

Về phương diện khác, anh cũng muốn ở trước mặt đồng sự cô lưu lại ấn tượng hoàn mỹ, hy vọng mấy cô gái này sau này tiến hành hoạt động thì đừng đánh chủ ý lên cô nữa.

Trước mặt người khác, anh nhã nhặn lễ độ; đợi đến khi ở một chỗ với cô, con tức trong lòng anh hoàn toàn tăng lên, giận đến mức thật muốn đánh lên cái mũi nhỏ của cô một trận, cũng giận đến mức muốn bắt lấy cô hôn tàn ác.

Khi chưa có biện pháp khống chế tức giận trong lòng, anh không dám nói nhiều lời với cô, muốn chờ mình bình tĩnh lại sẽ đến xử lý chuyện này, không nghĩ tới cô lại chạy tới ấn chuông cửa, mặc áo ngủ, sợi tóc rối tung, nhìn vẻ mặt của anh rụt rè, có chút ngốc lại vô cùng vội vàng giải thích với anh.

Cô giải thích với anh, tìm anh cũng đã mệt mỏi, lại tức mình sao dễ dàng tha thứ cho cô như vậy. Anh không phải là muốn cho cô một chút giáo huấn, để cho cô ngoan ngoãn một chút sao?

Anh còn chưa có quyết định nên làm như thế nào, thì cô đã muốn xoay người tiến vào trong thang máy..... đây coi là cái gì?

Cô nói xong điều cô muốn nói, liền thoải mái lách người, trên đời này nào có chuyện tiện nghi như vậy? Một cảm giác không cam lòng lập tức dâng lên, càng lên càng cao, hai ngực anh căng đau, khẽ nguyên rửa, anh tháo khăn lông lớn bên hông ra, chụp lấy một cái quần ngủ, sau đó đuổi theo đi lên lầu.

Nhưng anh hoàn toàn không dự đoán được sẽ nhìn thấy cô co người dựa vào tường, giống đứa nhỏ không nhà để về.....

Trái tim giống bị hung hăng néo một cái, anh ném được tư vị đau lòng, nếu còn tức giận, cũng không phân rõ đến tột cùng là có vẻ giận cô nhiều, hay kỳ thật là giận chính mình.

Anh luôn luôn thông minh quyết đoán, sao nói đến chuyện yêu đương, lại bị một cô gái nhỏ chinh đến thất điên bát đảo?

Tình yêu vốn dĩ chính là như vậy sao? Chỉ cần trả giá, thì tất nhiên nóng ruột nóng gan, trở nên không giống chính mình lúc đầu.....

Nhưng anh sẽ không cô độc ! Nếu đã muốn hăm sâu như vậy, có thể nào không níu lấy cô cùng trầm luân?

Cho nên, hãy trầm luân đi! Cùng với anh trầm luân đi! Ai cũng không được rời khỏi ai, anh muốn cô toàn tâm toàn ý khát vọng anh, khát vọng đến không thể ức chế, mọi mặt đều không khống chế được.....

Trong phòng ngủ chính tối sầm màu trắng làm chủ, trên chiếc giường kích thước lớn, người đàn ông cùng người phụ nữ thân hình trần truồng quấn quýt lấy nhau.

Dương Hồng Hồng hai tay được tách ra đặt ở hai bên đầu, người đàn ông bú bộ ngực căng đau của cô, đầu lưỡi gầy đánh đầu vú xinh đẹp kia, sau đó dùng đôi môi nhấp nhấp, đem quảng vú nhỏ kia liếm ra một tầng nước bóng.

“Hạo Luân, buông em ra để cho em ôm anh, vuốt ve anh.....” Cô khát vọng mà vận vẹo thân thể, bộ ngực đau đớn được anh mút hôn đạt được thoải mái nho nhỏ, nhưng muốn đụng chạm dục vọng của anh giống như sóng to vọt tới, ngón tay của cô khát vọng đến đau đớn, anh cũng không chịu buông ra kiềm chế.

“Anh nói muốn phạt em thật tốt, không phải nói một chút mà thôi, Hồng Hồng, anh thật sự rất giận, rất giận, rất giận, em cảm giác được không?” Bụng dưới của anh dán vào cô, sau đó chậm rãi cọ xát, dục vọng kiên định kia đã sớm giống như sắt bị hỏa thiêu nóng đỏ, làm phồng da thịt non mềm của cô.

“Ừ.....” Cô đương nhiên cảm giác được, dục vọng cùng lửa giận quán quýt, cô bị vây hãm, chờ mong được phóng thích, đồng thời cũng chờ mong anh phóng thích.

Đột nhiên, lực giam cầm cô không thấy nữa, cô mơ hồ trừng mắt nhìn, thứ cao lớn kia, thân hình tràn ngập sức mạnh nam tính rất nhanh đã trở lại bên người cô, cô vươn tay muốn đụng chạm anh, cổ tay mảnh khảnh bỗng dưng bị chụp lại.

“Hạo Luân?” Cô sinh lòng mê hoặc, trong lúc nhất thời không thể phản ứng, chỉ có thể tùy ý anh mang cà vạt tới, cột hai cổ tay của cô vào cùng nhau. “Anh, anh làm gì?”

Thấy cô có ý gãy dựa, Bành Hạo Luân tiện tay chụp tới một cái áo sơ mi nam, xoắn thành một sợi dây nhiều nếp nhăn, lại đem hai cổ tay của cô quấn lấy chặt một chút.

“Hong Hong, không phải em muốn xin lỗi anh sao? Anh nhận xin lỗi của em, nhưng mà.....” Tiếng nói của anh trở nên trầm thấp lại còn gợi cảm, từng âm tiết đều giống đang âu yếm cô.

“Nhưng mà cái gì?” Dương Hồng Hồng thở dốc không thôi.

Khoé miệng anh nổi lên nụ cười tà khí. “Nhưng mà đêm nay phải chơi đùa theo phương thức của anh.”

Trái tim cô nhảy thình thịch, da thịt mềm hồng phấn, tất cả đều là màu sắc của tình dục.

“Như vậy anh..... anh sẽ không giận sao?” Về mặt cô có chút vô tội, cái miệng nhỏ nhắn bị hôn ửng hồng thật sự rất có thể hấp dẫn người phạm tội.

Bành Hạo Luân tiến tới ngậm đôi môi anh đào của cô, hơi thở phun vào trong răng môi, “Đúng, như vậy anh sẽ không tức giận, em đáp ứng không?”

Trả lời anh là một tiếng thờ dài thấp sâu kín, xem như ngầm đồng ý.

Dương Hồng Hồng chủ động ngậm đầu lưỡi tham tiến vào của anh, hai người ở trên giường càng ngày càng ăn ý, ăn ý hôn môi lại càng tốt đến không phân đối, giống nhau trời sinh cô chính là vì anh mà đến, mà lồng ngực của anh còn lại là càng tránh gió duy nhất mà cô có thể hoàn toàn thả lỏng nghỉ ngơi.

Cô lại bị đẩy ngã, nằm dưới thân mình mạnh mẽ có lực của anh.

Bàn tay to cùng đôi môi của anh dùng phương thức thân mật nhất cũng bái thân thể của cô, cô nhìn không được mà nức nở, rên rỉ, hai tay bị trói buộc chặt, không có biện pháp giữ ý thức hành động, khiến cho cô bởi vì khát vọng muốn đụng chạm anh mà toàn thân đau đớn, chỉ có thể không ngừng đẩy cao thân thể dán chặt vào anh, dùng hai chân cạo anh.

Anh nóng bỏng mà lưu luyến âu yếm cùng mút hôn ở trước ngực cô một lát, lại chậm rãi lướt qua thắt lưng mảnh khảnh cùng bụng phẳng của cô, đầu lưỡi của anh xoay vòng ở trên cái rốn đáng yêu của cô, hôn thẳng xuống chỗ lõm xinh xắn mượt mà kia, hôn đến mức cô không biết nên làm thế nào mới tốt, lửa nóng trong cơ thể bùng nổ, cảm giác trống rỗng kia trở nên thật mạnh, uy hiếp muốn đem cô nuốt chửng.

“Hạo Luân, van cầu anh.....” Đầu ngón tay của cô miễn cưỡng tham tiến vào trong tóc đen dày của anh, nhưng không có biện pháp níu chặt sợi tóc mềm mại này, cô muốn hôn môi anh, muốn cảm giác đầu lưỡi anh dây dưa, nhưng anh không chịu ngẩng đầu cho cô một cái hôn sâu.

Đầu của anh rời khỏi phạm vi hai tay đã bị trói buộc có khả năng chạm đến của cô, chuyển qua giữa hai chân cô.

“Trời ạ.....” Hai chân bị vặn bung ra, cô cảm giác được đầu lưỡi anh tìm kiếm nhụy hoa nữ tính sợ hãi kia, tình dục quá mức này, lại làm cho cô giống như trong nháy mắt rơi vào trong biển lửa.

Anh nóng ướt liếm hôn dừng ở chỗ nhũ nhụy của cô, bàn tay to nâng cao cái mông trắng của cô, chặt chẽ đem cô cố định.

Mặc kệ cô vận vẹo, run rẩy như thế nào, nhưng cũng không có biện pháp né tránh.

Chân của cô không tự chủ được mà đặt lên bả vai rộng lớn của anh, đóa hoa tư mật hoàn toàn mở rộng ra với anh, ở dưới từng đợt trời chọc đã tràn ra ái dịch có chứa mùi hương động tình..... lưỡi của người đàn ông tà ác mà tiến vào trong kẽ hoa nhỏ nhỏ kia, anh chặn bắt đầu của cô, nếm hương vị của cô, hình ảnh kia so với trực tiếp giữ lấy cô càng sắc tình hơn.

Anh nói, anh muốn trừng phạt cô.....

Dương Hồng Hồng cảm thấy chính mình thật sự bị “Tra tấn” sắp chết rồi, đặc biệt ngón tay dài của anh cũng tiến vào bắt nạt cô, ngón tay cái đè ép phản quá mẫn cảm của cô mà hiện lên viên châu màu đỏ tươi, ngón giữa lấy được thấm ướt nguyên vẹn, thông thả trượt vào trong thân thể cô.

“Hạo Luân.....” Cô thét lên tên của anh, hai tay bị trói chặt đặt ở ngực của mình, như là muốn chống cự kích tình nổi lên mạnh mẽ kia, thắt lưng của cô không tự chủ được đong đưa theo tốc độ ngón tay đút vào của anh, toàn thân da thịt ửng hồng, ánh mắt sớm bốc cháy.

Anh dựa vào ngón tay cùng đầu lưỡi đã khiến cho cô đạt tới cao trào --

Một dòng thủy triều ấm áp theo giữa hai chân cô chảy ra, tay anh ướt đầm, cô hình như nghe thấy chính mình kích tình mà quát to, đợi hết thủy triều ổn lại, lỗ tai của cô ông ông tác hưởng, gần như không nâng nổi nửa điểm khí lực, chỉ có thể xụi lơ. Tinh tế thờ hào hển, mặc cho suy nghĩ chậm chạp bỗng bồng bênh.

Người đàn ông ảm áp mà hôn cô, cô thuận theo hé miệng, để cho nụ hôn này của anh sâu hơn.

“Hong Hong, này chỉ mới là thứ đầu tiên mà thôi, anh sẽ không dễ dàng bỏ qua cho em đâu.” Anh cười thấp giọng, động tác vuốt ve gò má ảm áp của cô thật dịu dàng, hơi thở nam tính gây cho cô cảm giác vô cùng an toàn.

Ngay sau đó, anh thay đổi tư thế, nửa nằm dựa vào tủ đầu giường, hơn nữa kéo cô đến bên hông mình.

“Đến há miệng ra.” Anh nửa dụ dỗ, nửa ra lệnh, một tay cầm bộ phận nam tính sưng lên.

Dương Hồng Hồng choáng váng, khát vọng trong lòng thúc đẩy cô, vừa mới cao trào còn đang va chạm trong cơ thể, theo bản năng cô mở cái miệng nhỏ nhắn ra ngậm vật cứng nhô lên của anh, tay nhỏ bé không thể tự do hoạt động tận khả năng bao vây thật lớn của anh, khuấy động lên xuống.

Đỉnh khe hở nhỏ hẹp bóng loáng ở trong tiếng rên rỉ trầm thấp của anh chảy ra một chút chất lỏng màu trắng, cô nếm thấy có chút vị mặn, hơn nữa hình như còn trở nên lớn hơn, gân xanh bám vào mặt ngoài biểu hiện ra anh có bao nhiêu hưng phấn, cô mút, đôi môi co rút lại dùng sức, nghe được tiếng gầm nhẹ thống khổ của anh, cô cảm giác bộ phận nữ tính trong cơ thể lại tăng vọt, cảm xúc lại phấn khởi.

Anh nói muốn trừng phạt cô, nhưng mà cô cũng có sức mạnh không chế được anh, điểm ấy gây cho cô tự tin thật lớn, vì thế cô càng ra sức lấy lòng anh, nếm thử rồi hoàn toàn ngậm của anh, sinh mệnh của anh ở trong miệng, trong tay cô, cô cũng muốn làm cho anh khuất phục.

Đột nhiên, Bành Hạo Luân rống lên một tiếng dã man, sắp chịu không nổi, vội vàng từ trong miệng cô rút ra, “Chết tiết! Hồng Hồng, anh thật sự phải dạy cho em thật tốt!” Anh xoay người chặn cô, mặt đỏ bừng, một lần nữa lấy lại chủ quyền không chế.

Hai tròng mắt của Dương Hồng Hồng bị nước che làm mờ mang, cái miệng nhỏ nhắn đỏ bừng lộ ra nụ cười đắc ý.

“Đưa trẻ nghịch ngợm!” Bành Hạo Luân cười nắc nẻ một câu, một bàn tay lại lần nữa trượt vào giữa hai chân mịn nhẵn của cô, thẳng đến khi cô lại vì anh trêu chọc mà thất thần run rẩy.

Anh rút cục nhắm ngay đóa hoa thần kia của mình, đồng thời tiến vào thân thể của cô, anh cũng không nháy mắt mà thưởng thức biểu tình biến hóa của cô, nhắm nháp nơi nhỏ nhắn của cô mang đến khoái cảm.

Anh gào thét, bắt đầu luật động, bên trong vách ảm áp của cô hoàn toàn bao vây anh, tựa như làn da tầng thứ hai chặt chẽ bao phủ của anh như vậy, không để lại chút khe hở.

Cô đem toàn bộ của mình ném vào trong ngọn lửa anh châm, anh yêu cô, đầu tiên là lòng người kinh, kỳ thật kết hợp như vậy có chút dã man, sức lực của anh đã không chế cô, mỗi một cái va chạm đều kích lên tiếng vọng đáng sợ, nhưng mỗi phút mỗi giây đều đọng đến tình cảm ở sâu trong tâm linh cô.

Cô rên rỉ, theo luật động của anh mà bật ra tiếng kêu rên xấu hổ, thì thảo nói lời khẩn cầu, thần trí mơ màng, trời đất đều xoay tròn, mà hai tay của cô vẫn còn bị trói buộc, không thể bám víu vào đồ vật để ổn định chính mình, cô có được, chỉ còn lại người đàn ông đang nồng nhiệt yêu cô.....

Bỗng nhiên, cô bị ôm lên, hai chân giăng ra ở trên đùi anh ngồi xếp bằng.

“Hong Hong, ôm anh.” Anh kéo tay cô, chui vào khuỷu tay cô vòng ra ôm lại, giống nhau là cô nhốt chặt anh.

Loại tư thế chồng lên nhau này làm cho anh nhập vào cô càng sâu, hai người ôm chặt lấy nhau, cô ở dưới trợ giúp của anh vận vẹo eo mông, anh ở trong cơ thể cô, khuấy động non nín của cô, khơi mào một đợt sóng rung động mất hồn.

“Hạo Luân..... Vì sao..... Chúng ta lại biến thành như vậy.....” Cô dán chặt vào anh, hai vú mềm mại dán lên cơ ngực rắn chắc của anh, thân thể đầm mồ hôi cùng anh giao hoan, những giọt mồ hôi này nhỏ như hạt châu mang theo hương vị tình dục, thấm vào trong gấn bó của bọn họ, lướt qua làm làn da bọn họ ửng hồng, thậm chí trượt vào giữa hai chân của hai người, mùi trở nên càng nồng đậm.

Bành Hạo Luân hiểu ý trong lời nói của cô, anh đem cô nhỏ nhắn cài chặt vào trong ngực, chống lên môi cô, khóa miệng hơi nhếch và nói nhỏ, “Em không thích sao?”

Anh trắng trợn bày ra dục vọng, không bị đạo đức ép buộc, nếu khát vọng, thì đem hết toàn lực đi tóm lấy, cả trái tim, toàn bộ linh hồn đều nhanh chóng bốc cháy lên, yêu phải dùng sức dã man như thế, tựa như muốn ở trong lòng cùng trên người đối phương hạ ấn ký.....

“Hong Hong, em không thích sao?” Anh hỏi lại.

“Ừ.....” Dương Hồng Hồng đặt đầu ở trên vai anh, thờ dốc không thôi, thẹn thùng thừa nhận. “Thích.....”

Tiếp theo một cái chớp mắt, tiếng rên của cô chợt biến đổi, trở nên dồn dập mà bén nhọn, bởi vì người đàn ông chế trụ eo của cô kéo xuống, cố định cô chặt chẽ, sau đó nhô cái mông lên xâm nhập vào cô hơn, “Hạo Luân--”

Anh liên tục phát động công kích, từng đợt khoái cảm ăn mòn, làm cho cô phải liên tục cầu xin tha thứ.

Nhưng anh không chịu tha cho cô, ôm cô lại thay đổi một cái tư thế khác, làm cho cô nằm ngang một lần nữa, hai chân treo ở trên vai anh, cực độ vui mừng lại tới, từng trận co rút lại cùng dứt vào liên tục, làm cho ý thức của cô càng lúc càng mờ nhạt, tầm mắt đánh mất tiêu cự nghiêm trọng, thân thể

giống điều giấy nhẹ nhàng bay lên, đến tốt cùng muốn bay đi đâu cô cũng không biết, chỉ biết được rất thoải mái, thoải mái đến độ làm cho cô không tự giác mà khẽ nấc, ngực phình lên tình cảm khó nói.....

“Em yêu anh..... Hạo Luân..... em yêu anh.....” Cô thì thầm nói nhỏ, mơ hồ nghĩ, không biết đây là có phải là biểu đạt rõ ràng tâm ý của cô hay không.

Bánh Hạo Luân không biết cô đã đạt tới lần cao trào thứ mấy, rốt cục cũng đưa ra kéo vào mấy cái mạnh mẽ mà có lực để cho chính mình ở trong thân thể tràn đầy dịch ẩm của cô mà phóng thích.

Cổ tay bị trói cũng được mở ra, Dương Hồng Hồng biết có một đôi tay dày đang rửa sạch thân thể cho cô, đụng chạm dịu dàng kia làm cho cô không tự chủ được mà nâng lên khoe môi, cô hoàn toàn giao chính mình ra, thích ý lại vào người đàn ông này, thích anh đụng cô, hôn cô, yêu cô.....

Cô thật sự mệt mỏi, vì thế, cô trầm tĩnh lại, an tâm ở trong ngực quen thuộc ngủ.

Lúc cô tỉnh lại, thì trong không khí bay mùi thơm cà phê, cô mơ mơ màng màng mở mắt ra, lúc này trên giường lớn chỉ có một mình cô, rèm cửa sổ nặng nề dày cộm bị kéo ra một phần ba, nắng sớm chiếu vào cuối giường.

Cô ôm lấy chăn ngồi dậy, giường lớn hỗn độn, ra giường nhiều nếp nhăn, lại nhắc nhở cô hoan ái kích thích điên cuồng tối hôm qua, quần áo của cô đã gấp xong đặt ở một góc trên sofa, gương mặt cô đỏ bừng, mới xuống giường lấy quần áo, hai cái đùi giống nhau không phải của mình, nhưng vừa đứng lên thôi lại mềm ngã xuống, giữa hai chân mỗi đầu từng trận.

Tối hôm qua thật sự vượt quá! Cô che khuôn mặt nóng thờ dài, nghe được có thanh âm đi vào, cô buông hai tay ngẩng đầu, thấy trong tay Bánh Hạo Luân bung một ly cà phê tựa ở cạnh cửa.

“Anh..... Sớm, sáng sớm” Cô thấp giọng áp ứng, có chút kích động mà kéo chăn tới ôm ở trước ngực.

Bánh Hạo Luân chậm rãi đến gần, đặt cà phê lên tủ đầu giường bên cạnh, vươn tay nâng khuôn mặt cúi xuống của cô, cúi người nhẹ nhàng mở cái miệng nhỏ nhắn của cô.

“Còn cần che sao? Thân thể của em anh còn quen thuộc hơn em!” Anh mang theo hơi thở hương cà phê phất lên mặt của cô, giống như đối với hành động thẹn thùng của cô thực cảm thấy hứng thú.

Dương Hồng Hồng nóng đến sắp bốc hơi, giờ này khắc này, toàn thân cô trần truồng, mà anh thì như là vừa tắm rửa qua, trên người đã mặc xong quần áo ở nhà, quần dài vải bố làm cho hai chân của anh có vẻ càng thon dài hơn, giờ tay nhắc chân gian thoải mái thành thói, không giống như cô tóc lộn xộn, bộ dạng có vẻ hoàn toàn bị giày vò.....

Nhưng nói lại, cô quả thật là hoàn toàn bị giày vò mà! Tối hôm qua ở đây trên giường lớn phát sinh tình dục quá mức, rất nhiều đoạn ngăn trở về trong đầu cô, cô xấu hổ đến mức không có chỗ trốn.

Bánh Hạo Luân giống như nhìn thấu ý nghĩ của cô, ngón cái nhẹ xoa môi ửng đỏ của cô, tiếng nói trầm thấp mang ý cười, “Tối hôm qua em biểu hiện thật tốt, độ phối hợp rất cao, cái phương thức xin lỗi này anh thực thích, cho nên..... Anh nhận xin lỗi của em, không tức giận.”

“Anh.....” Dương Hồng Hồng vừa bực mình vừa buồn cười, liếc anh một cái, ai! Ai bảo cô thích anh chứ? Hai người có thể hoà hảo, cô rất vui vẻ, rất vui vẻ a!

“Em muốn về nhà.” Cô liếm liếm môi, nhỏ giọng nói: “Ba và mẹ em hẳn là dậy rồi, em không ở nhà, bọn họ sẽ cảm thấy rất kỳ quái.”

“Có cái gì mà kỳ quái?” Anh sờ sờ mặt của cô, trên môi mông loan hình cung dịu dàng nhưng cũng trêu tức. “Vừa rồi anh gọi điện thoại thông báo ba Dương cùng mẹ Dương, nói em ở chỗ anh.”

“A?” Cô trừng lớn mắt, biểu tình có chút hoảng.

“A cái gì mà a? Đạo này chúng ta thường ở cùng một chỗ, em còn tưởng rằng ba mẹ Dương không nhìn ra chuyện giữa chúng ta sao? Bọn họ chính là không nói thẳng ra mà thôi, ngay cả ba mẹ anh cũng biết, cũng chỉ có em còn ngốc nghếch ngờ ngác, nghĩ có thể giấu diếm được mọi người.”

“Cái gì?” Ánh mắt của cô trừng càng tròn.

Bánh Hạo Luân lại hôn miệng hé mở của cô, hôn đến mức đầu ngón chân của cô đều co lên, mới để ở bên môi của cô nói nhỏ: “Nên chính thức để cho người hai nhà gặp mặt, ăn bữa cơm, đem chuyện của chúng ta báo cáo một chút.”

Dương Hồng Hồng thờ hào hển, cố gắng nặn ra thanh âm “Nhưng mà thế này tốt rồi, như thế thật xấu hổ.....”

Ái, người hai nhà sớm đã quen thuộc rồi, thế nhưng còn muốn “Chính thức gặp mặt”? Nghĩ đến cái trường hợp đó, dạ dày cô liền co rút một trận, hơi nóng nhấm thẳng đỉnh đầu bốc lên.

“Anh thích nhìn em xấu hổ.” Bánh Hạo Luân trong tiếng cười trầm thấp mang theo cung chiều.

Cô trừng mắt liếc nhìn anh một cái, anh buồn cười nhướng mi, theo đó ngồi xuống mang cả người cô ôm lên trên đùi, thân mật ôm lấy.

“Em, giữa trưa em vào ca, không thể tiếp tục ở đây, anh buông tay ra đi!” Cô trốn không thoát những cái hôn dừng ở trên vai trần, có lẽ cũng không muốn trốn, nhưng cô thật sự không thể quần lấy nhau nữa.

Bành Hạo Luân lười biếng nói: “Anh đã giúp em xin phép .”

“Cái gì?!”

“Hôm nay em không cần đi làm, mà anh cũng không định đến công ty, chúng ta cần nói chuyện một lúc.” Ánh mắt anh trở nên nghiêm túc mà sâu sắc.

Dương Hồng Hồng ngẩn ra, ngồi ở trên đùi anh yên lặng nhìn anh, tim đập vang bùm, bùm, cảm giác chuyện anh muốn nói hẳn là khá quan trọng, liên quan đến hai người bọn họ. “Anh muốn nói chuyện gì?”

Bành Hạo Luân lại hôn lên vai trần của cô, “Đợi lát nữa rồi nói, anh làm bữa sáng chờ em, em muốn tắm rửa trước hay là ăn bữa sáng?”

Dương Hồng Hồng có chút không theo kịp đề tài tiết tấu của anh, chỉ có thể ngoan ngoãn đáp: “Em muốn tắm rửa.....”

Kết quả, anh ôm ngang cô, trực tiếp đưa cô tiến vào phòng tắm, đương nhiên, cái chăn được cô chộp vào che trước ngực cũng bị anh kéo ra, chộc cho Dương Hồng Hồng thẹn thùng không thôi, hai tay che bộ ngực cùng giữa hai chân.

“Hồng Hồng, bộ dáng xấu hổ của em thật sự rất đáng yêu.” Anh cười to tiếng, ở hai má nóng lên của cô ấn một cái hôn vang.

“Anh, anh thực vô lại!” Đôi bàn tay trắng hồng của cô đánh vào trong ngực anh một cái.

Ở trong phòng tắm, anh để cô xuống, nhìn không được lại hôn cô, hai người thiếu chút nữa lại càng không thể vãn hồi, cuối cùng là Bành Hạo Luân cứng rắn bức mình buông tay, rời khỏi cánh môi hoa đỏ au kia, miễn cưỡng triệu hồi lý trí.

Sau khi anh rời khỏi phòng tắm, cô đối với chính mình trong gương cười ngây ngô trong chốc lát, mới lấy lại tinh thần.

Tuy rằng khát vọng muốn ngâm tắm, để thư giãn cơ thể hơi đau một chút, nhưng anh nói có việc muốn nói, cho nên cô lựa chọn tắm dội, bởi vì trong lòng thật sự tò mò, không muốn để cho anh đợi lâu.

Dùng tốc độ tắm dội nhanh nhất, gội đầu, cô quen thuộc từ trong ngăn tủ lấy ra khăn lông lớn sạch sẽ, bao lại tóc ướt, lại lấy khăn lông thứ hai lau thân thể, sau đó vẩy lại.

Đi ra phòng tắm, Bành Hạo Luân đã không còn ở phòng ngủ, trong không khí bay cả phê mùi như trước, cô mặc vào quần áo cời đêm qua, tuy rằng là áo ngủ, quần ngủ, luôn tốt hơn là vẩy một cái khăn lông.

Cô dùng khăn lông lau tóc, vừa lau vừa đi về phía phòng bếp, nhìn thấy Bành Hạo Luân đã biến ra một bàn thức ăn.

Anh làm bữa sáng chờ cô -- nướng miếng bánh mì nướng, bacon màu vàng, trứng chần nước sôi, nước trái cây tươi cùng cà phê..... anh làm bữa sáng cho cô! Tuy rằng đó là hành động đơn giản, nhưng lại khiến Dương Hồng Hồng cảm động muốn khóc.

“Làm sao vậy?” Bành Hạo Luân nhận thấy được cảm xúc của cô dao động, buông ly cà phê đi tới trước mặt cô.

“Không có gì.....” Cô lắc đầu, nhếch môi cười, “Em rất vui vẻ, bởi vì có bữa sáng có thể ăn.”

Anh xoa xoa tóc còn hơi nước của cô, “Ngốc! Ngồi xuống, anh lấy máy sấy thổi khô tóc giúp em”

“Không cần, dù sao chút nữa cũng sẽ khô, em đói bụng, đói đến sắp đau bụng đó.”

Nghe vậy, Bành Hạo Luân kéo cô ngồi xuống ở trước bàn ăn, đem bánh mì bơ lạc vừa nướng xong đẩy tới trước mặt cô, “Ăn chậm một chút, phải nhai kỹ nuốt chậm, bằng không thật sự sẽ bị đau bụng.” Dặn dò xong, sau đó anh còn bưng tới một ly sữa cùng nước trái cây tươi cho cô.

“Ừ!” Dương Hồng Hồng nho nhĩ mà ăn cơm, ăn thức ăn mà người đàn ông chuẩn bị cho cô, dòng nước ấm ở trong lòng trào ra từng đợt, làm cho cô từ đầu đến chân đều ấm áp.

Đặc biệt khi anh từ trong phòng ngủ lấy máy sấy cùng lược đến, cô ăn bữa sáng, anh thì đứng ở phía sau cô giúp cô thổi làm khô tóc, dòng nước ấm kia trong nháy mắt lớn mạnh vài lần, ăn mòn cô, làm cho cô nếm được tư vị hạnh phúc.

Đây là hạnh phúc đi? Được người đàn ông âu yếm cưng chiều, yêu thương

Thanh âm của máy sấy vang ở bên tai ông ơng, cô cong khóe môi lên vụng trộm nói: “Hạo Luân, em yêu anh.”

Ông ơng ông -- ông ơng ông -- ông ơng ông --

“Hạo Luân, em thật sự rất yêu anh.....” Ngọt ngào giấu ở trong từng cái nho nhỏ vừa nói ra, bỗng dưng, nguồn điện máy sấy bị chặn đứt, quanh mình trở nên yên tĩnh, làm cho thanh âm của cô đột nhiên xuất hiện.

Người đàn ông phía sau nâng mặt của cô lên, anh hạ môi xuống, liếm bơ lạc ở khoé miệng cô, trong thanh âm trầm thấp có ý cười.

“Hong Hong, đây là chuyện anh muốn nói với em. Em nói em yêu anh, tối hôm qua kỳ thật anh có nghe thấy, nhưng không thể xác nhận, nhưng hiện tại đã không còn là vấn đề, bởi vì lần này anh đã nghe được rất rõ ràng, vừa rồi em nói, em yêu anh, cuối cùng còn nhấn mạnh, em thật sự rất yêu anh.”

Bạn đang đọc truyện *Em Gái Dễ Bất Nạt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 10

Trong khoảng thời gian ngắn Dương Hồng Hồng không có phản ứng, cánh môi nam tính nóng rực áp lên cái miệng nhỏ nhắn non mềm của cô, càng hôn càng sâu, cô dựa vào bản năng hôn lại, đợi cho đến lúc hai cái miệng thoáng tách ra, cô không biết khi nào lại bị anh ôm lên ngồi trên bắp đùi, hai người đang ngồi ở trên sàn nhà phòng bếp bóng loáng.

“Hong Hong, em yêu anh.” Bành Hạo Luân không dùng câu hỏi, mà là nhìn thẳng đôi mắt sáng của cô, chậm rãi nói ra sự thật. “Em yêu anh.”

Cô yêu anh..... Đúng vậy, quả thật cô yêu anh.....

Anh vẫn lặp lại ba chữ kia, làm cho cô có chút không biết làm sao, tìm chút thời gian mới động lại dũng khí.

“Hạo Luân, em yêu anh.” Nói xong, cô nở nụ cười e lệ. “Anh luôn thích ức hiếp em, em lại yêu anh, ả! Xem ra tám phần là em cưỡng chịu ngược, làm sao bây giờ?”

Anh nhìn cô, đáy mắt lóe ra tia sáng, biểu tình rất nghiêm túc, như là không dám dùng sức hít thở.

“Như vậy rất tốt.” Môi mỏng nặn ra nói.

Cảm tình trong lòng có thể thả ra, tâm tình của Dương Hồng Hồng tương đối thả lỏng, không khỏi bật cười, “Như vậy mới không tốt, em mới không muốn vĩnh viễn làm nhóc đáng thương, về sau nếu anh ức hiếp em, em..... em sẽ khóc kể với ba Bành cùng mẹ Bành, bọn họ nhất định sẽ đem anh đánh đến kim quang lấp lánh!”

“Em có thể ức hiếp anh, tận tình ức hiếp, anh sẽ không phản kháng.” Ngữ khí của anh bình tĩnh, làm cho người ta cảm thấy nghiêm túc.

“A?” Dương Hồng Hồng nháy mắt mấy cái, bị anh nhìn chăm chăm đến mức toàn thân nóng lên.

“Ngoại trừ anh ra, không cho phép em đi ức hiếp đàn ông khác.”

Yêu cầu này thật là kỳ quái! “Em, em..... nào có đàn ông khác.....” Cô ứng phó mỗi mình anh đã hao tổn tất cả tinh lực rồi, tất cả tình cảm đều đặt ở trên người anh, muốn thu hồi đã khó, muốn không yêu lại càng không có khả năng, ả!..... nếu cô có thể yêu ít một chút, cũng sẽ không vất vả như vậy đâu!

Bành Hạo Luân nhẹ nhàng nắm chặt lấy vai nhỏ của cô, nhìn vào đáy mắt cô. “Có một việc anh vẫn chịu đựng không có hỏi.” Hiện tại không nhịn được nữa rồi, nhịn nữa thật sự sẽ nội thương.

“Ừ?” Dáng vẻ của cô có chút vô tội.

“Người đàn ông kia là ai?”

Không đầu không đuôi, cái gì cùng cái gì a? “Người đàn ông nào?” Biểu tình của cô càng vô tội hơn, thật sự mờ mịt.

“Khi đó em nói em không cần anh, muốn đi tìm người đàn ông khác nói chuyện yêu đương, anh rất giận em, nhưng mà lại muốn nhìn thấy em, vì thế tìm Y Lệ cùng đi đến toà nhà gần nơi em tập huấn để ăn cơm, nghĩ rằng nói không chừng có thể cùng em không hẹn mà gặp.....” Anh chậm rãi nói, không phát hiện hai má của mình đang ở biển hồng.

“Quả thực anh gặp được em, khi đó em vừa tan tầm, đứng ở cửa hông công ty đợi người, Y Lệ đi qua nói chuyện với em, sau lại, có người lái xe tới đón em..... em và người kia hình như rất quen thuộc.” Hơi dừng một chút, anh lấy ngón cái ma sát làn da của cô, hai mắt híp lại: “Cái người đàn ông kia đến tột cùng là thần thánh phương nào?”

Dương Hồng Hồng lúc này mới nhớ tới chuyện ngày đó, đầu tiên là cô mím môi không đáp lời, trông mắt đen lúng liếng hơi hơi chuyển động, cũng không nháy, có cái gì đó ở trong lồng ngực tan ra, ngọt ngào, nóng rực, cô đưa tay xoa gò má tuần tú nóng nóng của anh. “Anh ấy là học trưởng đại học của em.”

“Học trường?” Bành Hạo Luân rít mà nói.

Dương Hồng Hồng mỉm cười gật đầu, “Đúng vậy! Anh ấy vẫn rất chiều cô em, sau đó anh ấy xuất ngoại đi đào tạo chuyên sâu, mới vừa trở về Đài Loan, đến tìm em đi ra ngoài ăn cơm, em cùng với anh ấy nói chuyện về thời gian gần đây.”

“Em rất thích hẳn?”

“Đúng vậy, đương nhiên em thích anh ấy, anh ấy..... um!” Cái miệng nhỏ nhắn bị chặn lại mạnh mẽ, tất cả lời nói nghịch ngợm đều bị lấp kín, đầu lưỡi của cô bị quần lấy chặt.

Người đàn ông hôn môi vội vàng lại còn dã man, hai tay vây cô ở trong ngực cường tráng, một đôi bàn tay to của anh đã trượt vào trong áo ngủ của cô, vỗ về chơi đùa nụ hoa mềm mại của cô.

“Ừ..... Hạo Luân..... đợi chút..... Hãy nghe em nói, đợi một chút.....” Cô gần như mất sức chín trâu hai hổ mới đè chặt tay anh lại, sau đó từ trong nụ hôn của anh miễn cưỡng kéo thần trí về.

Bành Hạo Luân nhìn chăm chăm vào cô, cánh mũi muốn trương, hơi thở phun ra từng đợt.

Dương Hồng Hồng ổn định thanh âm rồi nói: “Em thích học trường, tựa như..... tựa như anh thích Y Lệ vậy.” Thấy người đàn ông cau mày, giống như muốn tiếp tục chất vấn, cô thở dài yếu ớt.

“Đúng rồi, liên quan tới học trường, kỳ thật còn có một chuyện quan trọng, em quên nói cho anh biết.”

Anh nghi hoặc nhướn mi, chờ cô thành thật khai ra.

“Học trường lần này sở dĩ về Đài Loan, kỳ thật là trở về chuẩn bị hôn lễ! Ngày đó học trường tới đón em, mời em ăn cơm, còn giới thiệu vị hôn thê cho em quen biết, học trường rất may mắn, cưới được một mỹ nữ dịu dàng lại tao nhã! Ba người bọn em đêm đó nói chuyện rất vui vẻ.”

Bành Hạo Luân hai mắt nhỏ không khỏi trừng lớn, bình tĩnh nhìn cô, cảm giác mặt mình được một đôi tay ấm áp xoa ôm lấy, cô dùng chóp mũi cọ nhẹ anh, anh thấy ý cười tràn đầy ở trong con ngươi lóe sáng của cô.

“Hạo Luân.....” Cô thấp giọng dịu dàng gọi. “Em thích bộ dáng anh ghen, rất đáng yêu nha!”

“Ai nói anh ghen? Anh mới không có!”

“Thật sự không có sao?” Cô hôn môi anh một cái. “Mặt anh đỏ hồng rồi!”

Lần này, mặt của Bành Hạo Luân càng đỏ hơn, anh bắt đầu phản kích, lại hôn cô thật sâu, cướp đi tất cả tâm thần của cô, muốn cô hoàn toàn đầu hàng.

Đúng, anh đúng là đang ghen, tuy rằng là đàn ông, nhưng anh cũng có tư cách ghen mà!

Chuyện tới nay, thừa nhận thì thừa nhận, không có gì mất mặt cả, cô là của anh, không ai có thể cướp đi! Cho dù vị học trường kia vẫn rất chiều cô cô có ý theo đuổi cô, anh cũng sẽ làm cho đối phương biết khó mà lui.

Hơi thở của hai người đều rối loạn, anh hôn từ tràn đầy kích cuồng chuyển biến thành nhu tình như nước, trong lồng ngực tình cảm dâng trào. Có nhiều điều muốn nói với cô, nhưng không có một câu nào có thể hoàn toàn nhả hết tâm tình giờ này khắc này của anh, chỉ ngoại trừ ngôn ngữ yêu trên quý giá, ba chữ ngắn ngủn.

“Anh yêu em.....” Anh nhẹ nhàng nói ra.

Thân mình mềm mại trong lòng anh chấn động, mặt anh lại bị một đôi tay nhỏ bé mềm mại ôm lấy.

Cô đẩy mặt anh ra xa một đoạn ngắn, đôi mắt có chút vội vàng mà tìm kiếm ngũ quan của anh.

“Vừa rồi anh nói gì đó? Em, em không có nghe rõ ràng.”

Bành Hạo Luân mỉm cười, gương mặt biểu tình vô cùng gọi cảm, khàn khàn hỏi: “Em muốn nghe lại một lần nữa sao?”

“Ừ!” Cô dùng sức gật đầu, đôi mắt lóe lên khát vọng cùng chờ mong.

“Nhưng mà anh quên rồi!” Anh giờ trò vô tội.

Dương Hồng Hồng sững sốt, ánh mắt trừng lớn. “Anh, anh nào có quên? Vừa rồi rõ ràng anh nói, chuyện mới mấy giây trước làm sao lại quên? Anh.....” Cô nhất thời hiểu ra, thanh âm không khỏi buồn bực mà cất cao. “Bành Hạo Luân, anh lại bắt nạt em!” Thật đáng giận mà!

Anh cười to, xoa xoa sợi tóc mềm của cô, hơi nghiêng gương mặt cọ nhẹ ở trong lòng bàn tay cô.

Đáy mắt anh ngấm vào thứ nhu tình như nước, thứ mà không thể nắm lấy, lại khiến người rung động không thôi, Dương Hồng Hồng cảm thấy mình giống như bị hút vào một mảng biển cả ấm áp, lại giống như trôi lơ lửng ở ánh mặt trời trong đám mây lấp lánh.

“Hồng Hồng.....”

“Ừ?” Giọng nam khàn khàn dịu dàng kia kích thích dây đàn mẫn cảm nhất trong lòng cô, làm cho sống lưng cô xòe lên một chút sung sướng lại mâu thuẫn mong đợi khấn trương.

Đầu anh nghiêng về phía cô, dựa vào cái trán của cô. “Chúng ta kết hôn đi!”

A! Cái gì?! Anh, anh anh anh..... Nói gì đó?!

Năng lực tự hồi của Dương Hồng Hồng nhất thời không nhạy, đầu óc tất máy, rõ ràng miệng anh động, phun ra thanh âm, mà cô cũng nghe vào trong lỗ tai, vì sao cô lại nghe không hiểu lời nói của anh?

“Hồng Hồng, chúng ta kết hôn đi!” Anh còn nói, ngay cả câu hỏi cũng không dùng, giọng điệu bình tĩnh chắc chắn có ý tứ hàm chứa mệnh lệnh, giống như cô tuyệt đối sẽ đáp ứng gả cho anh, cũng chỉ có thể gả cho anh.

Dương Hồng Hồng ban đầu còn choáng váng giống như đang trừng anh, lại nghe anh nhắc lại, toàn bộ thần trí kéo về, ở trong ngực anh chấn động mạnh một cái, “Anh, anh..... Vừa rồi rõ ràng không phải nói câu này à!” Cô chờ mong nghe được câu nói kia, nhưng anh thật sự keo kiệt, lại không muốn nói, sau đó lại nói một khác câu thực “Đáng sợ” dọa cô, oanh động đến độ cô thất điên bát đảo, miệng đắng lưỡi khô.

Bành Hạo Luân khoe miệng cong lên, cuối cùng phun ra thở dài thật thấp, triu mến nói: “Hồng Hồng, anh muốn kết hôn, muốn xác định với em, bởi vì em rất đáng yêu, bởi vì em yêu anh, cũng bởi vì anh yêu em”

Cô nhúc nhích môi muốn nói, lại bị ngón cái của anh nhẹ nhàng ngăn chặn, anh mỉm cười và nói: “Hồng Hồng, anh yêu em..... lúc đầu anh cũng nghĩ không thông, không biết mình vì sao lại để ý em như vậy, em luôn nói anh thích bắt nạt em, đó là bởi vì anh, anh..... Được rồi, kỳ thật là từ lâu rồi anh đã không buông em ra, theo bản năng sẽ để ý nhất cử nhất động của em, muốn tiến vào cuộc sống của em, hy vọng cùng với em chia sẻ cuộc sống hi nộ ái ố.”

Khuôn mặt tuấn tú của anh đỏ hồng, nói ra cái này hiển nhiên làm cho anh thật xấu hổ, nhưng anh vẫn tiếp tục nói, tính một lần đem tình cảm giấu ở trong lòng thổ lộ ra toàn bộ.

“Hồng Hồng, sau lại anh làm có điểm hơi quá đáng, luôn chọc em hoảng, kết quả tạo thành phản hiệu quả, khiến em vừa nhìn thấy anh liền nâng lên cảnh giác.” Anh cười khổ, “May mắn mọi chuyện còn kịp thay đổi, lần đó em uống say, anh đến đưa em về nhà, kết quả em túy ngôn túy ngữ lại thích cười, ôm lấy anh hôn một trận mãnh liệt, nếu anh đủ thân sĩ, sẽ không thừa dịp khi đó dụ hoặc em, ra tay với em, nhưng mà Hồng Hồng à.....”

Anh nhẹ nhàng gọi, hơi thở nóng rực phát lên mặt của cô, hơi hài hước nói: “Anh cho tới bây giờ không phải là một thân sĩ, anh muốn em muốn đến tâm đầu đau, không ôm em sẽ nổi điên. Em hiểu được anh có nhiều tà ác chứ?”

Nước mắt ngưng tụ ở trong mắt của Dương Hồng Hồng, làm cho trái tim cô kinh hoàng, hơi thở dồn dập. Cô không nháy mắt mà nhìn anh, thẳng đến khi anh nói hết lời, lộ ra nụ cười dịu dàng với cô, cuối cùng cô cũng không thể lẳng lặng chờ đợi, cô hô thấp một tiếng rồi nhào qua, đôi tay non mịn ôm lấy cổ anh, chôn lên ở sau cổ anh.

“Hạo Luân, Hạo Luân.....” Lại nhiều lời muốn nói, nhưng dường như chỉ có thể một lần lại một lần gọi tên của anh, Dương Hồng Hồng vừa khóc vừa cười, chủ động hơn nữa nhiệt tình hôn anh.

Thì ra, bọn họ đã sớm yêu nhau, chính là vẫn không biết.

“Hồng Hồng.....” Bành Hạo Luân ôm chặt cô gái nhỏ trong lòng, rất nhanh đã đoạt lại nắm quyền trong tay, xâm nhập thương thức vẻ đẹp của cô, chiếm lấy hơi thở của cô, “Hồng Hồng, đừng khóc.”

Anh hôn tới lệ của cô, liếm mát gò má ướt cùng môi ngọt của cô.

“Ồ..... em không muốn khóc, nhưng mà nhịn không được thôi! Người ta rất vui vẻ, rất vui vẻ.....”

“Ngốc!”

“Ồ.....”

“Hồng Hồng, nói em muốn gả cho anh..... Nói mau!” Anh bá đạo lại dịu dàng, ánh mắt sâu giống hai hồ nước sâu, mạnh mẽ dụ dỗ cô.

Dương Hồng Hồng đỏ bừng khuôn mặt, mũi xinh xắn cũng khóc đỏ hồng, trong lúc nhất thời nói không nên lời, chỉ có thể liều mạng gật đầu, dùng sức ôm chặt anh, ghé vào lỗ tai anh thấp giọng khàn khàn: “Được..... Chúng ta kết hôn! Em muốn gả cho anh, Dương Hồng Hồng phải gả cho Bành Hạo Luân, em yêu anh!”

Như thích tiếng thở dài nặng nề từ trong miệng Bành Hạo Luân tràn ra, hai thân hình tuổi trẻ ôm chặt, hai trái tim va chạm lẫn nhau, khoe mắt anh lại cũng nổi lên âm ướt.

Cuộc sống sau này, anh sẽ tiếp tục bảo vệ cô, yêu cô, đương nhiên, hẳn là vẫn không sửa được thói quen thích bắt nạt cô a! Ai.....

“Anh yêu em, Dương Hồng Hồng.” Khóe miệng anh cong lên.

Hai người mới quyết định muốn kết hôn mà thôi, không ngờ tới chuyện kế tiếp sẽ tiến hành nhanh như vậy.

Hôn lễ cử hành ngay sau một tháng Bành Hạo Luân cầu hôn, sở dĩ vội như vậy, là vì Dương Hồng Hồng phát hiện chính mình “trúng giải thưởng lớn” !

Cô không biết được mình mang thai đã sắp bảy tuần, ngày nào đó đột nhiên nhớ tới kì sinh lý hình như đã muộn quá lâu, kiên trì chạy tới hiệu thuốc mua que thử thai về xét nghiệm, liên tục xét nghiệm ba lượt, kết quả đều giống nhau.

Cô sử dụng que thử thai, toàn bộ hành trình Bành Hạo Luân đều ở bên người, anh hình như còn khẩn trương hơn cô.

Đường cong trên khuôn mặt anh tuần có chút căng, hai mắt anh tràn ngập chờ mong, thẳng đến khi kết quả hiện ra rõ ràng, anh mới không khắc chế được mà hô to một tiếng, rồi ôm lấy cô xoay quanh, sau lại nghĩ đến tình trạng thân thể của cô, mới lại cẩn thận đặt cô xuống.

Dương Hồng Hồng từ đầu đối với chuyện mang thai còn có chút không yên bất an, nhưng mà nhìn thấy bộ dáng anh cao hứng như vậy, thì tâm tình ổn định rất nhiều, vỗ về bụng vẫn đang rất bằng phẳng của mình, dần dần có cảm giác muốn làm mẹ.

Cho nên, chuyện lớn nhỏ của hôn lễ cũng hừng hực khí thế mà tiến hành, bởi vì mặc kệ như thế nào cô cũng phải làm một cô dâu xinh đẹp, cô mới không cần ôm một cái vòng tròn kết hôn.

May mắn Bành Hạo Luân có một chút giao thiệp của mình, muốn ở trong khoảng thời gian ngắn tìm một nơi tiêu chuẩn tổ chức tiệc vui cùng với một tổ chuyên nghiệp lập kế hoạch hôn lễ tiêu chuẩn cao nhất, cũng không khó khăn.

Một tháng sau, hôn lễ của hai nhà Bành, Dương được cử hành ở sảnh tiệc xinh đẹp của “Royal Rose”, bữa tiệc hai mươi bàn, mời đều là bà con bạn bè hai bên, hình thức không hề xa hoa long trọng, nhưng lại vô cùng ấm áp, sau khi tiệc vui kết thúc, cô dâu chú rể cùng các quan khách di chuyển lên hoa viên không trung tầng cao nhất thưởng thức bóng đêm.

“Suy nghĩ cái gì?” Một đôi cánh tay có lực từ phía sau duỗi ra, Dương Hồng Hồng thuận thể dán vào trong lồng ngực nam tính rộng lớn, ở trong lòng ông xã hấp thu ấm áp.

Cô mỉm cười, “Em nghĩ đến chuyện lần trước tới nơi này..... anh uy hiếp em làm bạn gái của anh.”

Bành Hạo Luân cũng cười, có ý nghiêng đầu suy tư. “Ừ..... Đó xem như uy hiếp sao? Anh ở nhà của mình nhặt được một cái quần lót nhỏ khêu gợi đáng yêu, em không muốn không được, anh chỉ ngoan ngoãn dâng thôi, hơn nữa còn khiêm tốn thỉnh cầu em giúp anh tham dự party của công ty, đúng vậy chứ?”

“Này!” Nếu không phải bị anh ôm, cô thực sẽ cười cong người.

“Còn có.....” Anh cúi đầu, hạ giọng, môi nhẹ nhàng tiếp xúc da thịt của cô. “Anh còn nhớ rõ, đêm đó chúng ta ở phòng xa hoa của ‘Royal Rose’ qua đêm, em thật cuồng dã, xinh đẹp đến lạ lùng.”

“Bành Hạo Luân!” Dương Hồng Hồng then thùng thấp giọng hô, lấy tay che cái miệng của anh. “Không cho phép anh nói!”

“Được rồi, không nói thì không nói, mệnh lệnh của bà xã đại nhân tuyệt đối phải tuân thủ.” Anh cười thực tà ác, bàn tay to vụng trộm sờ loạn. “Chúng ta cũng có thể làm một chút đi?”

Dương Hồng Hồng thật vất vả mới ngăn chặn hai tay làm xằng làm bậy của anh, vừa tức giận vừa buồn cười. “Không thể xằng bậy! Còn có nhiều người ở trong này như vậy, anh ngoan một chút đi!”

Sau khi kết thúc tiệc vui, thể hệ trước đều đã rời đi, đón gió ở hoa viên trên tầng cao nhất, thưởng thức cảnh đêm thì người trẻ tuổi chiếm đa số, nơi này cung ứng thức uống cùng món điểm tâm ngọt, ngoại trừ bia cùng Champagne còn có đồ uống tinh mềm, rất nhiều người cùng vợ chồng mới cưới nói chúc mừng, tán gẫu vài câu, sau đó lại tự lách mặt đi chỗ khác nói chuyện phiếm.

Dương Hồng Hồng mười phút trước còn cùng Cốc Y Lệ nói chuyện, Cốc Y Lệ hào phóng chúc mừng cô, nàng cũng rất hào phóng mà đáp lại, nhưng cuối cùng Cốc Y Lệ vẫn là cười xấu xa để lại một tay, phong tình vạn chủng lại ngang ngược vạn phần mà nháy mắt mấy cái với cô, bỏ lại một câu --

“Tuy rằng boss lựa chọn cô, nhưng Hồng Hồng thân ái, trăm ngàn không được khinh thường nha! Ở thời đại này nam nữ hoan ái mỗi người đều tự do, tro tàn cũng có thể làm cháy lại, cho dù đã kết hôn, vẫn là có thể mỗi ngày nói chuyện yêu đương, cô phải cẩn thận nha!”

Nhìn thấy bộ dáng giả bộ của Cốc Y Lệ, Dương Hồng Hồng lại bị cô ta chọc nở nụ cười, nghĩ rằng, có lẽ tương lai cô và Cốc Y Lệ sẽ biến thành bạn bè không tệ.

Bên này, Bành Hạo Luân không để ý tới kháng nghị của cô, ngược lại vụng trộm vron đầu lưỡi liếm lỗ tai của cô, liếm khiến toàn thân cô run rẩy, mà anh lại rất đặc ý cười xấu xa, thích anh kim lòng không đậu.

“Hong Hong, lúc trước anh có nói đối với nhóm lập kế hoạch hôn lễ, tiệc vui vừa chấm dứt là có thể đuổi khách đi hết, em cố tình không đáp ứng, xem, hiện tại chứng minh anh nói đúng đi? Mọi người đều nói xuân tiêu một khắc đáng ngàn vàng, chúng ta sao có thể lãng phí vô ích chứ? Có người muốn ở hoa viên tầng cao nhất đón gió, anh tuyệt không phản đối, nhưng muốn ở trong này cùng chúng ta cũng hơi quá đáng đi?”

“Nhưng mà chúng ta là chủ nhân.....” Thanh âm của cô có chút yếu ớt, chân có chút mềm.

“Đêm nay chúng ta là người có lý do hưởng lạc nhất.” Anh dùng tiếng nói thấp mềm thuyết phục cô. “Đi, đi theo anh.”

Anh bỏ rơi mọi người, cũng không quan có bị phát hiện hay không, mà kéo cô bước đi.

Dương Hồng Hồng rất muốn cười, không thể tin được mình lại cứ như vậy mà bị anh quai chạy, nếu chờ một chút có người muốn tìm bọn họ nói chuyện phiếm, chụp ảnh chung, kết quả phát hiện không thấy chú rể và cô dâu, khẳng định sẽ bị giễu cợt một phen.

Nhưng..... loại hành động “vụng trộm đi” này thật kích thích, giống như là bỏ trốn theo người yêu.....

Rất cục, cô cũng nhịn không được mà cười ra tiếng, vừa chạy vừa cười, gương mặt bởi vì hưng phấn mà đỏ hồng. “Hạo Luân, anh muốn dẫn em đi đâu?”

Anh quay đầu nháy mắt mấy cái với cô ra vẻ thần bí, kéo cô đáp thang máy đi xuống, mới trượt xuống hai tầng, thì cửa thang máy mở ra, Dương Hồng Hồng cũng không truy vấn nữa, chỉ là cười đi theo anh.

“Hong Hong, cái tầng này đều là phòng trắng mật nha!”

Bánh Hạo Luân từ trong túi tây trang lấy ra một tấm cạc mở cửa phòng ra, ngọn đèn trong phòng sáng lên, làm cho Dương Hồng Hồng mở rộng tầm mắt. Phòng trắng mật xa hoa ở “Royal Rose” đúng là không cần nhiều lời, ngay cả giường lớn cũng là một viên tình yêu lớn, phía trên còn rủ xuống rất là nhiều mảnh vải đăng ten, trong không khí bay ra một mùi thơm tinh dầu thư giãn, ngay cả âm nhạc cũng có, là một bản điệu cực kỳ êm dịu.

“Cho nên, anh là ‘dự tính trước phạm án’?” Cô cười hỏi, hai tay đặt ở trên vai anh.

“Đúng vậy, anh đã sớm đặt gian phòng này, lại giao phó quản lý phòng tầng trắng mật này chuẩn bị tất cả thật tốt.” Anh nhướn mi dào dạt đắc ý, hai tay cũng đặt ở trên lưng cô, sau đó nhẹ nhàng vuốt phẳng. “Em không cần lo lắng những người đó ở hoa viên tầng cao nhất, bọn họ sẽ tự tìm thú vui, còn có, những người phụ trách lập kế hoạch hôn lễ cũng đều ở đó, giao cho bọn họ liên giải quyết được! Em biết không..... em chỉ cần đối phó anh là được rồi!”

Dương Hồng Hồng nhịn không được lại cười, hai tay chậm rãi đặt lên vai rộng của anh, cảm giác bước chân di động, cô chậm rãi di động đi theo anh, hai người từ bên trong âm nhạc đang đưa thân hình, giống như đang khiêu vũ.

“Hong Hong, em thật đẹp.....” Anh than nhẹ, vẻ mặt thoải mái nhiễm lên tình dục, cúi đầu mút lấy môi mềm của cô, nếm rồi lại nếm, giống như làm thế nào cũng hôn không đủ.

“Hôm nay anh cũng rất tuần tú.” Cô hôn lại, thân thể càng gần sát anh.

“Có mệt mỏi hay không?” Bàn tay to của anh thông thả vuốt ve ở eo bụng, sợ cô mang thai thể lực cạn kiệt.

Dương Hồng Hồng lắc đầu, hưởng thụ cưng chiều của anh. “Sẽ không, cục cưng rất ngoan!”

Bánh Hạo Luân cười nhẹ một tiếng, tay trượt đến lưng mảnh khảnh của cô, lặng lẽ kéo khóa lễ phục ra, “Rất tốt, anh thích cục cưng ngoan.”

“Mà em thích tắm rửa trước một chút.” Khóa kéo bị kéo đến thắt lưng, cô ngăn chặn lễ phục chưa rơi hết, cười liếc mắt chòng một cái. “Trên mặt em trang điểm cả ngày, giữa chừng còn bôi vào vài thứ, tuy rằng phần lớn son môi đã bị anh ăn luôn, nhưng em cảm thấy vẫn là áo trang sức sạch sẽ một chút có vẻ tốt hơn, anh cảm thấy như thế nào?”

Bánh Hạo Luân nắm tay cô nhẹ nhàng kéo xuống, lễ phục lập tức rơi xuống, anh nhìn đến làn da trắng muốt của cô, đáy mắt lóe ra ánh lửa nhảy lợi hại hơn.

“Anh cảm thấy..... anh nên áo trang sức giúp em, sau đó sẽ giúp em tắm rửa chà lưng.” Anh nháy mắt mấy cái, thanh âm gọi cảm, cúi đầu hôn cổ non nặn cùng xương quai xanh của cô. “Hong Hong, đêm nay để cho anh hầu hạ em, em là nữ vương của anh, anh là nô lệ của em.”

Cô cười càng lợi hại hơn, bởi vì lời của anh, cũng bởi vì nụ hôn của anh nhiễu loạn cô.

Bánh Hạo Luân quỳ một gối xuống ở trước mặt cô, cõng giày cao gót của cô ra, đem lễ phục làm cho cô xinh đẹp hoàn toàn bỏ đi, làm cho thân thể nữ tính xinh đẹp tràn ngập mềm mại đáng yêu hiện ra ở trước mắt anh, sau đó đứng dậy nâng khuôn mặt của cô tiếp theo hôn sâu. “Hong Hong, rất cục em cũng hoàn toàn thuộc về anh.”

Tiệc cưới hôm nay tuy rằng bận rộn, nhưng có thể ở mọi người trước mặt tuyên bố cô là của anh, cảm giác thật tốt!

“Anh cũng hoàn toàn thuộc về em.....” Cô bật hơi nhẹ, mềm mại tiến sát vào trong ngực cường tráng của anh, hai tay vòng eo của anh.

“Anh có nói với em, anh yêu em chưa?” Anh thấp giọng hỏi.

“Có. Nhưng anh không ngại nói với em thêm vài lần.”

“Đương Hồng Hồng tiểu thư, Bảnh phu nhân, anh yêu em” Thanh âm của anh thành kính, rung động trong lồng ngực nhấn chìm anh đến trong lòng cô, làm cho cô cũng rung động vạn phần.

Ngay sau đó, cô được anh ôm ngang lên, đi tới phòng tắm lớn xa hoa toả ra hương hoa hồng kia.

“Em yêu anh, Bảnh Hạo Luân.....” Cô tựa đầu lên trên vai anh, khuôn mặt đỏ bừng, trong lòng có rất nhiều chờ mong, mà cô biết, chuyện cô chờ mong, đêm nay sẽ thực hiện từng việc một --

Cô và anh yêu nhau cả đêm, cả đời.....

♥Hết truyện♥

Bạn đang đọc truyện *Em Gái Dễ Bắt Nạt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.